V. évfolyam. 21. szám

1949 május 20

Ludas Matyi

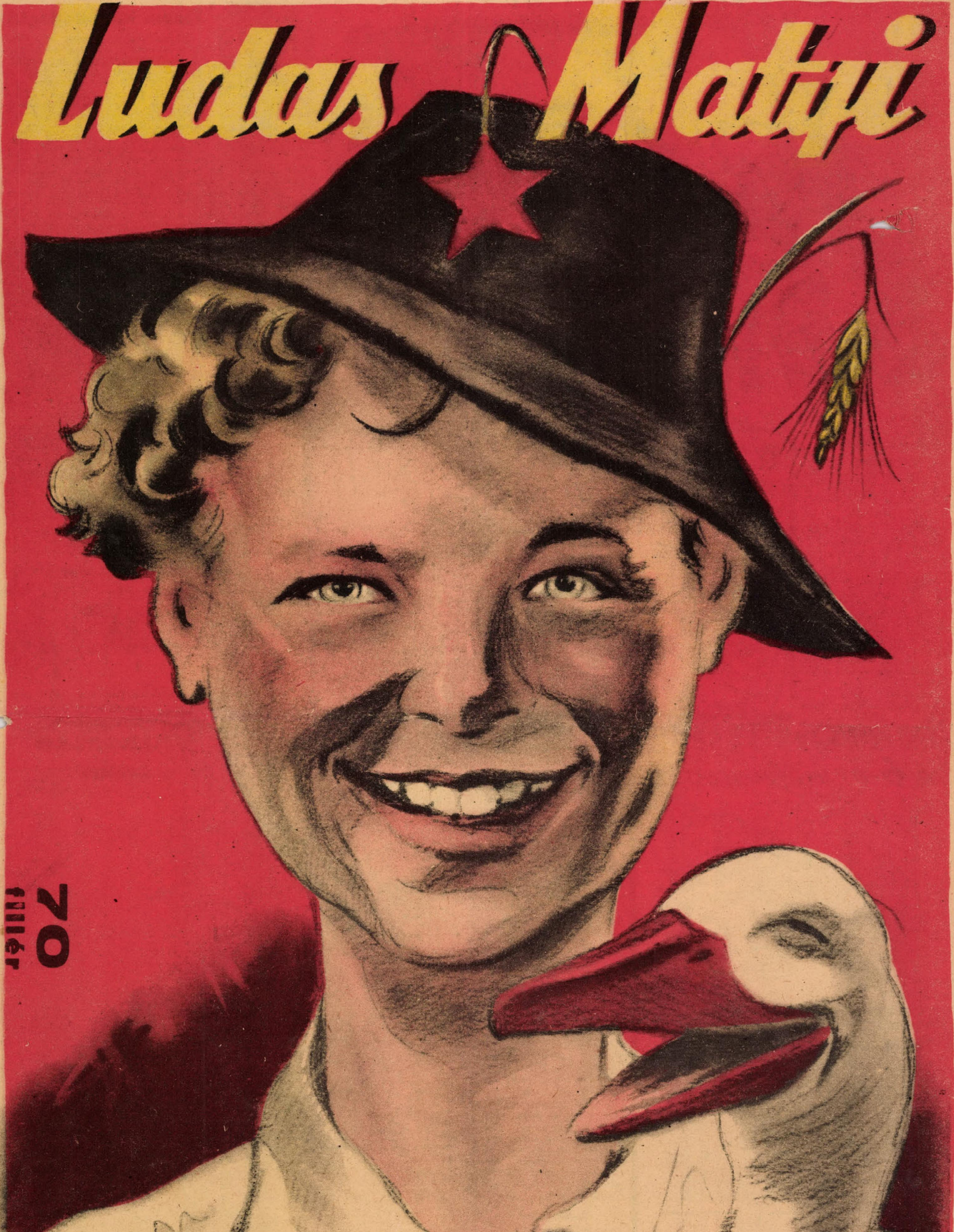
70 fillér
PÁLYIJENŐ

Ludas Matyi: Aki még nem tudná, mi a választás eredménye, az nézzen rám!

Májusi eső

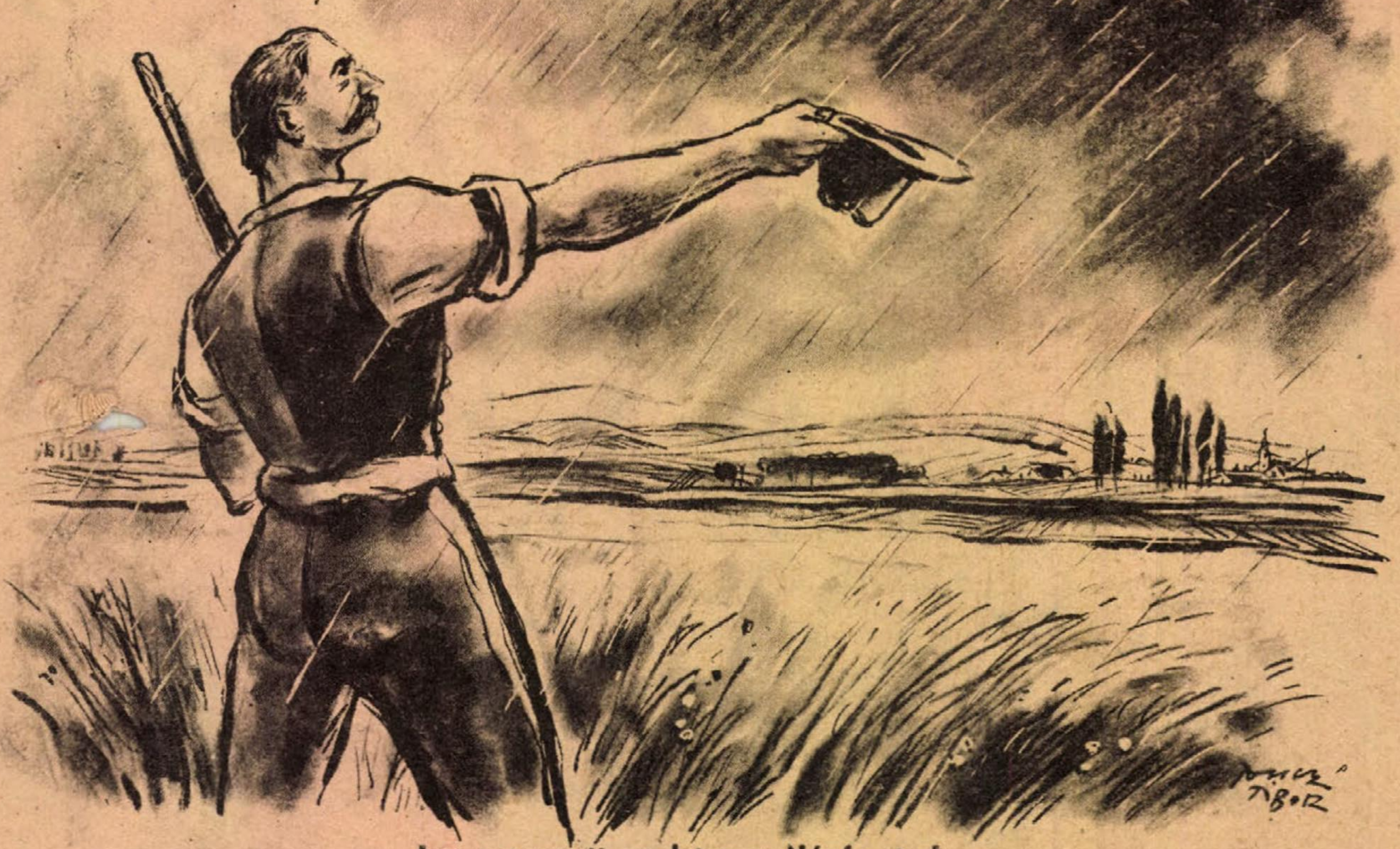

Igy szavazott az Isten a Népfrontra!

Finom kis vendéglő!

Kelemen halászlét eszik egy körúti vendéglőben. Jóízűen kanalazza az ételt, amikor hirtelen valami csillogó tárgyat pillant meg a kanalában. Megnézi, üvegszilánk. Méghozzá jókora, szemmel láthatóan egy pohár vastag aljából való. Felindultan int a tulajdonosnak, aki éppen arra megy.

— Hallatlan! — mutatja az üvegcserepet felháborodva — hogy szabad ilyesminek előfordulni? Ez életveszélyes! Ha lenyelem, átfúrhatja a gyomrom! Eltartja maga akkor az özvegyem és a két fiamat?

A tulaj elveszi a szilánkot és rákvörös arccal rohan be a konyhába:

— Idenézzenek! — ordít a személyzetre — ez volt a halászlében! Ki tört össze egy poharat?

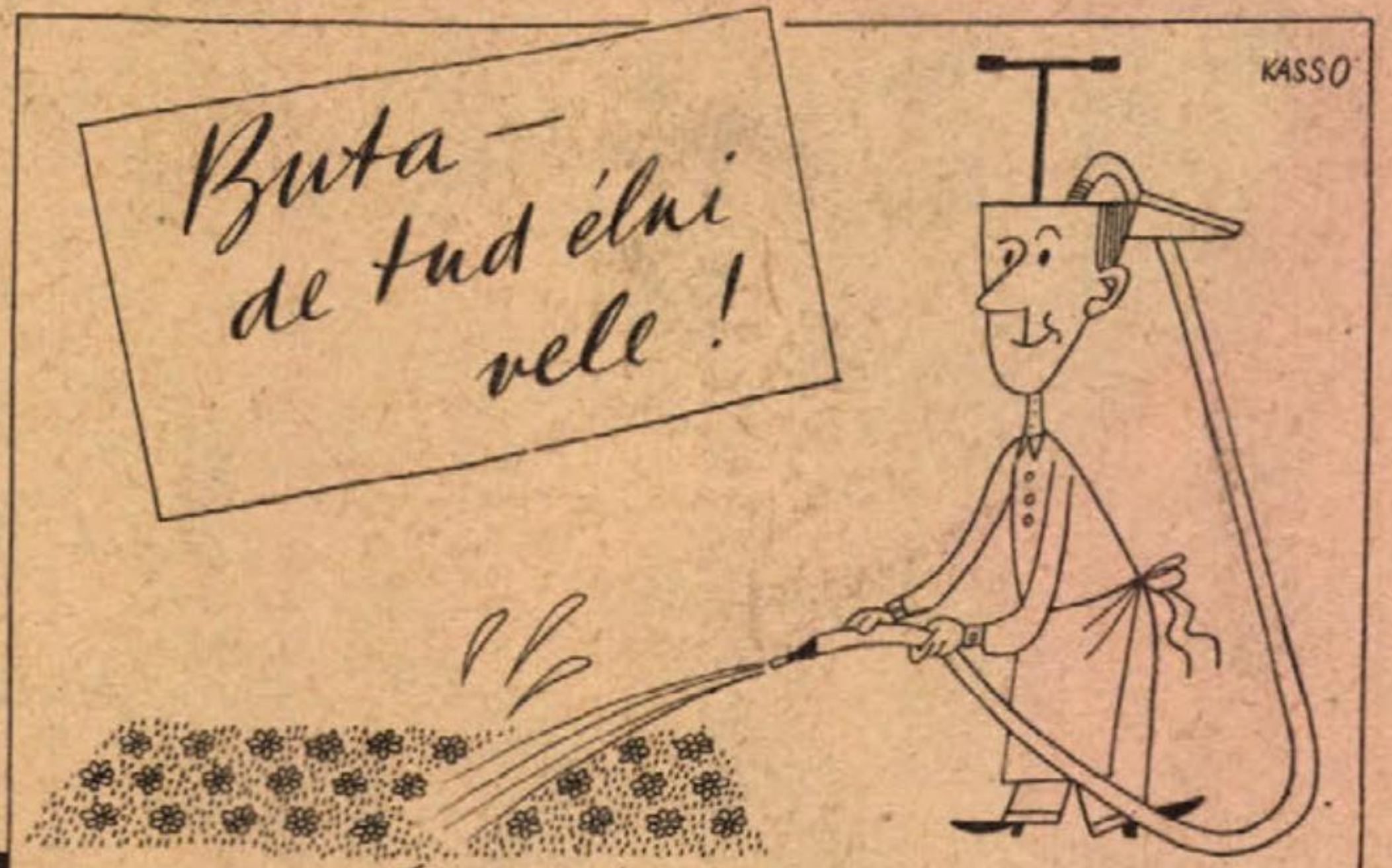
KASSÓ
Buta — de tud élni vele!

A 7 leglogikusabb vicce

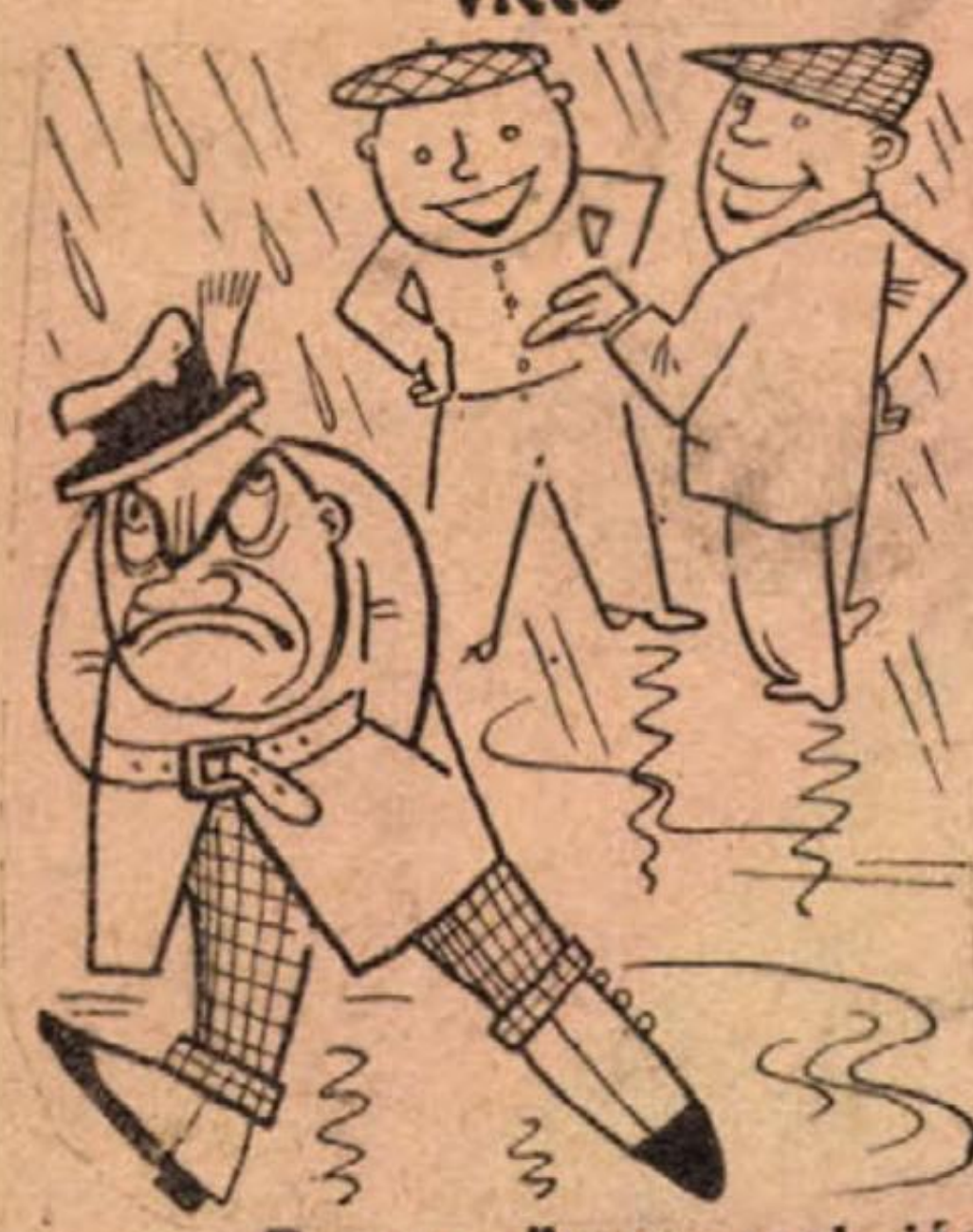

— Ez az öreg reakciós bosszankodik a májusi eső miatt.

— Miért?

— Mert a fejére esett.

Spanyol földről jelentik

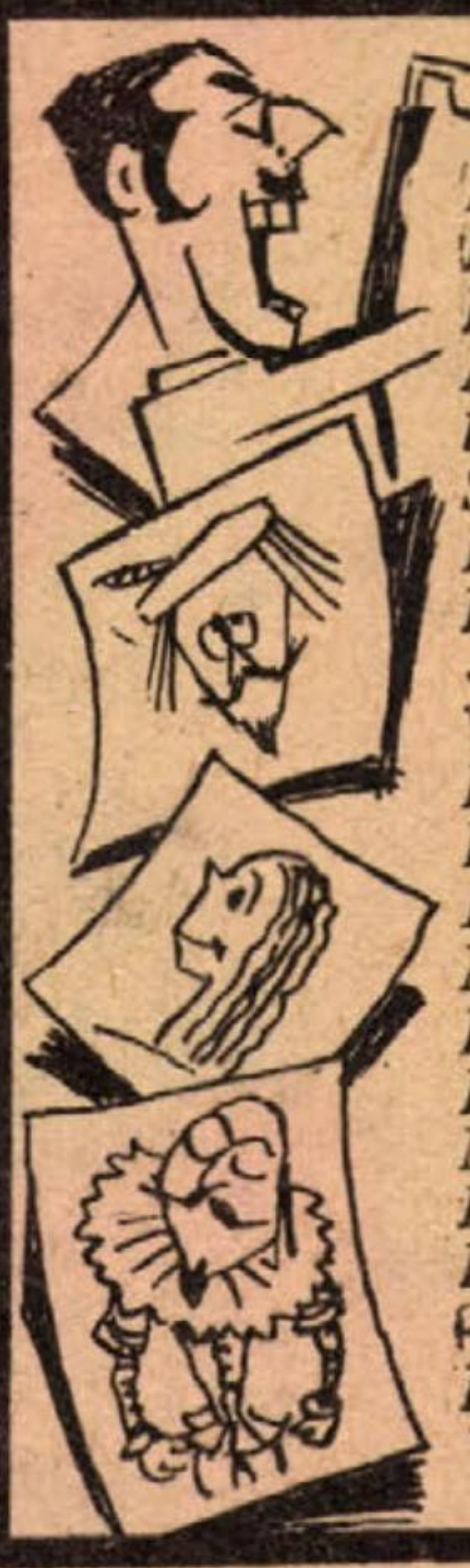

Hogyan élnek Madridban a tisztességes emberek,
Munkások és kispolgárok, Pedrók és a Carmenek?
Ez az élet, — szent Joséra! — nem valami nagyon dús,
A Caudillo pontyot eszik, szegény ember viszont bús.
Épp egy ilyen szegény Pedrót látunk itt a ház előtt,
Színhely: Madrid, időpont: egy napsugaras délelőtt
Bár Pedróra adó, kölcsön, végrehajtás gondja vár,
Egy daliás képügynök a mondókáját mondja már:
— Szenyor, amit én ajánlok kultúra a javából,
Vegyen tőlem néhány képet, s kint lesz minden bajából.
Kollekcióm szédületes, képanyagom brilliáns,
Ez itten a Genovéva, bár egy kissé túl pikáns.
De van Ubrik Borbálám is, ha éppen ez érdekli,
Nézze meg a kép anyagát, elsőrangú jó dekli.
Ez itten egy infánsnő, a földig érő hajával,
Emez meg a Don Carlos, az idült elmebajával.
Nem érdekli? Hát a Franco? Látja milyen csodaszép?
Fél pesoért megszámítom, s ha nem tetszik, tépje szét!
Ellenben ha nem óhajtja, akkor ezt is elteszem…
— Észnél legyünk, — mondja Pedro — ezt én bizony megveszem.
Pénztárcámat félpesoval vékonyabbra apasztom,
Viszont ezt egy kampósszögre azonnal felakasztom!

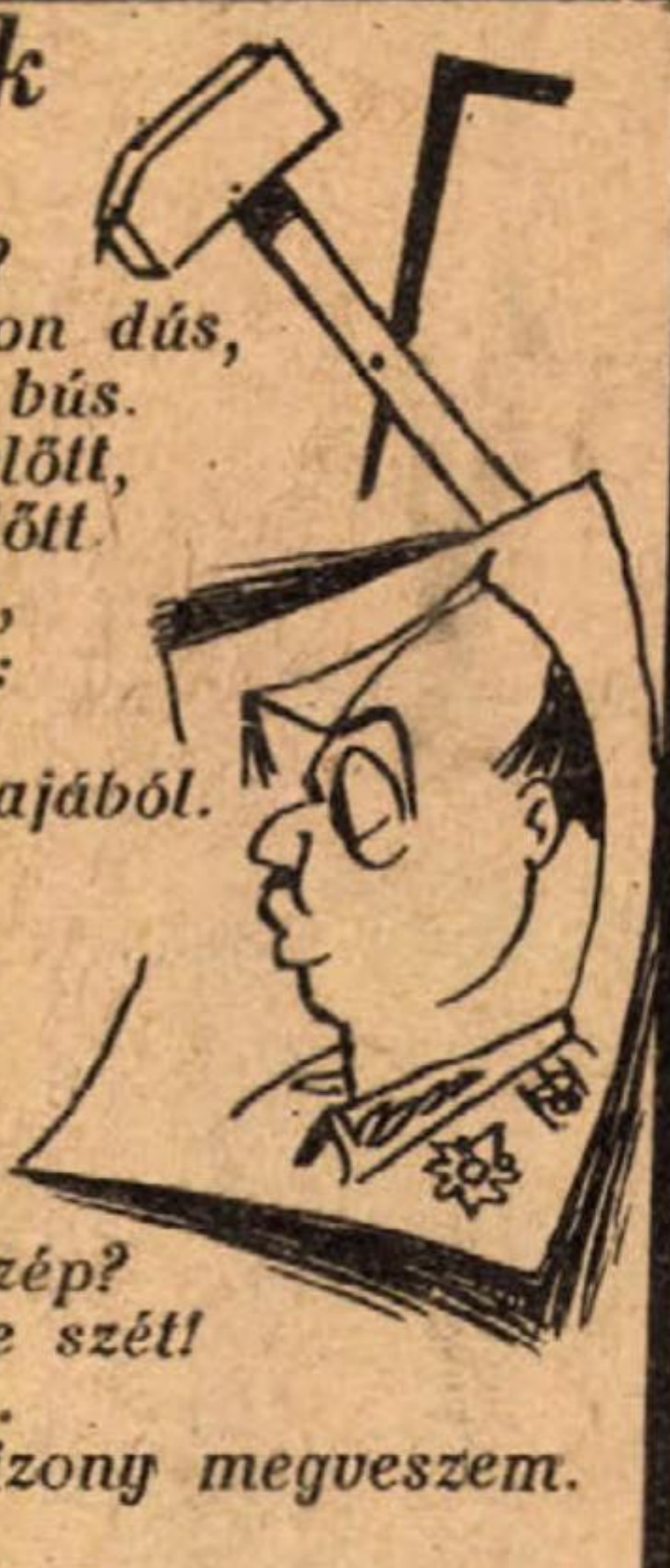

PÁLYI JENŐ

Az a huncut leves

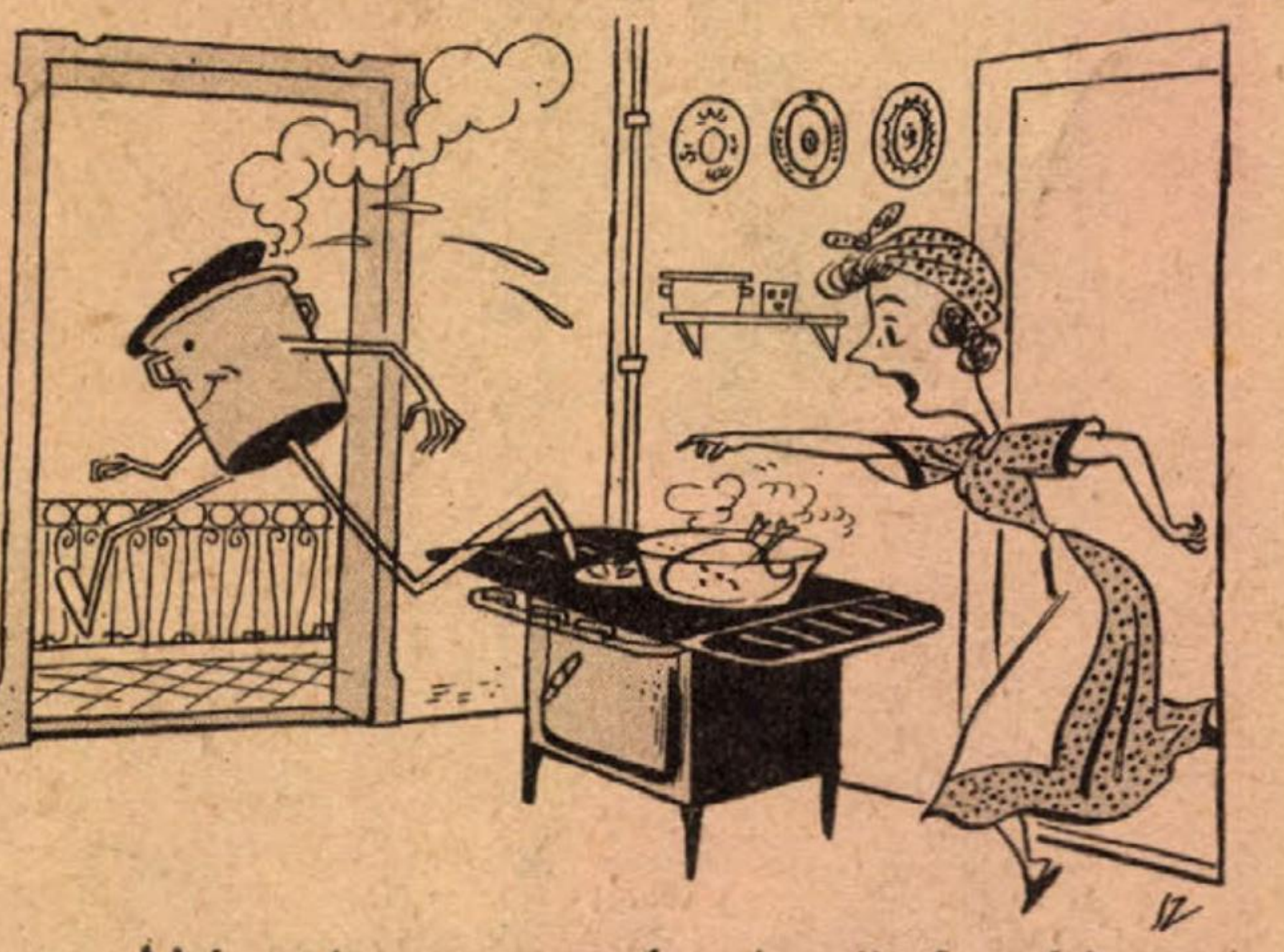

— Ájaj, csak egy percre hagytam itt és máris kifut a leves!

GYORSABB LESZ a 6-os villamos!

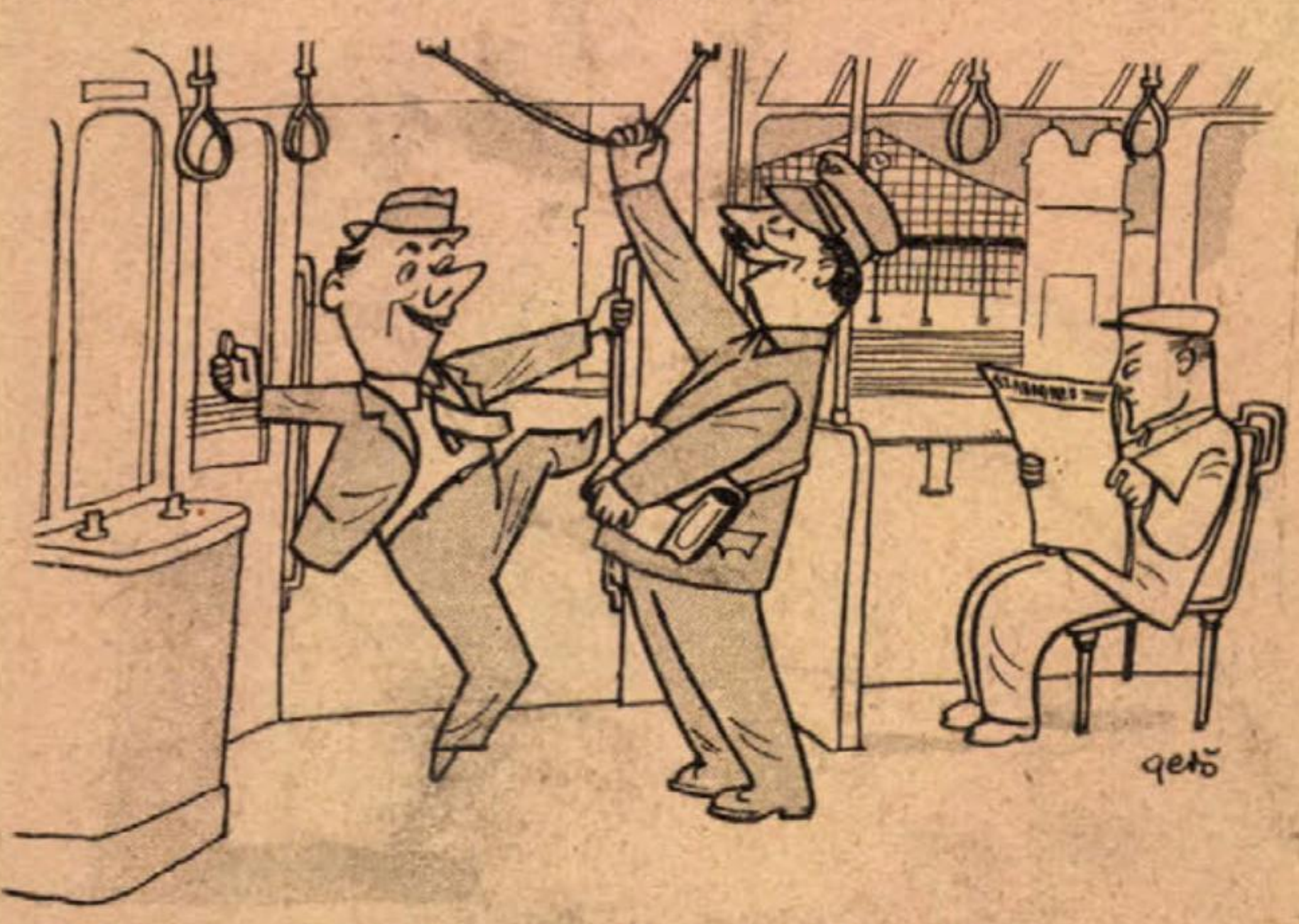

Utas a kalauzhoz a Nyugatinál: Kérek egy vonaljegyet, de gyorsan, mert a Mester-utcánál leszállok!

Több új gyógyszer gyártását kezdi meg az Állami Vegyipar

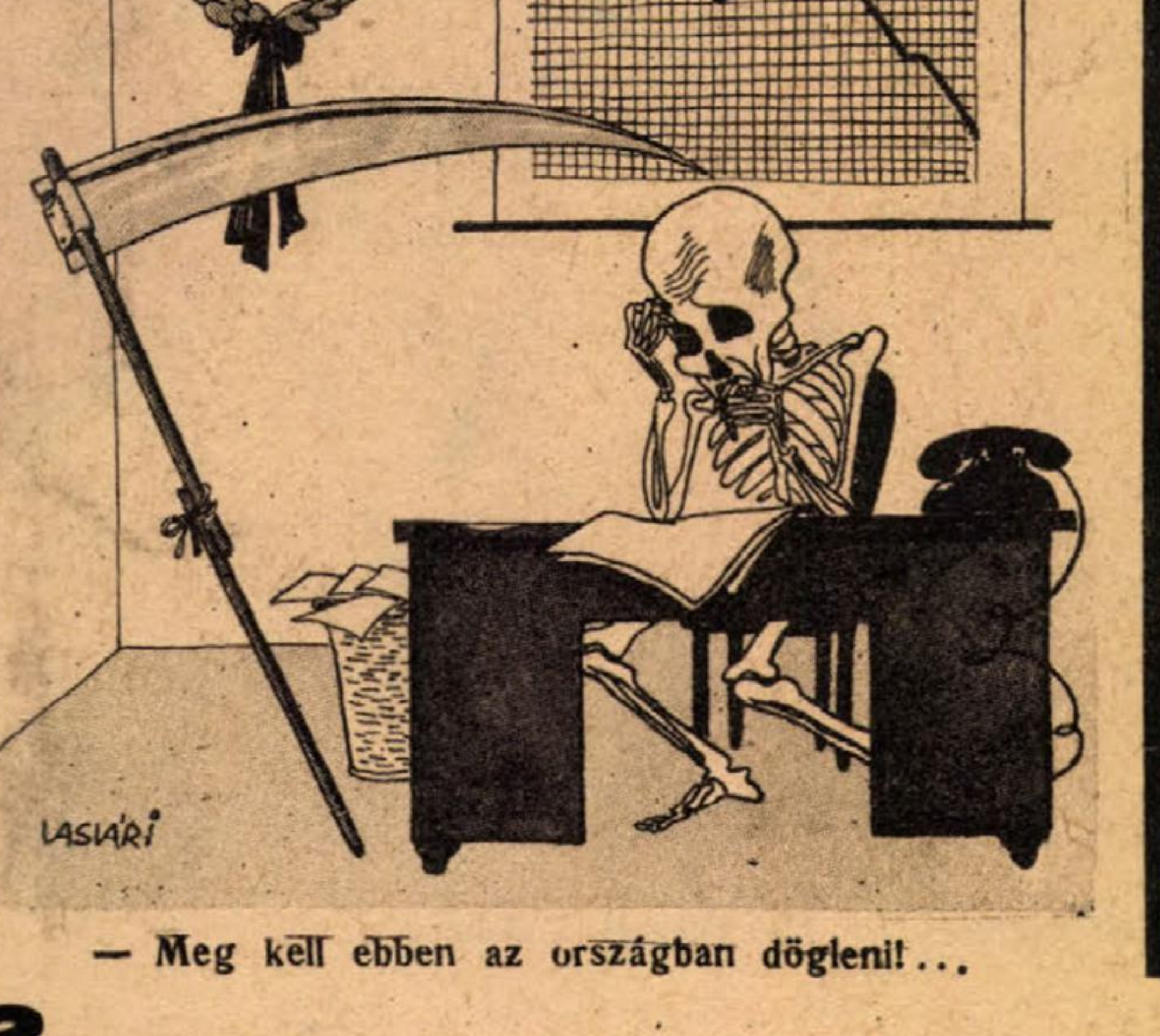

— Meg kell ebben az országban dögleni!…

Amerikai híradó

Alabama

Óriási megbotránkozást keltett az egész államban George Smith nevű néger felháborító viselkedése. Az arcátlan néger fényes nappal szándékosan nekiment az utcán egy fehér ember revolvergolyójának, majd azt testében elrejtette. A néger ellen az eljárás megindult.

Texas

A 360 lakossal bíró Pitycity texasi városka patikusának felesége a napokban rájött, hogy férje eddig még egyetlen európai állam belügyeibe sem próbált beleavatkozni. A szerencsétlen fiatal asszonyka azonnal visszaköltözött az anyjához és beadta a válókeresetet.

Washington

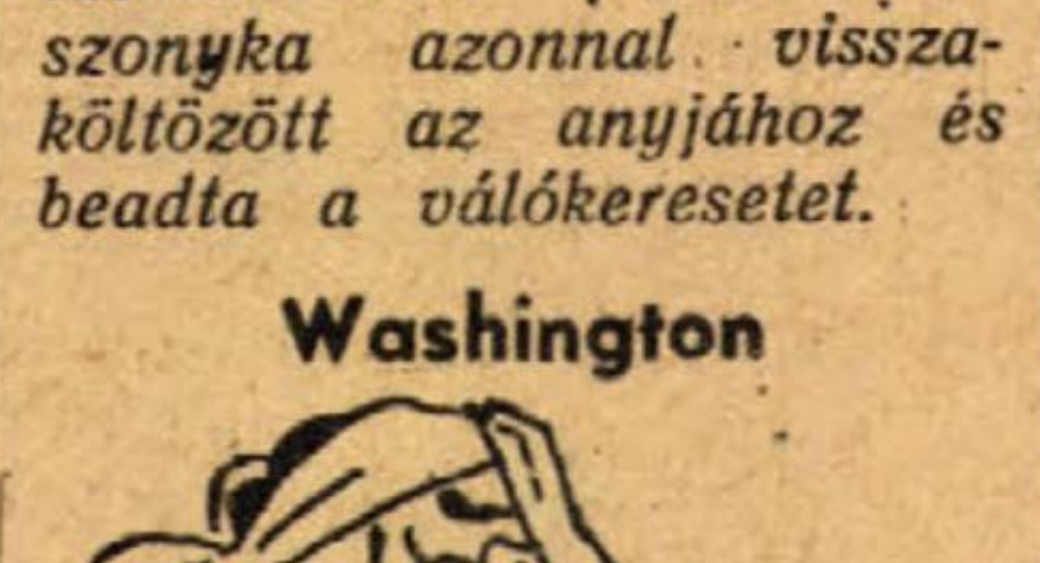

Achesonnak most már kevesebb fejfájása van a Kuomintang vereségei miatt. Ugyanis vasárnap óta a Magyar Népfront elsöprő győzelme miatt is fáj a feje, úgy, hogy kevesebb idő jut a kínai fejfájásra.

Választás után

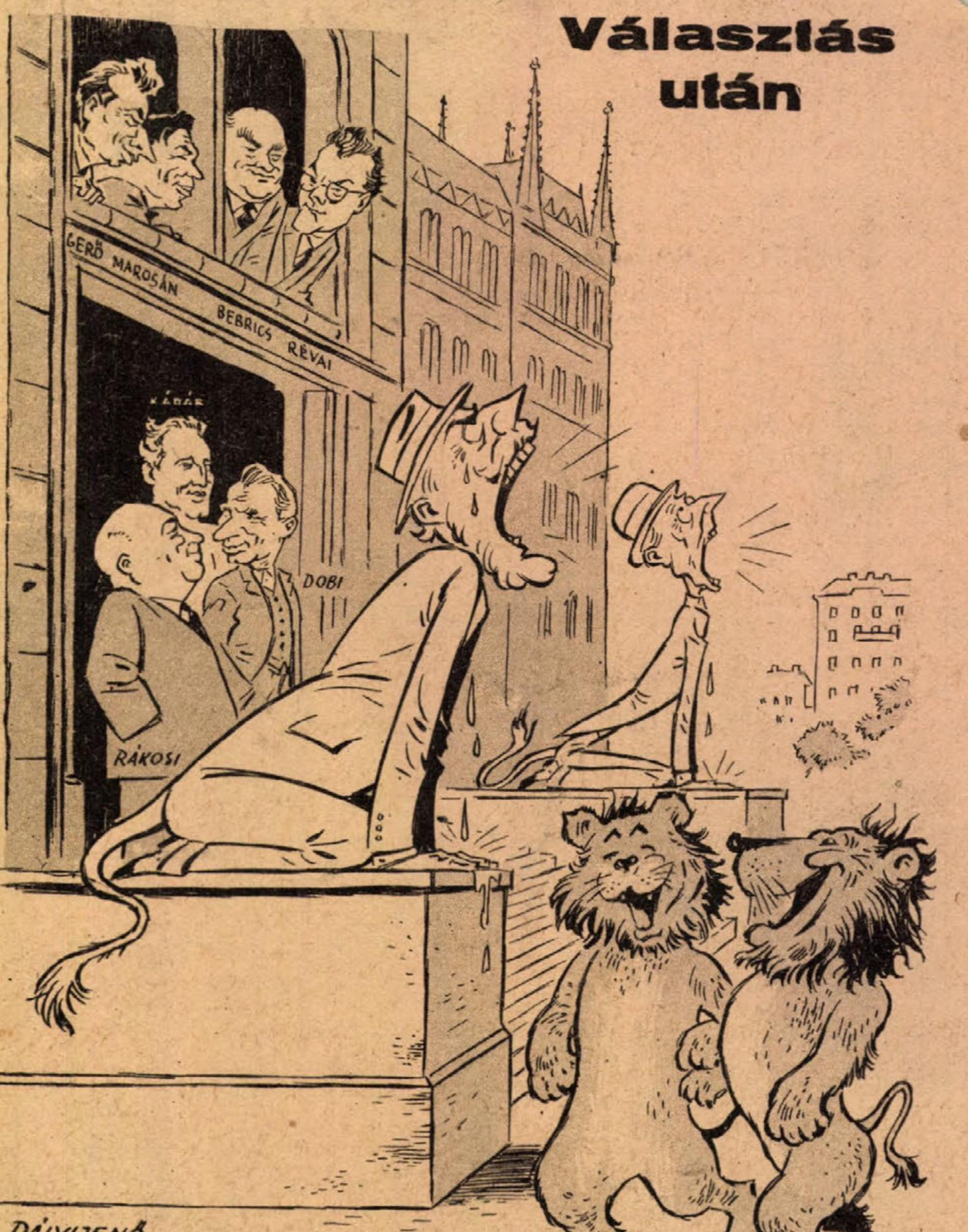

Első parlamenti oroszlán: Te intézkedtél, hogy ezek a reakciósok üljenek itt a helyünkön?

Második parlamenti oroszlán: Igen. Ezek most jobban tudnak bőgni…

Mozit kap minden falu

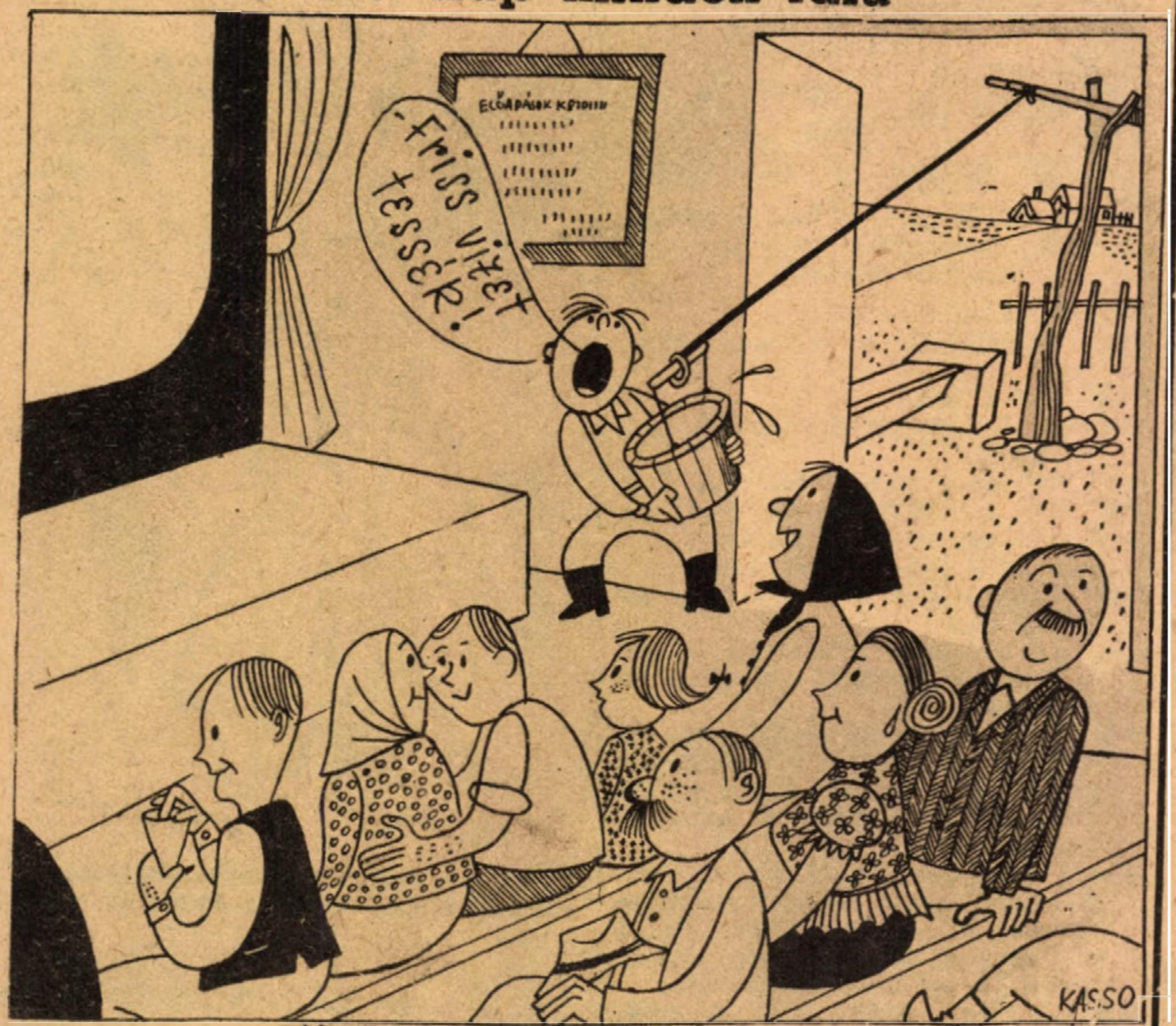

Ahogy ezt egy naiv pesti elképzeli.

EBADTA KÖLYKEI

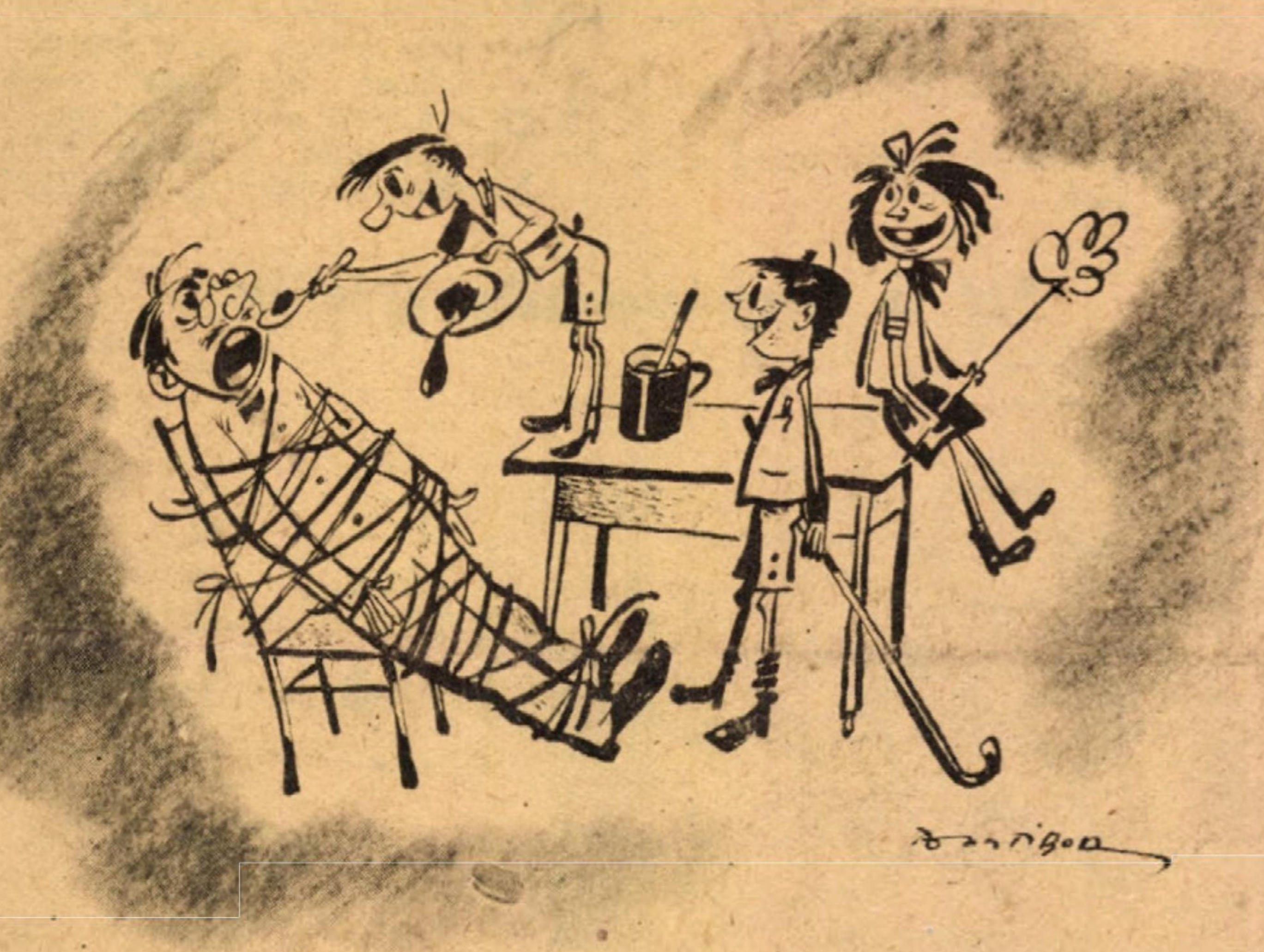

— No apu, hogy izlik neked a spenót?!...

Egy kertész sohasem csügged

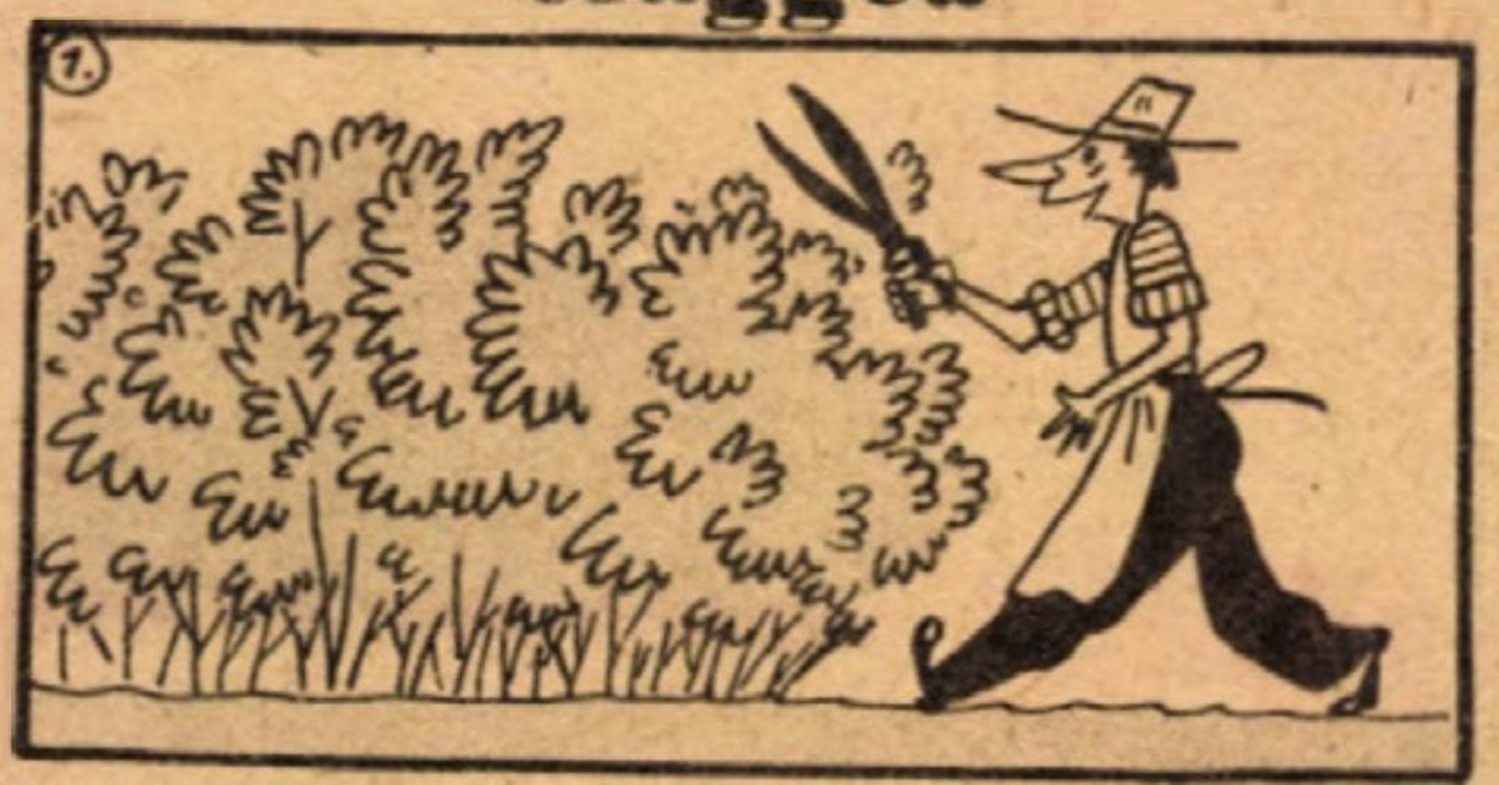

— Na, ezt most szépen egyenesre nyessük.

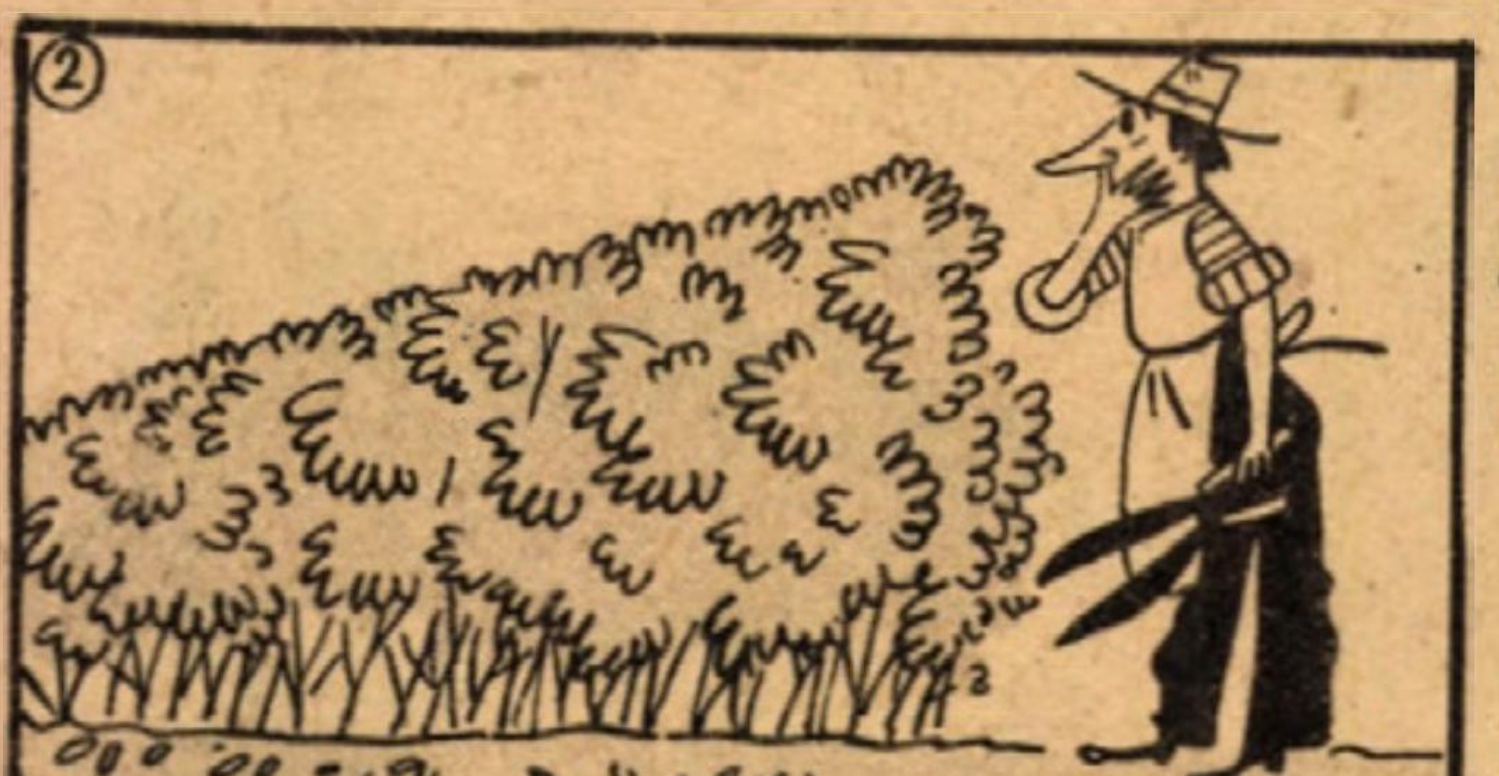

— Ez így még nem egészen jó.

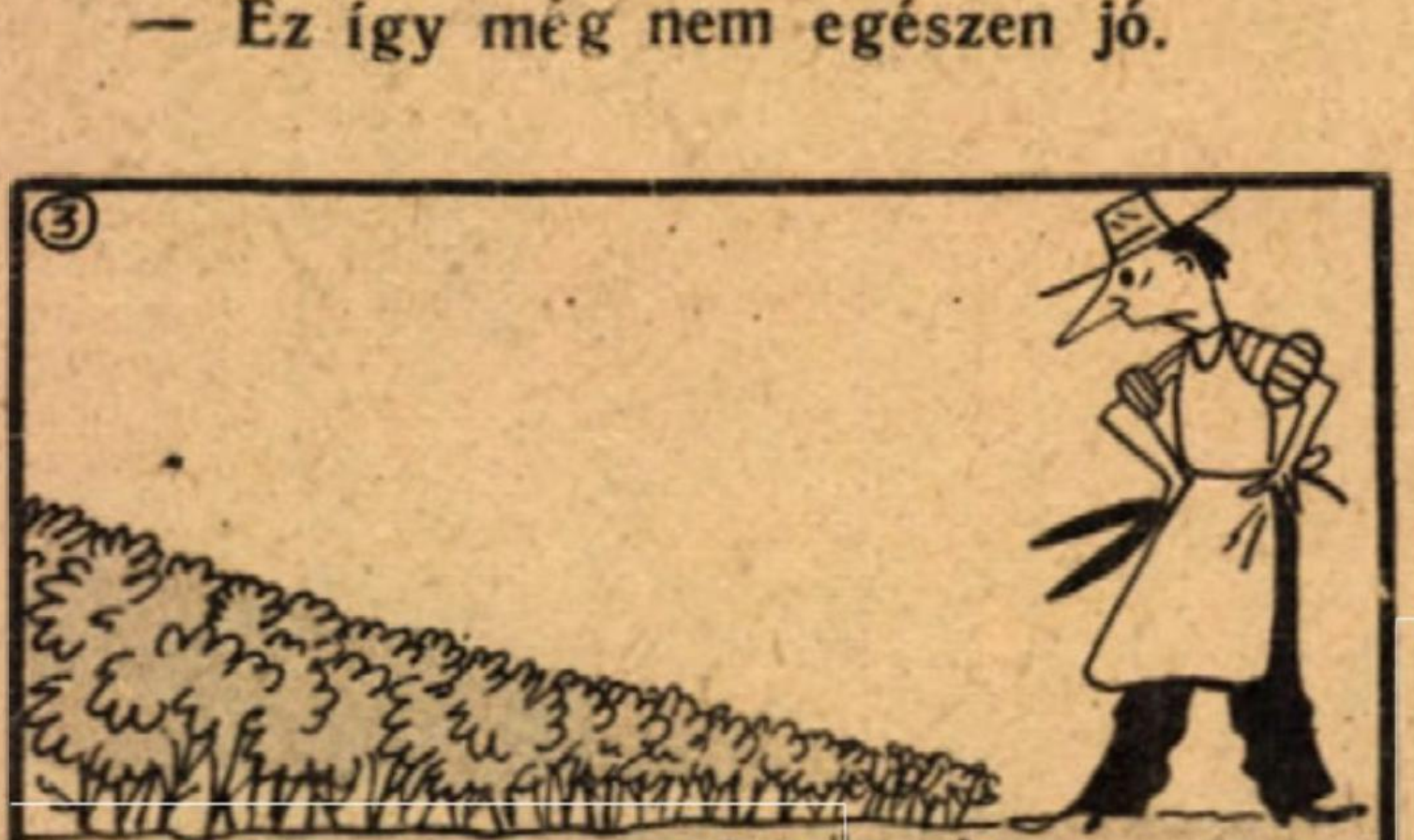

— A fene egye meg, most meg a másik oldala lejt egy kicsit.

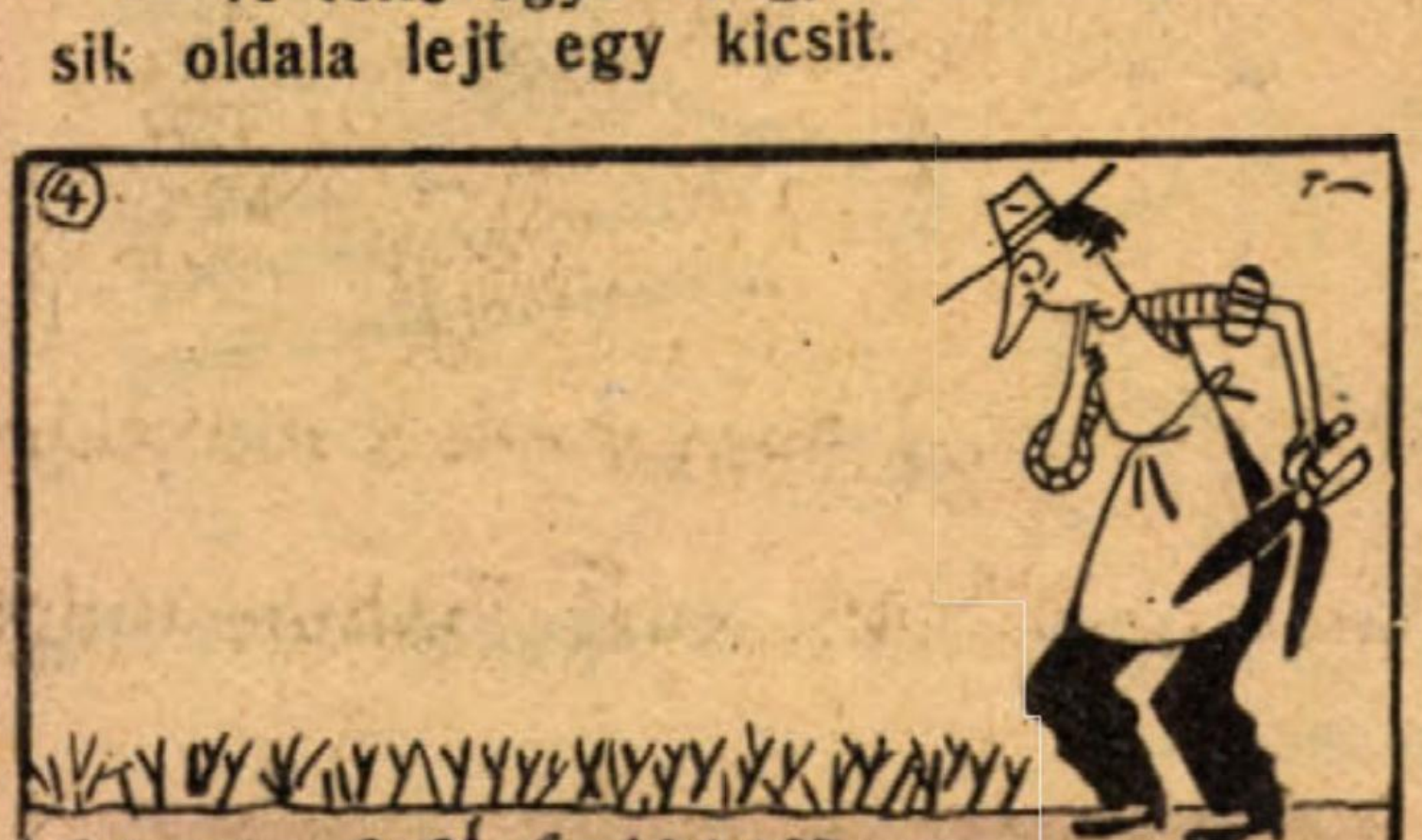

— Na most rendben van.

Emelkedett a szülések száma

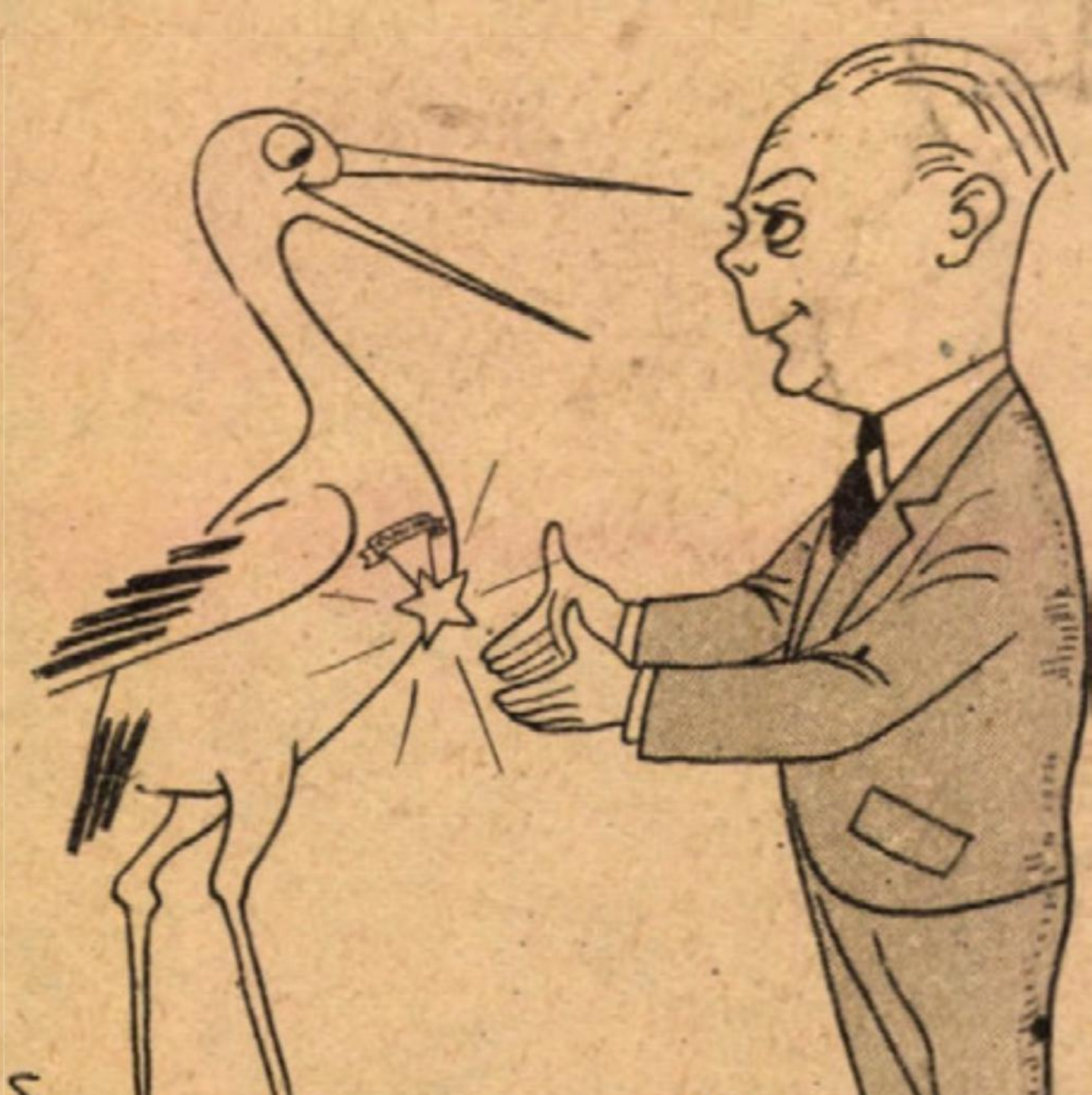

Tanulékony halacskák

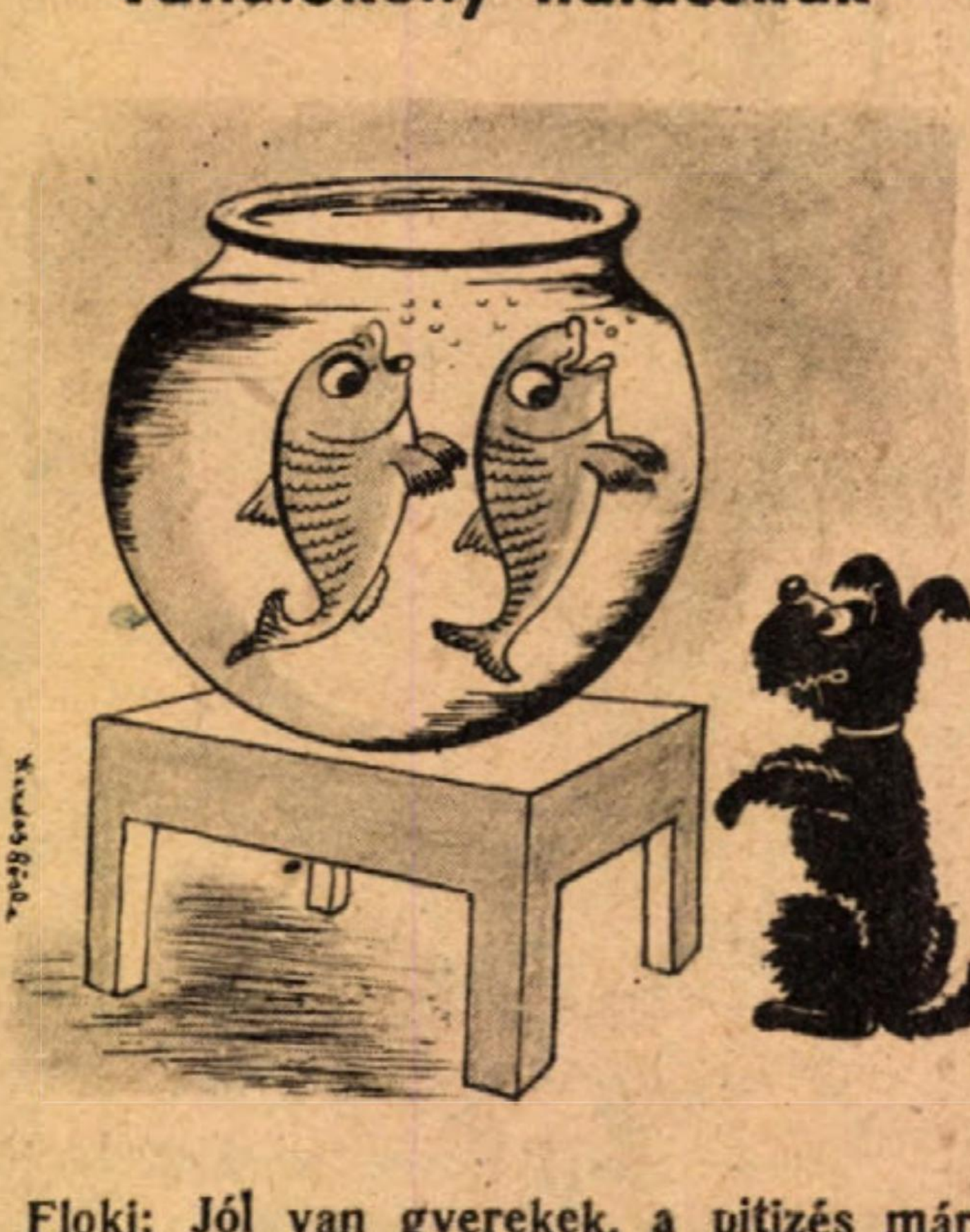

Floki: Jól van gyerekek, a pitizés már megy, jövő órán átvesszük az ugatást.

Megint a helyszíni közvetítésekről

Csak kevesen tudják, hogy az első rádióriporter, aki helyszíni közvetítést adott, Marcus Tullius Caius Laikus volt, mert felejthetetlen rádióriportban számolt be a római birodalom összeomlásáról. A nagyjelentőségű eseménynek megfelelően M. Tullius Caius Laikus hangja felkorbácsolóan szenvedélyes és nyugtalanítóan izgatott volt, s rendkívüli mértékben hadart, hogy a történelmi események rohanó sodrát követhesse. M. T. Caius Laikus ezzel a beszédmodorral örökre megalapozta a helyszíni közvetítések technikáját. Ez a magyarázata annak, hogy még napjainkban, másfélezer évvel később is ezen a túlfűtötten izgatott hangon beszél minden rádióriporter, olyannyira, hogy a hallgató aggódik: megüti a guta szegényt. Teljesen mindegy, hogy mi a helyszíni riport tárgya. M. T. C. Laikus késői ősei őrzik a hagyományokat és akár a normandiai partraszállásról, akár a hurkatöltés legújabb módjairól adnak rádióriportot, hangjuk egyformán lázas és sebes, egyre gyorsabb és gyorsabb, úgy, hogy fül legyen a talpán, amelyik követni tudja. Ennek következtében minden rádióriport olyan izgalmas, hogy a frász töri a hallgatót, amíg végre kihámozza, hogy semmi baj sincs, csak a gyerekek csuszkálnak a játszótéren a bádogcsuszdán.

Tudniillik erről hallgattam meg egy rádióközvetítést a napokban. Ez így ment valahogyan: *(Őrült gyorsan olvasandó, lélegzet nélkül.)*

— Hát kedves hallgatóim, ez a csuszda, ez a bádoggal bélelt csuszda itt a parkban áll a ragyogó májusi napsütésben, boldog, vidám, kisebb-nagyobb gyerekek másznak fel rá, hogy ejnye most, most éppen felmászik egy kis kéknadrágos fiú *(egyre örjöngőbb és magasabb hangon)*, hogy vidáman lecsússzon a bádogcsuszdán, önfeledten kacagva, most, most csúszik a gyerek lefelé *(még magasabb hangon, teljes extázisban)* igen, már csuszikislefeleábádogonagyerek, most, most ért le kedves hallgatóim a bádogcsuszda tövibe *(remegő hangon, rikácsolva, szélsebesen)*, na gyere csak ide fiam, mond meg szépen hogy hívnak, szóval Nagy Gyulának hívják, ejnye, de szép neved van, te gyerek, aki itt lecsúsztál a bádogcsuszdán, vidáman, önfeledten a májusi napsütésben, *(egészen tébolyultan, még magasabb hangon, a felkorbácsolt szenvedély legmagasabb régióiban.)* Mert így van ez kedves hallgatóim, ezen a bádogcsuszdán sok-sok ilyen Nagy Pista csúszik lefelé, vidáman sikoltozva, önfeledt boldogságban *(megbomló aggyal, eszelősen hadarva)*, mert csak fel kell mászni a bádogcsúszdára és ejnye csak most, megint felmászik egy gyerek és jaj ... most fog ráülni a bádogra ...

Itt kikapcsoltam a rádiót és bevettem öt deka veronált idegcsillapítónak.

Gyenge szívű embernek pláne ha családja is van — nem szabad rádióriportot hallgatni. Bele kell dögleni.

Tabi László

Attleet mosdóvízzel öntötték le Oxfordban

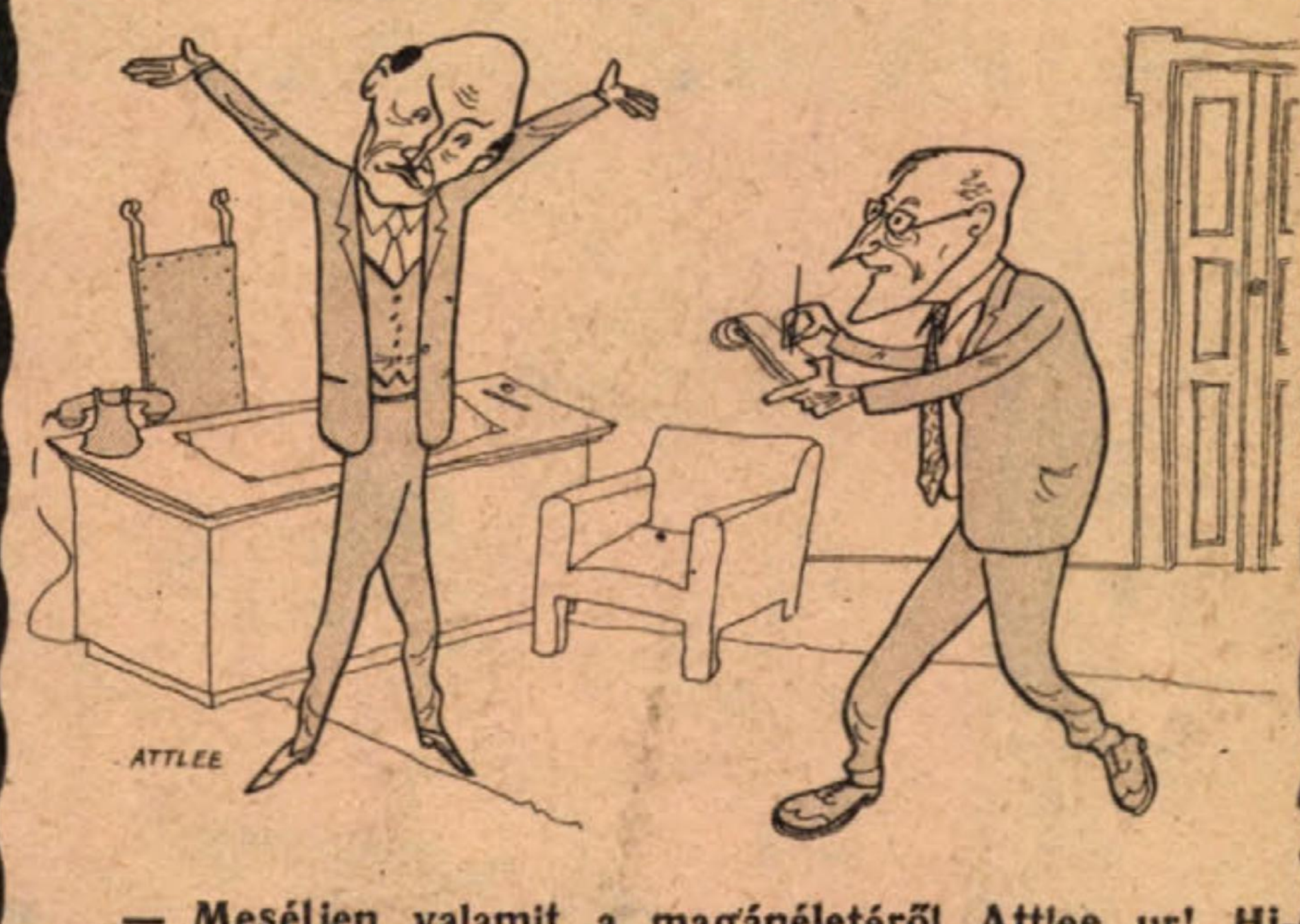

— Meséljen valamit a magánéletéről Attlee ur! Hideg vagy meleg vizet használ a mosakodáshoz?
— Mit tudom én? Amilyet rámöntenek.

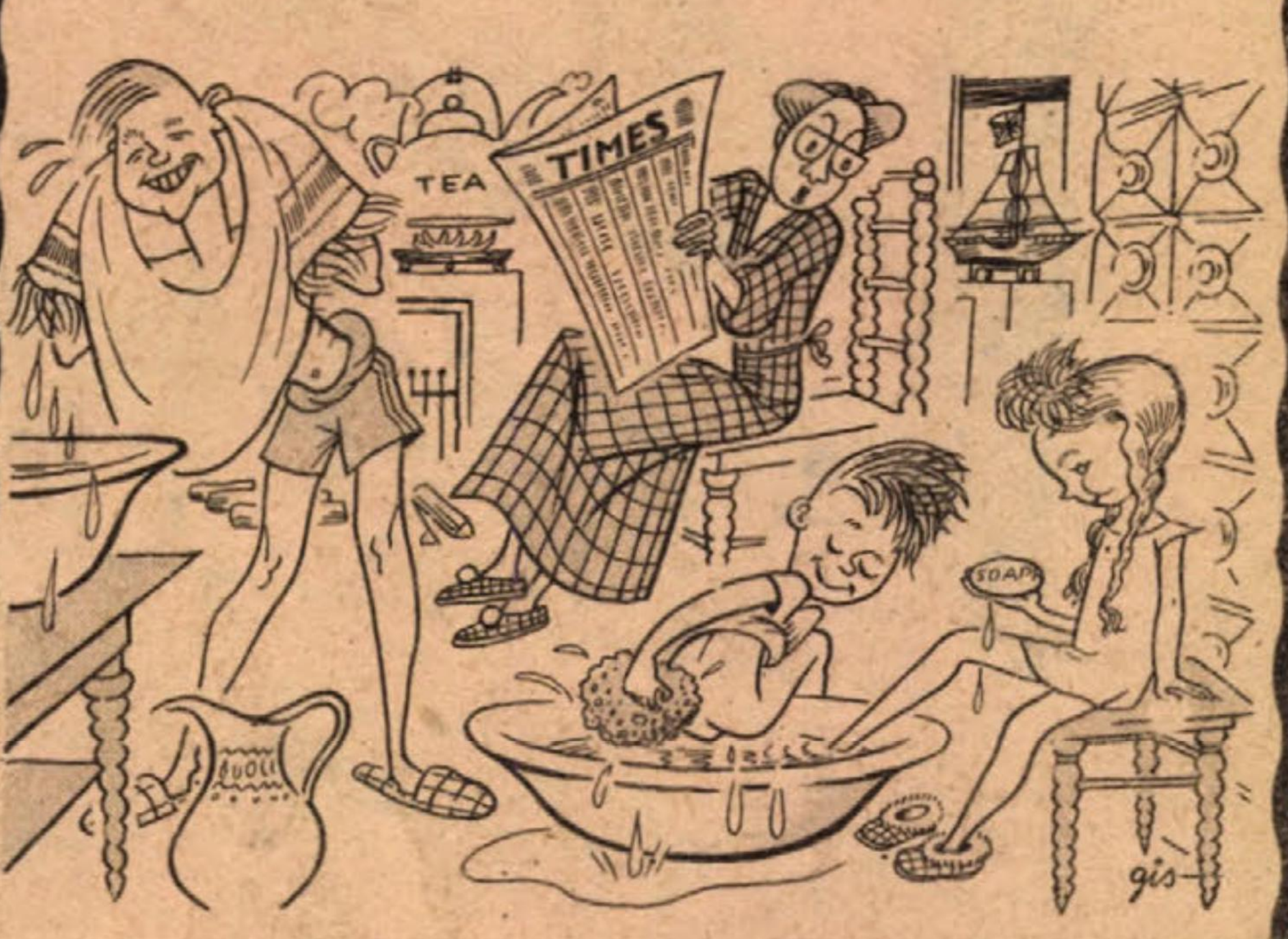

— Gyerekek, aztán ne öntsétek ki a vizet! Holnap idejön az angol miniszterelnök bácsi!

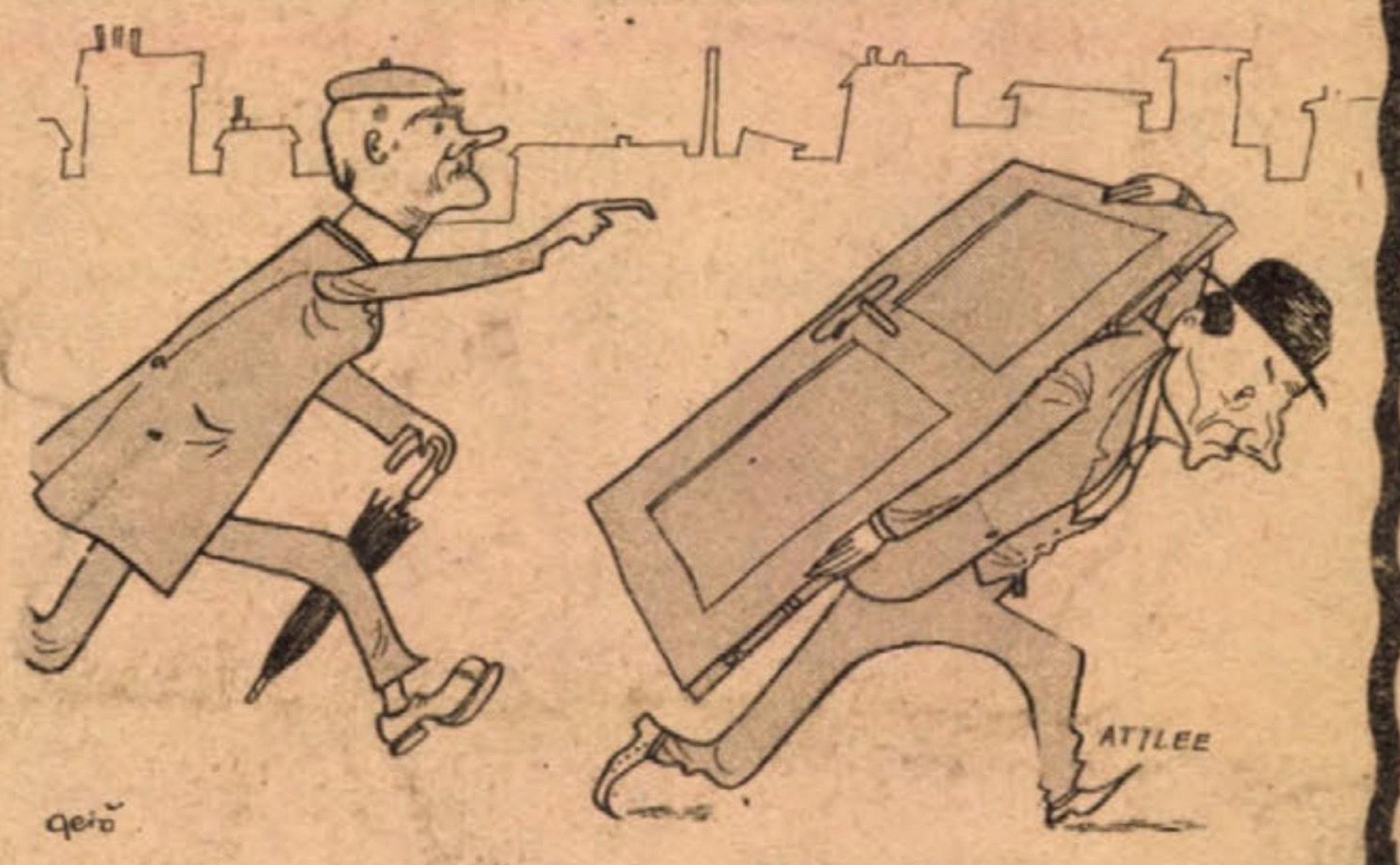

— Minek cipeli azt az ajtót Attlee ur?
— Hátha olyan teremben kell beszélnem, ahol nincs hátsó kijárat.

Aki keres, az talál

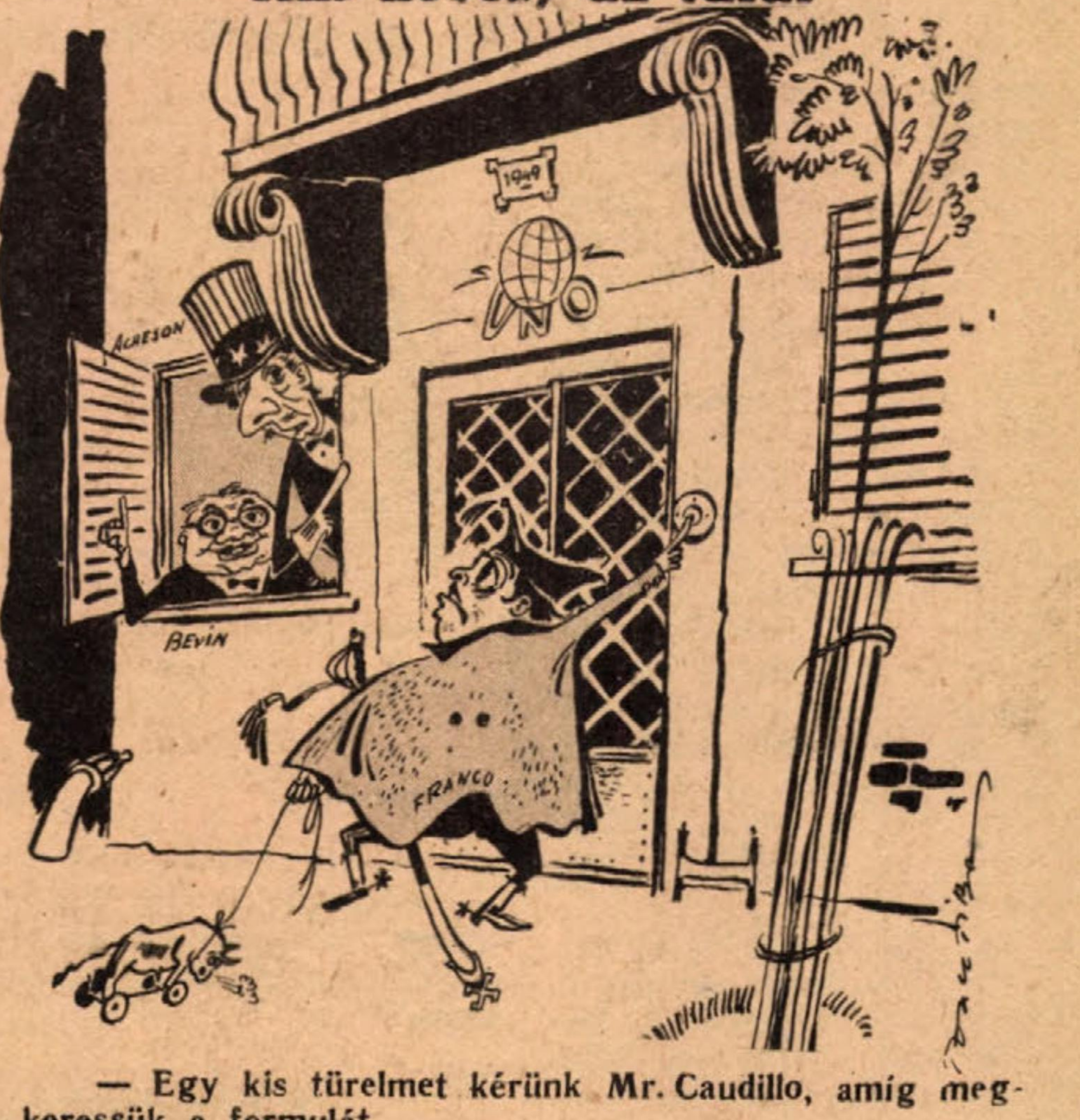

— Egy kis türelmet kérünk Mr. Caudillo, amíg megkeressük a formulát...

Kannibáléknál

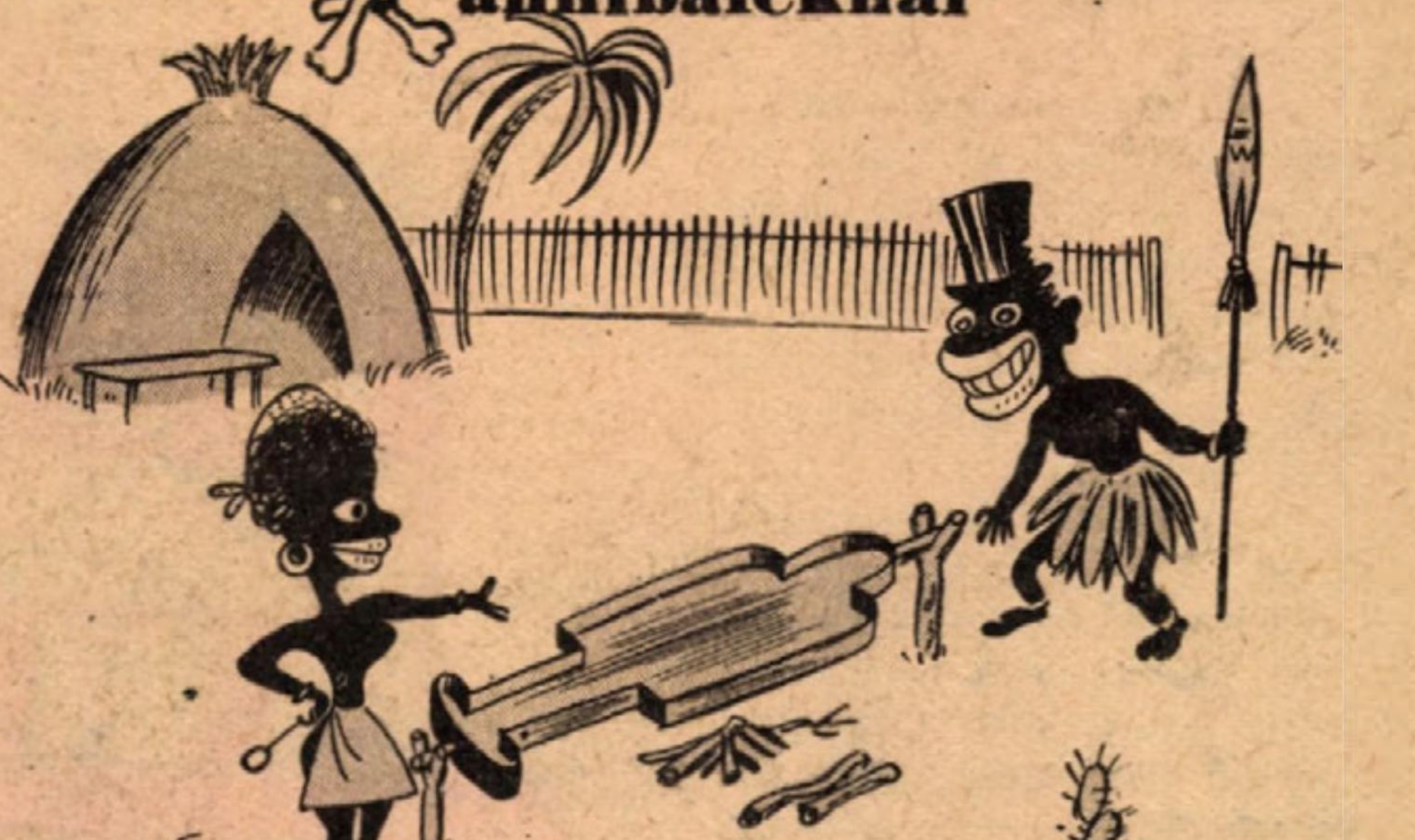

— Mit szólsz az újításomhoz Jumbókám?
— Mi ez?
— Tepsi egybesült hittérítő részére.

Nem vagyunk a mitológiában

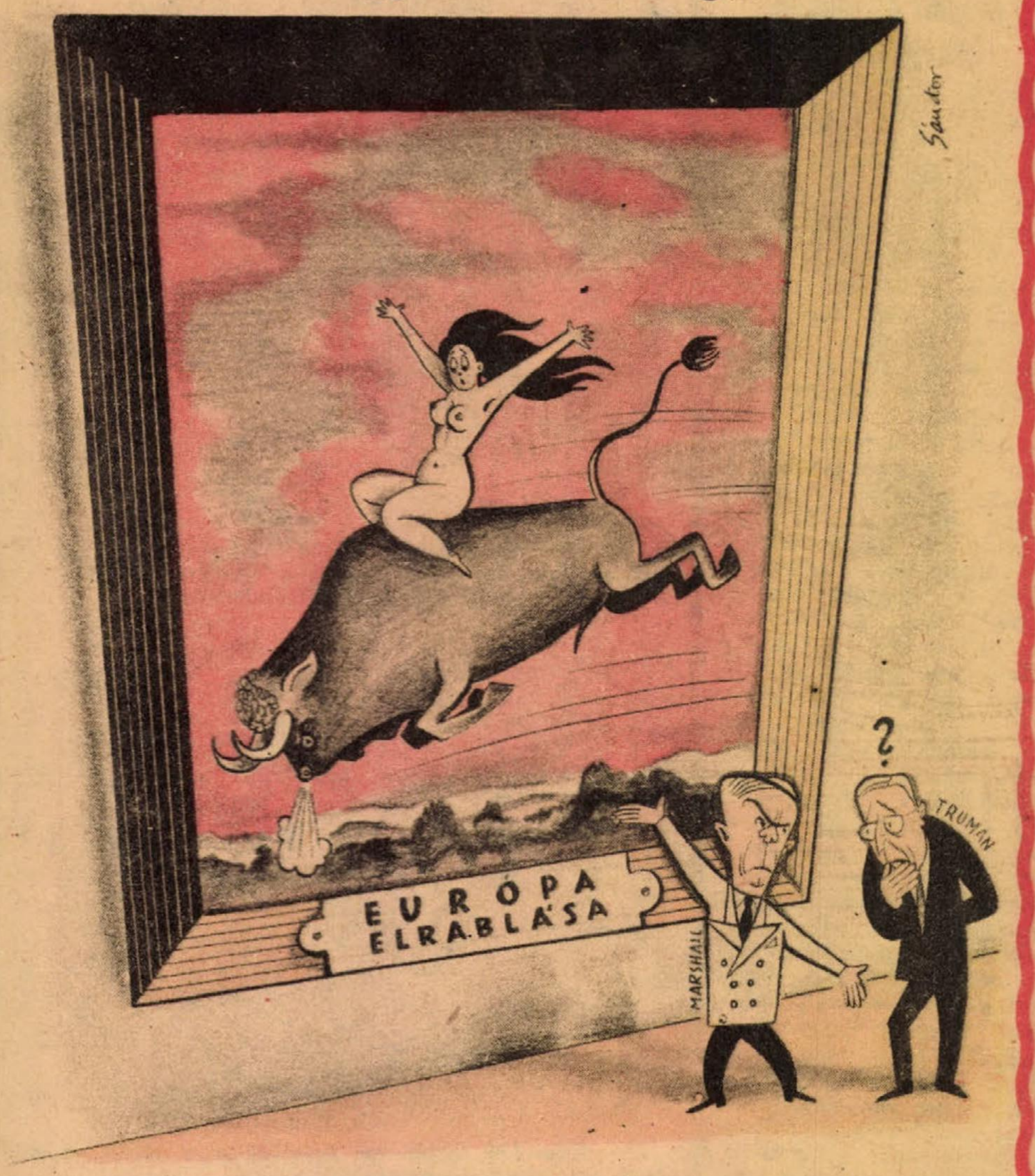

Marshall: Ugylátszik bikával könnyebb, mint tervvel . . .

Clarence

(Két angol munkás ül a Themse partján. Az egyik munkanélküli, a másik még munkanélkülibb.)

Jack: Minek örülsz, Jim?

Jim: Átalakították a Clarence-palotát, Jack.

Jack: Nekünk, Jim?

Jim: Nem. Erzsébet trónörökösnőnek, meg az urának.

Jack: Hát akkor miért örülsz neki, Jim?

Jim: Azok is munkanélküliek, Jack. És ha már egyszer elkezdték, akkor egyszer mi is sorrakerülünk, Jack.

Jack: Aztán milyen lett az a Clarence-palota, Jim?

Jim: Hát a herceg hálószobája például egy hajó tengernagyi fülkéjének hű másolata.

Jack (elégedetten): Az fontos, hogy hű legyen, Jim. Ha már két napja nem ettem, akkor legalább a tengernagyi fülke másolata legyen hű. Aztán mi van még, Jim?

Jim: A hercegnő könyvtárában egy alabástrom oszlop világít, amelyikben tizenhat lámpa van elrejtve. Ennek az oszlopnak az árából egy munkásházat lehetett volna építeni, Jack.

Jack: Hát akkor miért nem építettek, Jim?

Jim: Mert az nem világít a hercegnő könyvtárában, Jack.

Jack: Hát abban igazuk van, Jim. (Mormog.)

Jim: Azt mondtad, hogy god save the king, Jack?

Jack: Nem. Egészen mást mondtam, Jim. (Megsúgja.)

Jim (elpirulva): Ebben viszont neked van igazad, Jack.

Pestiek a fa alatt

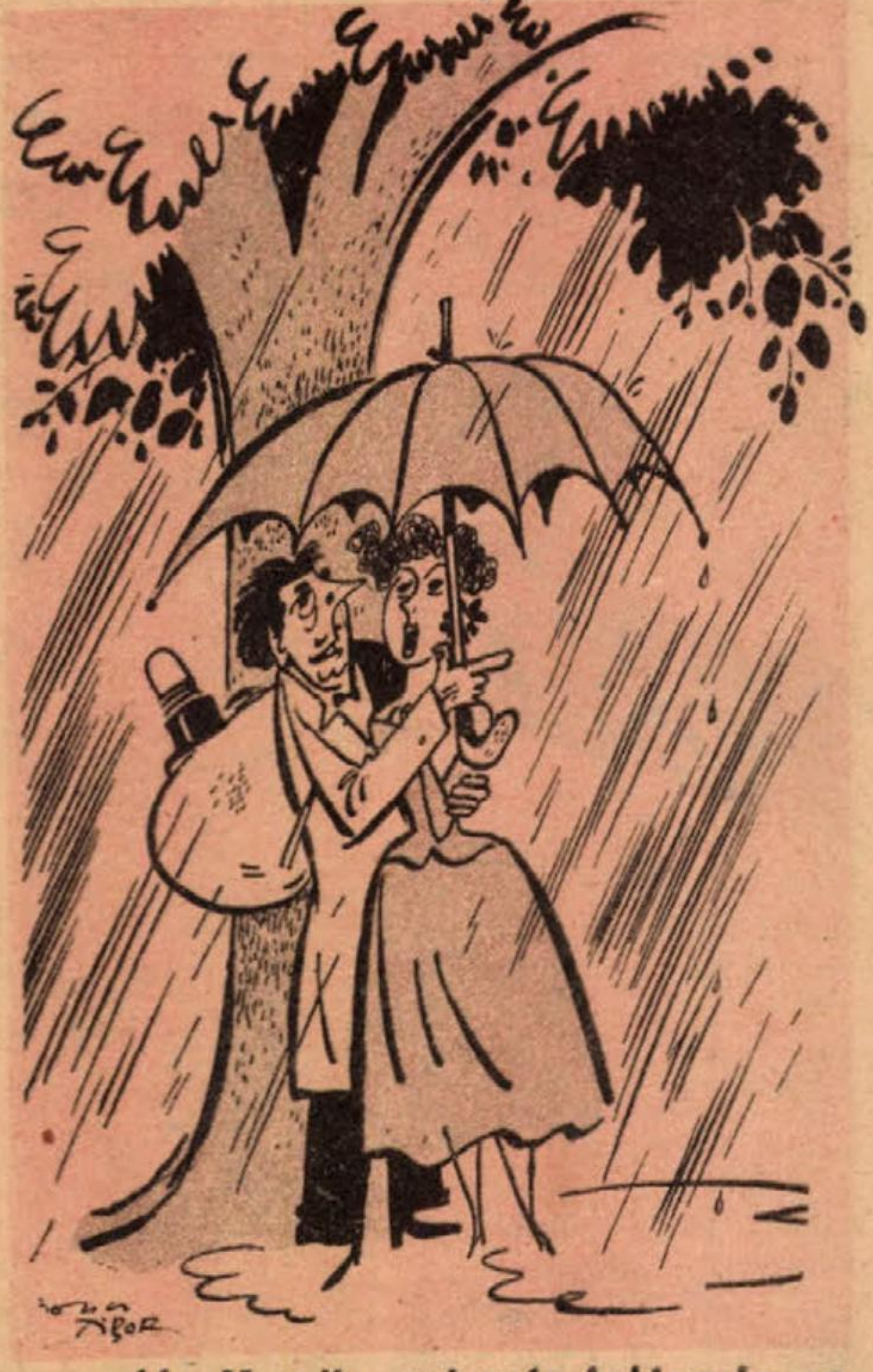

— Ah, Mancika, micsoda boldogság ez a májusi eső! Jelzem a termésnek is jót tesz!

Clay tábornok búcsúja

Lucius Clay az én nevem,
Fene nagy volt az én hevem,
Hitler volt az eszményképem,
Azért rúgnak most fenéken,
Gőring volt az ideálom,
Ezért vágtak engem szájon,
Truman szíve szörnyű kérges,
Ilyesmiért nagyon mérges,
Rámordított (majdnem sírtam):
Mért csináltad ilyen nyiltan?

Gergely Miklós:

Ami a nagy Brehmből kimaradt

Vasárnap kivittem a gyereket az állatkertbe. Bár ha őszinte akarnék lenni, azt kellene mondanom, hogy a gyerek hurcolt ki engem az Állatkertbe; de én nem akarok őszinte lenni.

Utólag azonban örülök, hogy engedtem a gyerek — mondjuk — kérésének. Ez részben azért van, mert a vízilóról eszembejutott, hogy még egy Churchill-krokit kell írnom, amit különben elfelejtettem volna; részben pedig azért, mert egy pár csodálatos természettudományi felfedezést tettem az állatokkal kapcsolatban. Előrebocsátom, hogy alábbiakban semmi vicc nincs; becsületszavamra betűről-betűre igaz minden szó. Ezek az észleletek a Természettudományi Közlönyben is megjelenhettek volna, ha van ilyen; csak azért jelennek meg a Ludas Matyiban, mert az jobban fizet, ha van ilyen.

Az első számú felfedezést a rókánál tettem. Az egyik ketrecben lomposfarkú kis róka volt. Olyan volt, mint egy modern kerámia, csak kicsit büdösebb.

— Mit eszik a róka? — kérdezte egy kislány az apukáját.

— Tyúkot — felelte hosszas gondolkozás után az apuka és szétnézett, hogy nem hallja-e valaki, mert nem volt biztos benne.

— Tyúkom nincs — mondta szomorúan a kislány. — Adok neki Zizit.

Avval bedobott egy marék Zizit. A róka megszagolta, vállat vont és felhabzsolta.

— Savanyúcukrot is adok neki — jött tűzbe a kislány.

— A róka nem eszik savanyúcukrot — szóltam közbe. — Nem tudod, hogy a róka ragadozó?

Úgylátszik, a róka se tudta, mert megette a savanyúcukrot. Sőt egy egész zacskóval megevett. Utána, hogy a látszatot megmentse, vad dühvel szétmarcangolta a staniclit, de engem már nem tudott félrevezetni.

Utána a gólyához mentünk.

— Apu, mit eszik a gólya? — kérdezte a kislányom.

— Békát — feleltem bizonytalanul, mert a gólyánál hiányoztam az iskolából, fejfájásom volt.

— Csipiszt — felelte a kislányom. — A gólya sajtot eszik, nézz oda!

A gólyát valóban sajttal etette egy kisfiú, még kelepelt is hozzá, ami nála biztosan a csettintésnek felel meg. (Nem a kisfiúnál, a gólyánál.)

Már nem csudálkoztam, csak újabb láncszemnek tekintettem felfedezésemben, amikor a közismerten növényevő teve ki akarta kapni kislányom kezéből a nyári szalámit és az egyik liba úgy ette a kolozsvári szalonnát, hogy szinte vártam, mikor gyujt utána pipára. Felfedezésem lényege: hogy egy állat húsevő-e vagy növényevő, az attól függ, hogy mit adunk neki.

Visszautasítottuk az illetéktelen angol beavatkozást

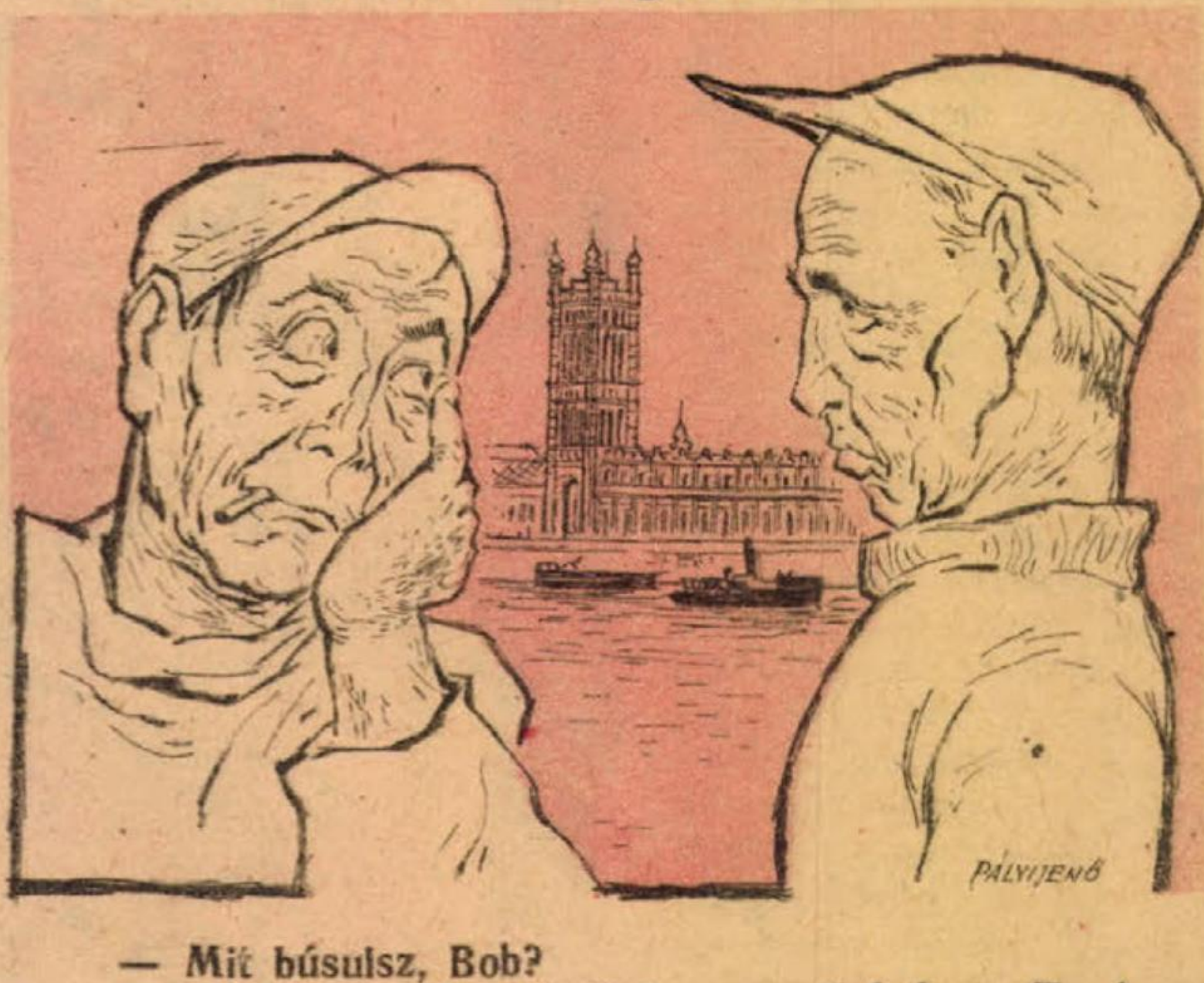

— Mit búsulsz, Bob?

— Hagyd el Bil! Kitettek a munkahelyemről, elvesztettem a húsjegyeimet és tetejébe még kormányom képviselőjét se engedték be a Nagyfuvaros-utcai szavazóhelyiségbe.

Válogatós papagáj

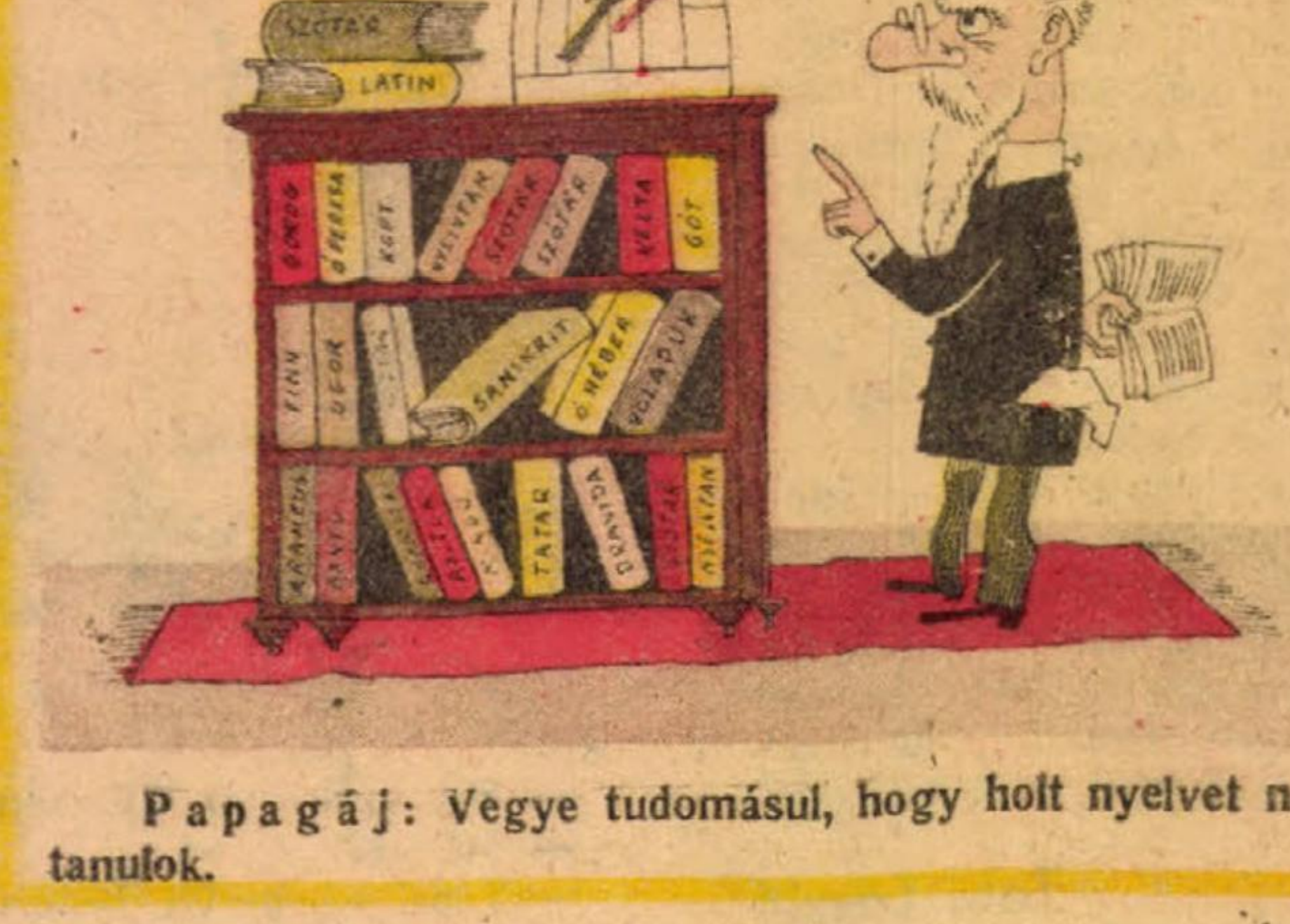

P a p a g á j: Vegye tudomásul, hogy holt nyelvet nem tanulok.

Itt a napszemüvegidény

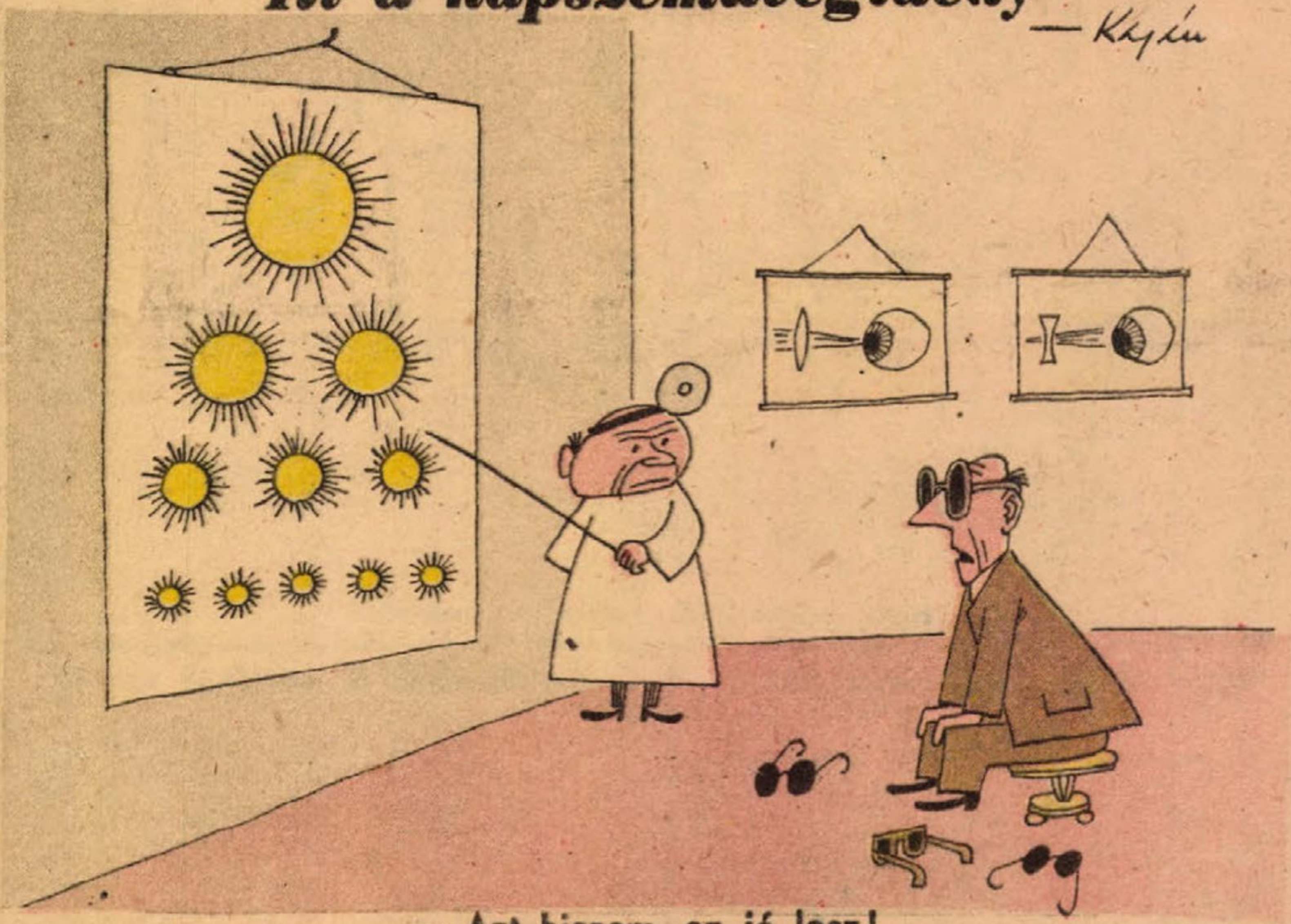

— Azt hiszem, ez jó lesz!

UTCABÁL

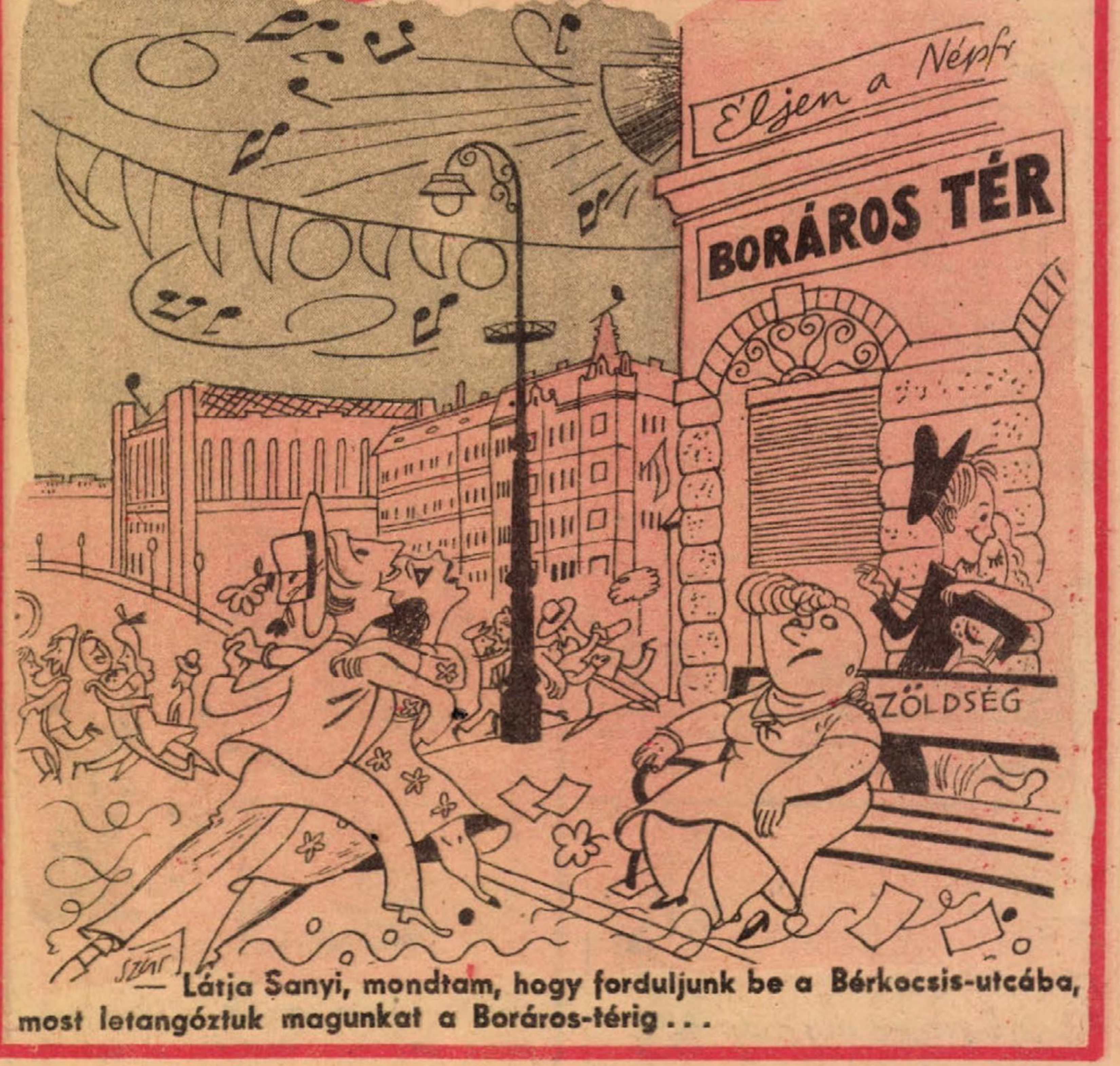

— Látja Sanyi, mondtam, hogy forduljunk be a Bérkocsis-utcába, most letangóztuk magunkat a Boráros-térig . . .

A Ludas Matyi hangszórós közlekedési oktatója

(A Beszkárt hangszórós autójának sikerén felbuzdulva, mi is bevezettük a hangszórós közlekedési oktatást. Íme az első óra.)

— Halló, halló, figyelem, itt a Ludas Matyi hangszórós autója! Hé, öregúr, maga, maga, igen, szivarral a szája sarkában és whiskysüveggel a zsebében, ne ugráljon, mert megüti a bokáját, még ha Winstonnak hívják is! Halló, maga őszhajú amerikai elnök, nem lát a szemétől, nem lehet már átmenni Kínába, a lámpa pirosat mutat! Hé, maga francoküIsejű bajuszos, maga szabálytalanul megy az Atlanti Szövetségbe, forduljon vissza, a börtön amarra van! Halló, halló, maga pápaszemes fehérbajuszos francia szociáldemokratavezér, hová rohan ott az Amerikai úton? Hogyan? A vesztébe? Akkor mehet, az arra van…

Észnél legyünk uraim!

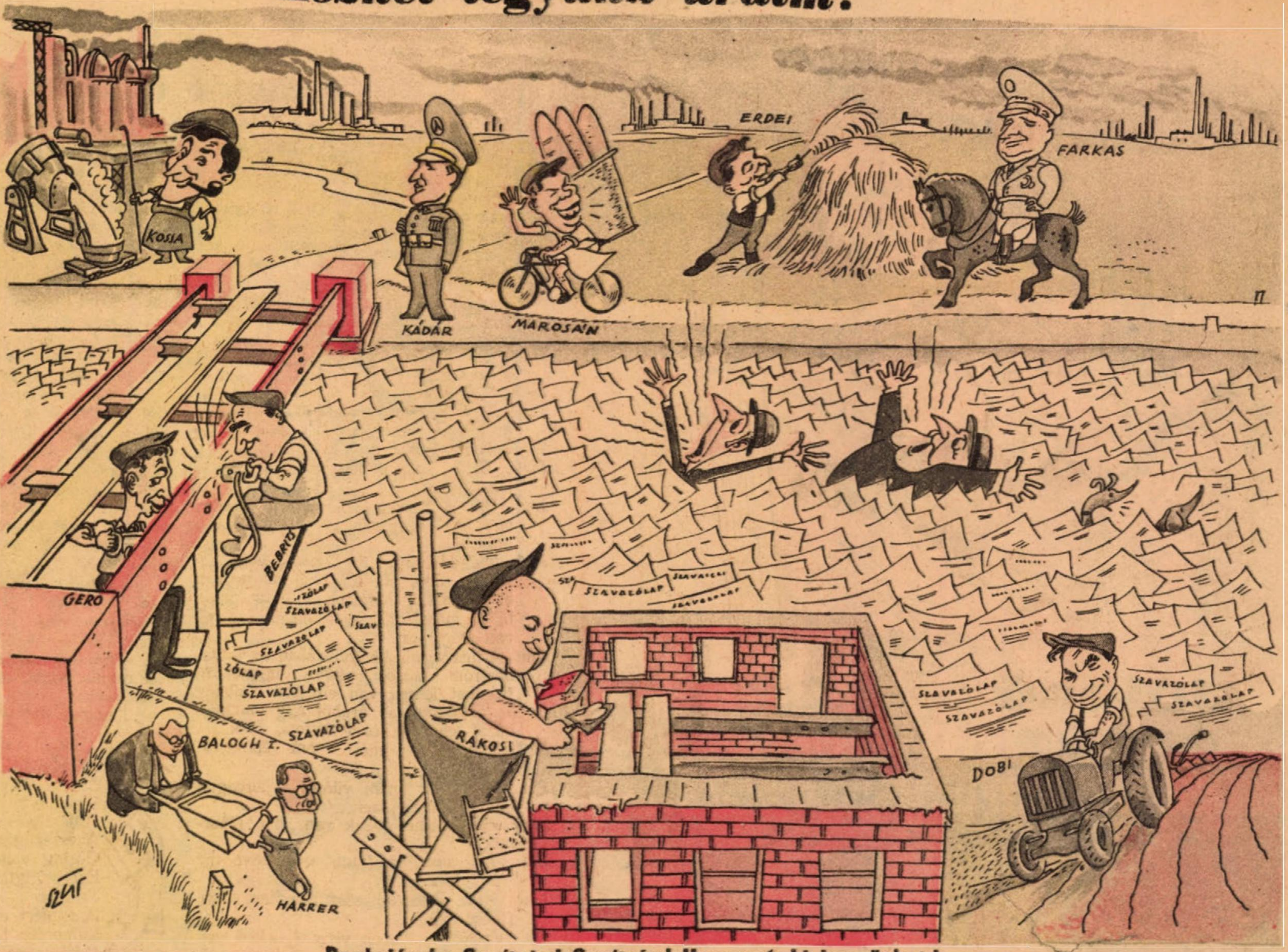

Reakciósok: Segítség! Segítség! Huzzanak ki bennünket!
Dolgozók: Na ne vicceljenek! Hiszen mi löktük be magukat!

Reményt vesztett lelkek

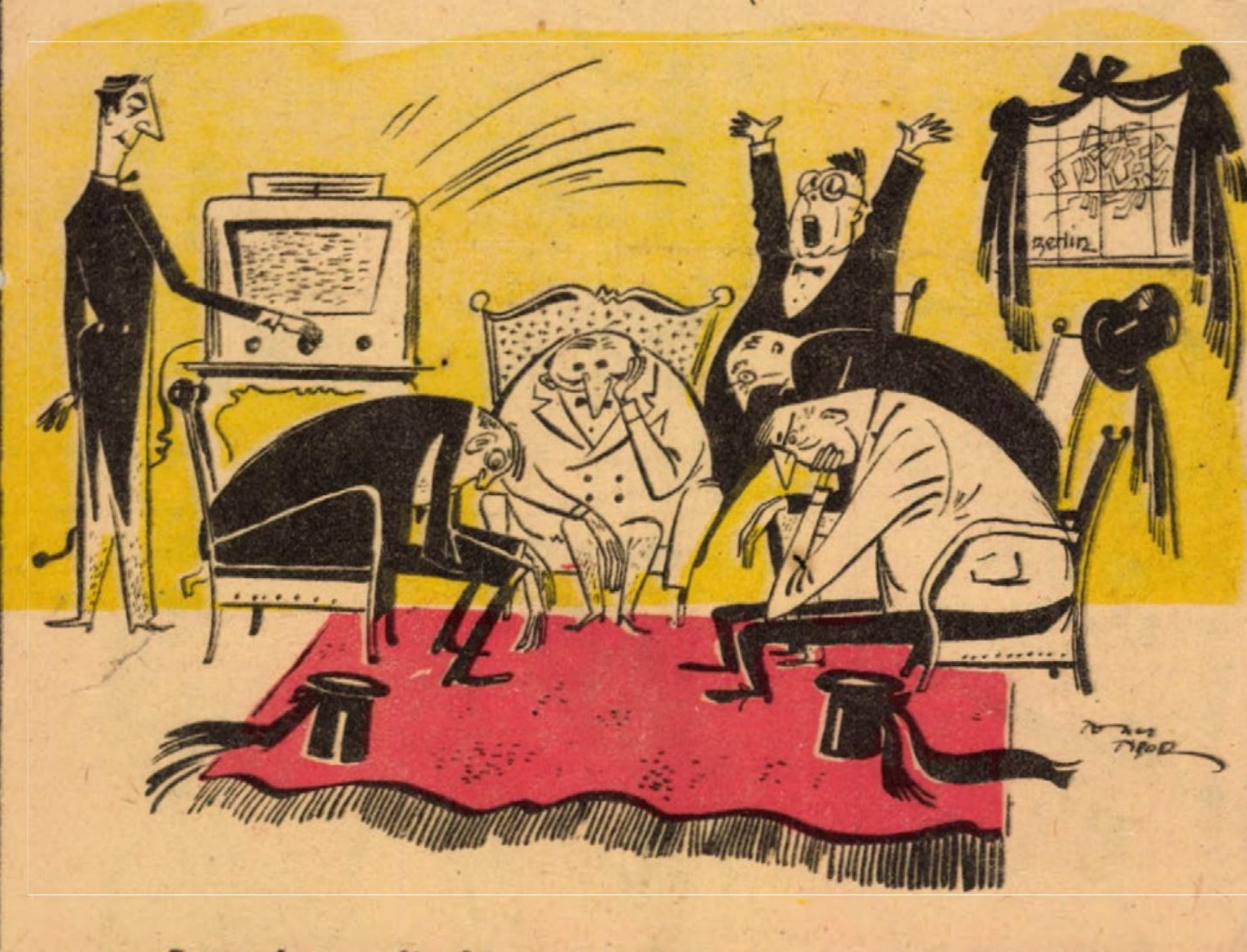

— Jean, kapcsolja ki a rádiót! Berlin már nem aktuális…

Kizárják az ügetőről a gyanusan viselkedő lovakat

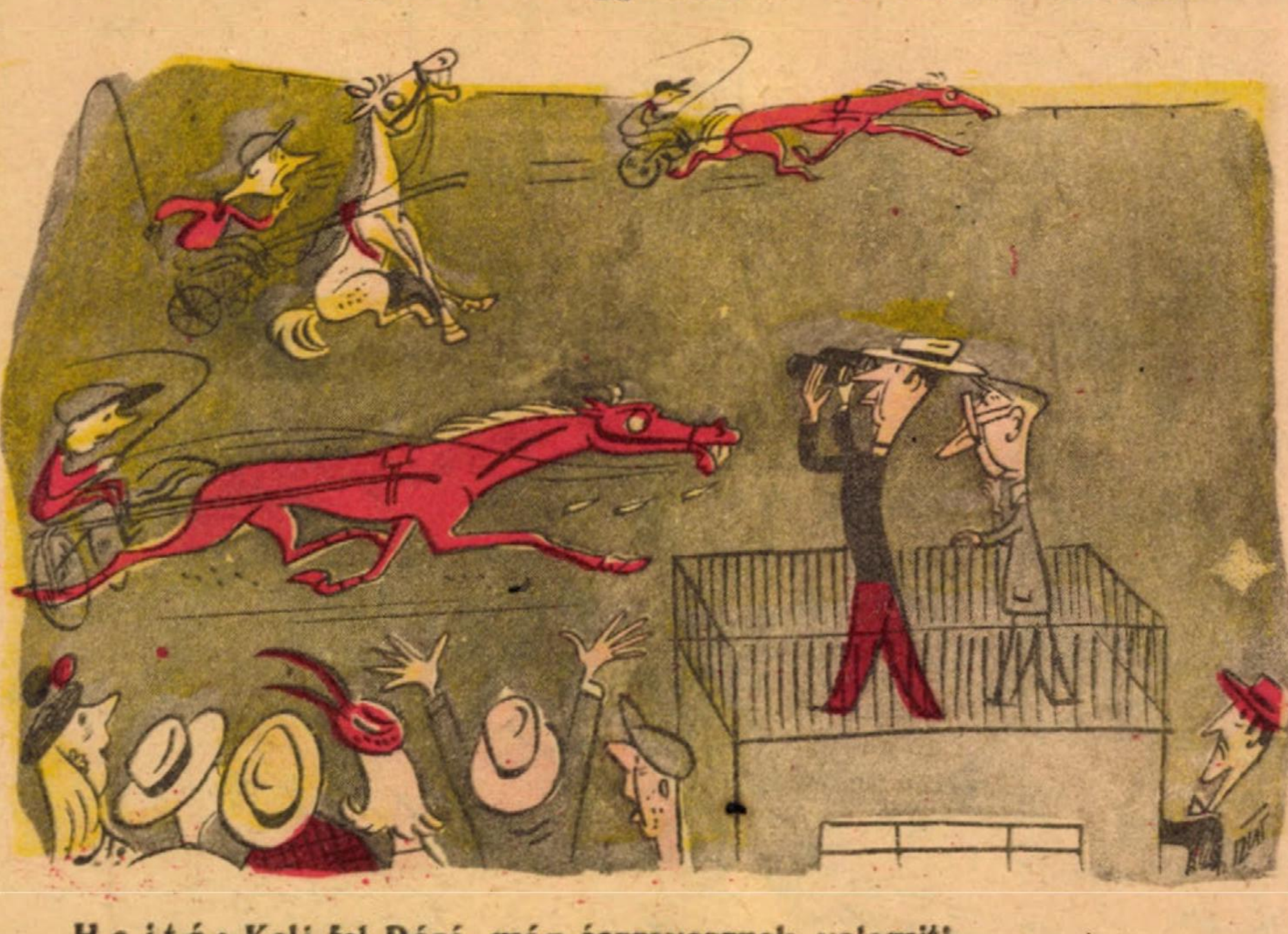

Hajtó: Kelj fel Ráró, még észrevesznek valamit!

Korrigáljuk Széchenyit:
MAGYARORSZÁG NEM VOLT, HANEM VAN!

Reflex

Ez az az izé, amely akkor is van, ha az ember nem akarja. Ahogy mondják, ösztönszerűleg jön létre. Ilyen az, hogy a fejünket elfordítjuk, ha a hitelezőnket látjuk jönni, hogy a nadrágunkat felhúzzuk, hogy ne térdesedjék, hogy az ajtónkat ösztönszerűleg bezárjuk, ha a pénzbeszedő esedékes, fejünket a vállunk közé húzzuk, ha az erkélyen muskátlit öntöznek és reflex az is, ahogy a doktornál, aki vízszintes tenyérrel a térdünk alá üt, a lábunkkal felrúgunk, annál feljebb, minél inkább szeretnénk szabadságra menni.

Az ősi öröklött reflexmozdulatokon kívül vannak olyanok is, amiket a foglalkozás vagy szokás útján szereznek be az illetők. Ilyen például, hogy a borbély csattogtatja ollóját, akkor is, ha nem nyír, az író rágja a ceruzáját, akkor is, ha nem ír és az özvegy törülgeti szemét, akkor is, ha nem sír.

Vannak továbbá olyan reflex-mozdulatok, melyeket a kor termett ki. Hogy csak egyet említsek, ilyen a XX. században az a félkőralakú mozdulat, melylyel az emberek karórájukat szemük elé viszik. Ezt az előző századok emberei nem ismerték, viszont nekik elferdült a nyakuk a sok ösztönszerű mozdulat folytán, ahogy a toronyórára feltekintgettek. Vagy ott van a középkor, midőn a hős lovag, ha megsértették, egy reflex-mozdulattal kirántotta kardját és leszúrta ellenfelét. Akkor még mindig jobb a mi karóra-mozdulatunk, azzal legfeljebb a szomszédunkat vágjuk orrba és az sem biztos.

A reflexnek szép példája az is, mikor egy úr az autóbuszon, nem a saját, hanem a mellette álló úr zsebébe nyul és ha figyelmeztetik, hogy a keze rossz helyen jár, zavartan mosolyog és így szól:

— Bocsánat, csak reflexmozdulat volt.

Balázs Sándor

Abszolut könnyű nyári anyag

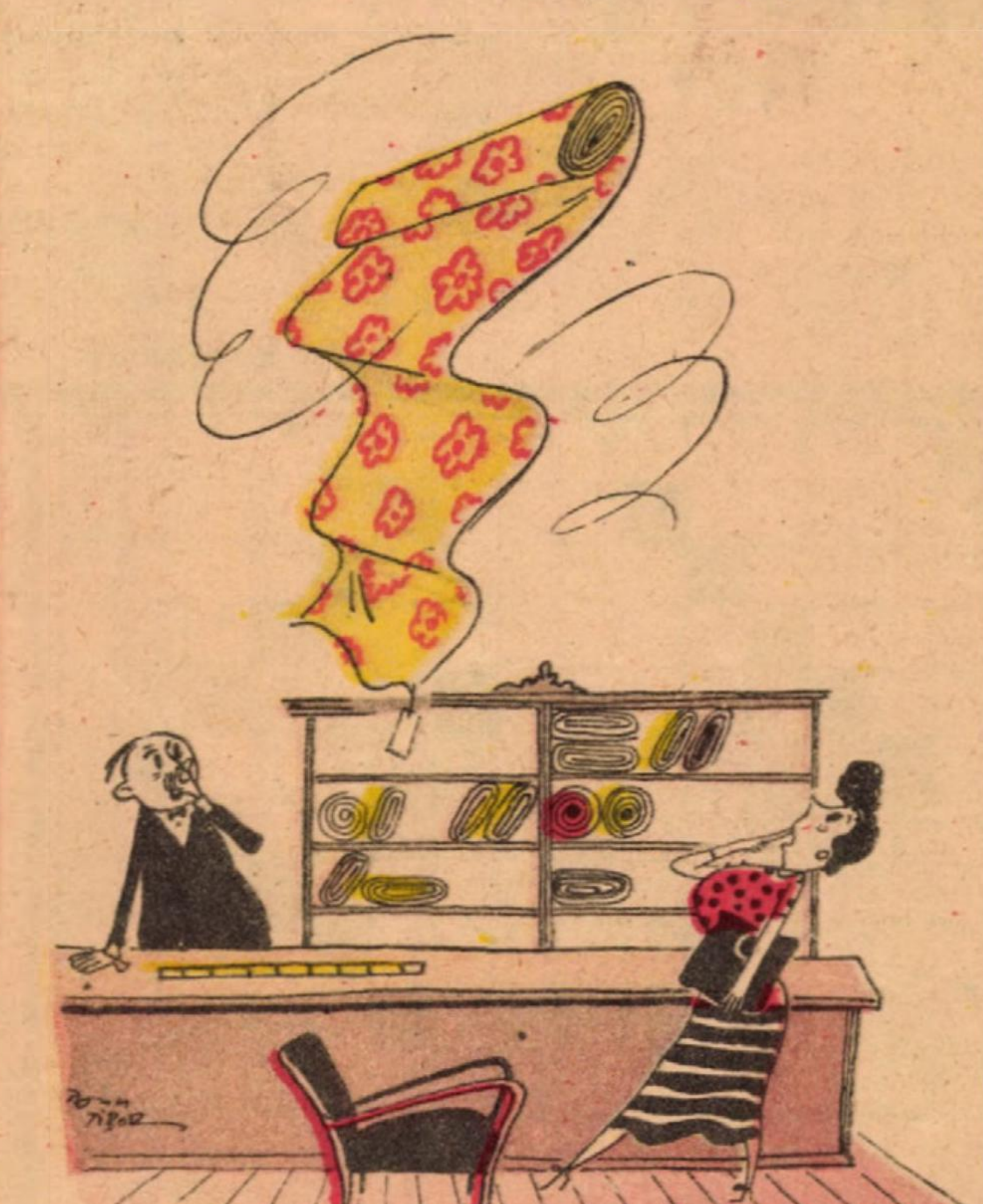

— Sziveskedjék visszatartani a lélegzetét, asszonyom, különben nem jön le a vég a plafonról!

A Népfront győzelme után

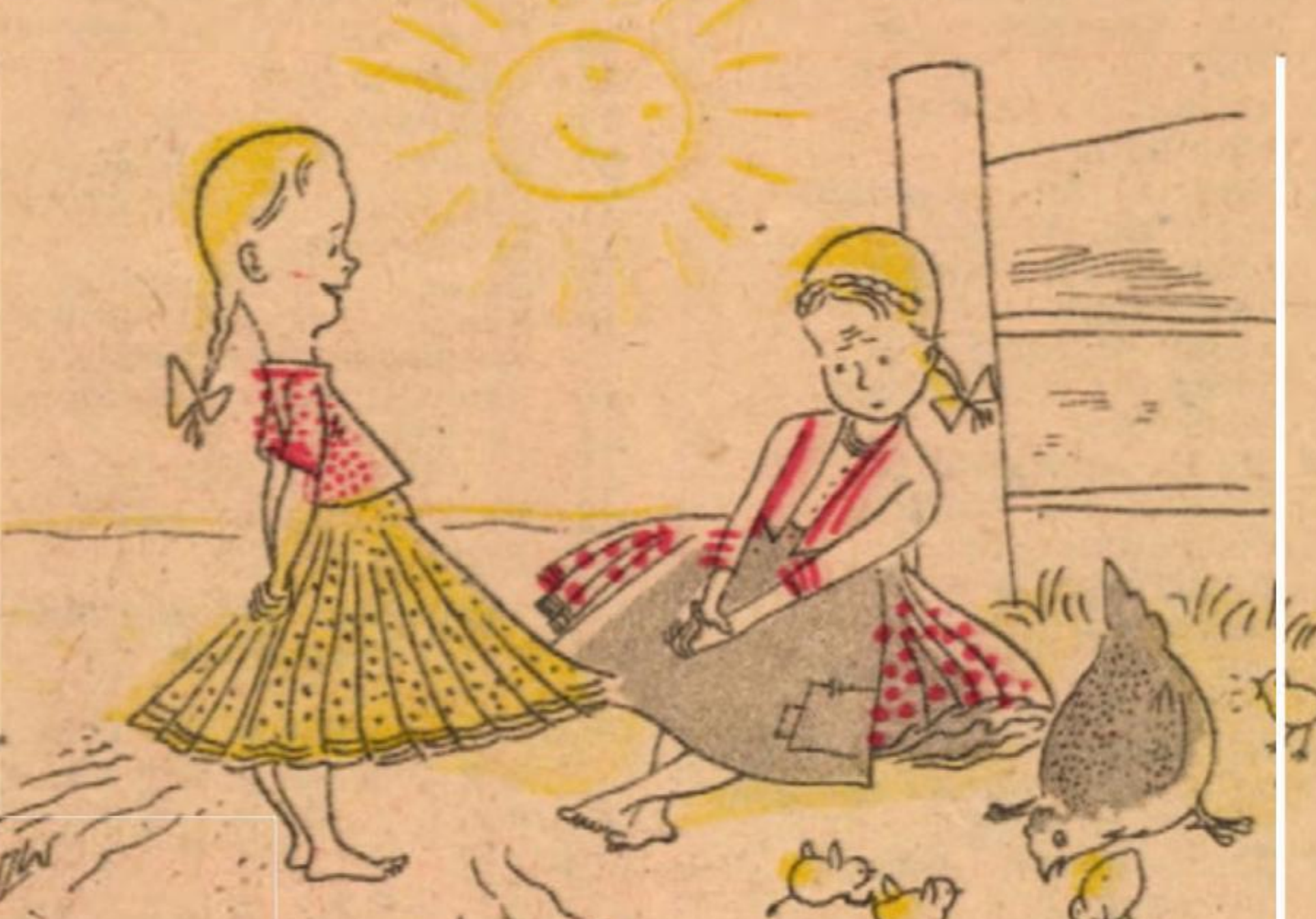

— Min töprengsz, te Julis?
— Azon töprengek, hogy mi legyek, ha megnövök, bíró vagy jegyző…

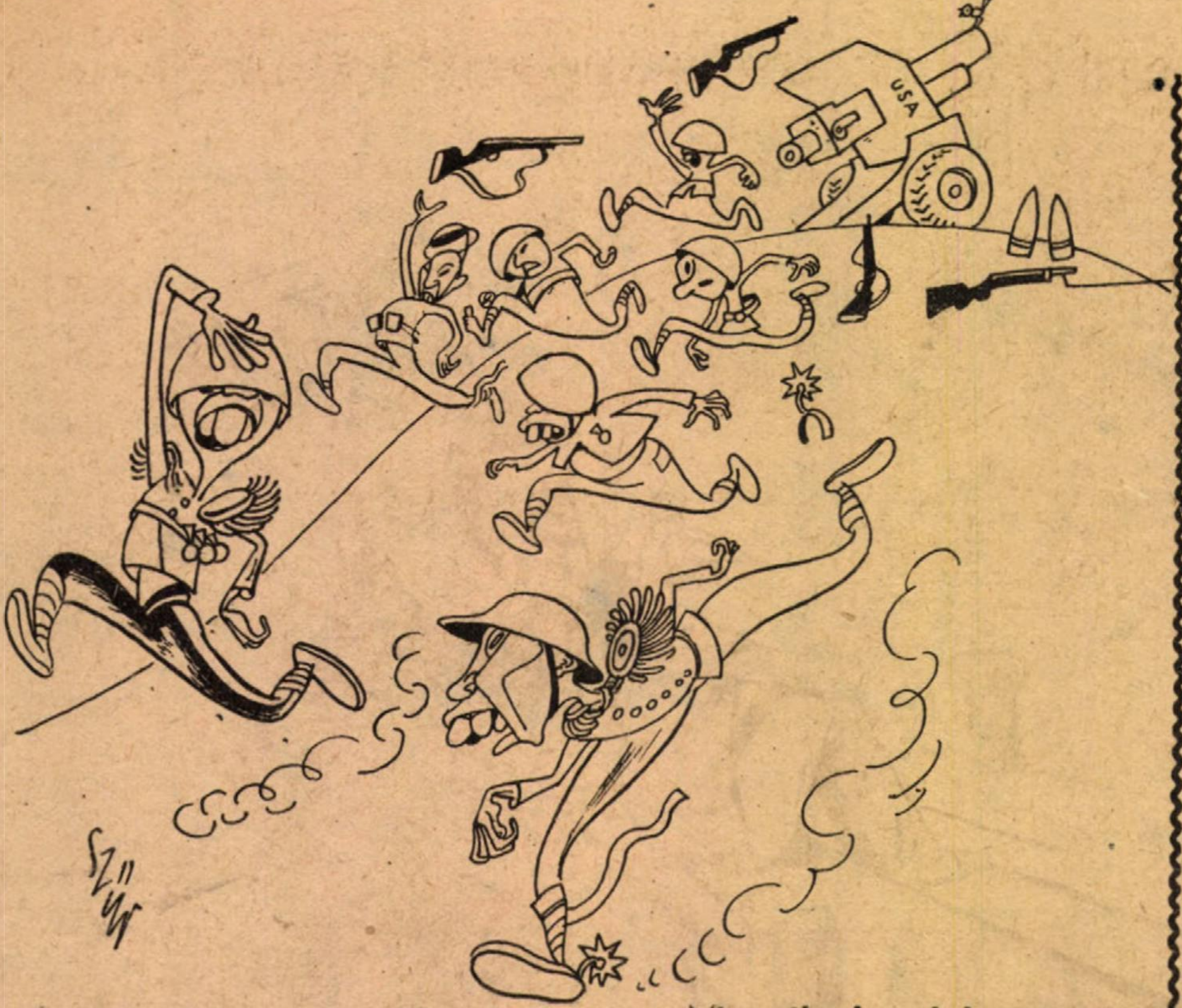

Jóleső érzés

— Mit szólsz hozzá, hogy szeretnek a katonáim?

— Miből gondolod?

— Nézd, hogy futnak utánam!

A motor és az ő lelke

Igazán nem tudom, kinek jutott eszébe felhívni az SA 696 rendszámú Mávag három és féltonnás teherautó figyelmét arra, hogy neki lelke is van. Akárki volt, mindenesetre meg van róla a véleményem. Néhány nappal ezelőtt, amikor éppen konzerveket fuvaroztam a kocsival a Rákóczi-úton, hát látom kiragasztják azokat a plakátokat, amelyek közhírül adják minden rendű és fajú autónak, számra, tonnára és fogyasztásra való tekintet nélkül, hogy neki lelke van, amit meg kell ismerni. Alig olvasom el a plakátszöveget, a karburátor szippant egyet és a motor leáll. Hű, a mindenit, kapok a fejemhez és a kézifékhez, ennek éppen most kell kilehelni a lelkét, amikor rájöttem, hogy van neki ilyen. Leugrom, felemelem a motorházat, belenézek, semmi baj. Megnézem a gyujtást, hátha ott jött ki a lélek, semmi baj, a gyertyák rendben, a kábelek nincsenek összecserélve. Hengerfejet meg se néztem, mert a hengerfejben bizonyára a motor esze van, viszont a benzintankot se tekintettem meg, mert ott az autó veséje és ott igazán nem lehet neki a lelke.

Nincs más hátra, mondom, elviszem az idegorvoshoz. Képzelhetik milyen lelkibetegen mentem a telefonhoz, felhívtam az autólélektani intézetet — amit azelőtt autó-servicé-nek hívtak — és kértem egy lelkes segélyautót. Ki is jött, hozzá kötöttük ezt a lelketlent és bevontattuk a lelki klinikára. Itt két jólmegtermett pszichoanalitikus — azelőtt gépkocsiszerelő — elkezdte keresni a lelkét, azt a benzineszagút, ami van neki most már, hogy a plakáton olvasta.

— Azt hiszem, valami lelki defektusa lehet — véltem, mivel a gumikban még volt szusz, tehát tovább kellett analizálni. Szedték, boncolták, belemerültek egészen a tudatalatti karburátoráig, semmi.

— Hopp — kiáltott fel most az egyik orvos — hiszen a benzintank egészen üres. Kifogyott a benzin.

Megtöltöttük, a motor felberregett és hamarosan lelkendezve elindultunk. Amiből a plakátíró lélekbuvárok számára az a tanulság, hogy bár a motornak lelke van, de azért jó, ha van benzin is kéznél...

Vajda Albert

Az utonállás történetéből

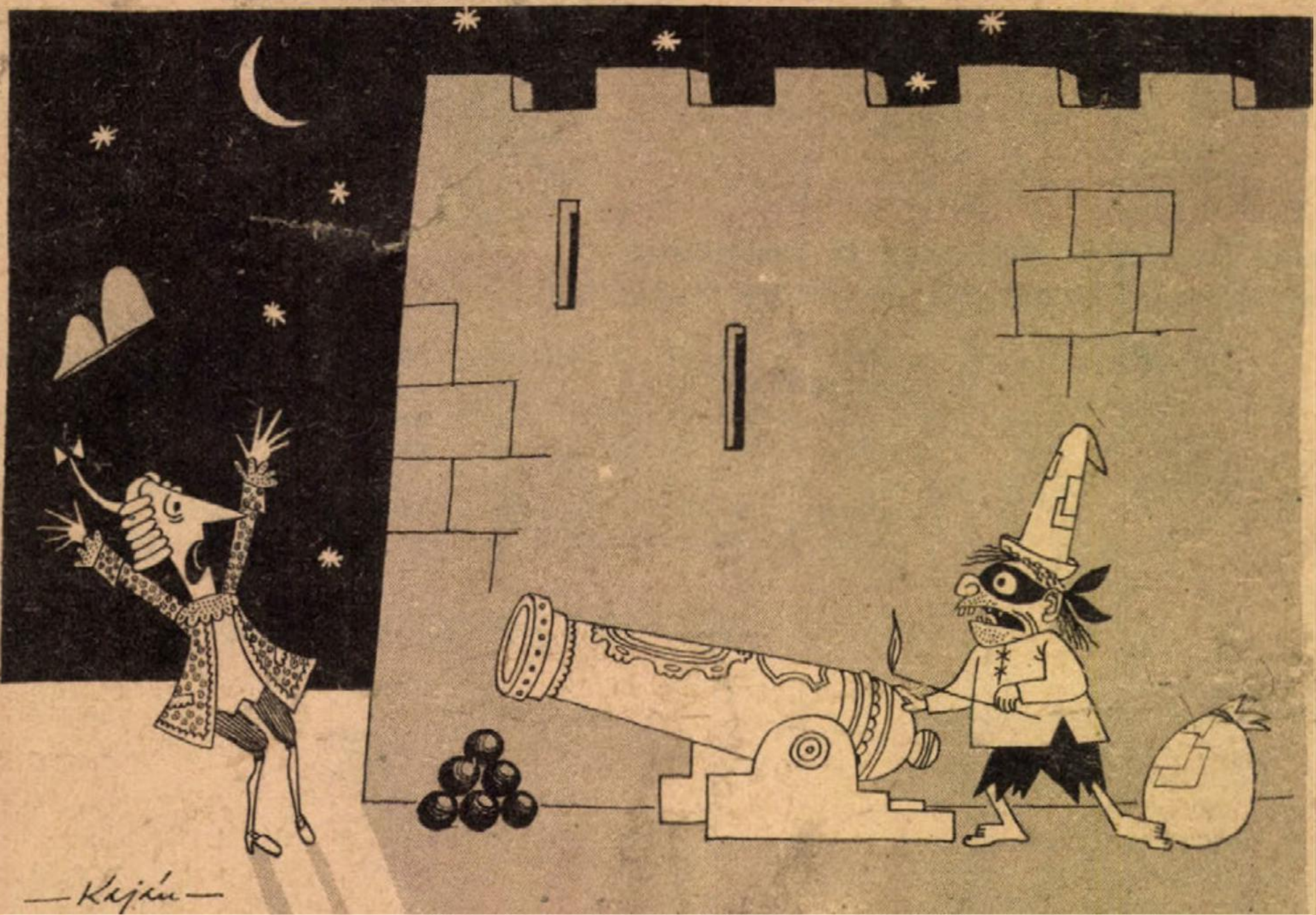

— Fel a kezekkel!

Pistike óvatos

A tanítóbácsi az alany felismerését magyarázza.

— Na Pistike, ebben a mondatban mi az alany: A fiú minden éjjel az utcán csatangol?

— Éjjel — feleli Pistike.

— Dehogy is. A fiú az alany. Hát ebben a mondatban: A leány minden éjjel az utcán csatangol, mi a leány?

— Tanító bácsi, azt nem mondhatom meg, mert akkor kicsapnak az iskolából.

Ujjongó glóbusz

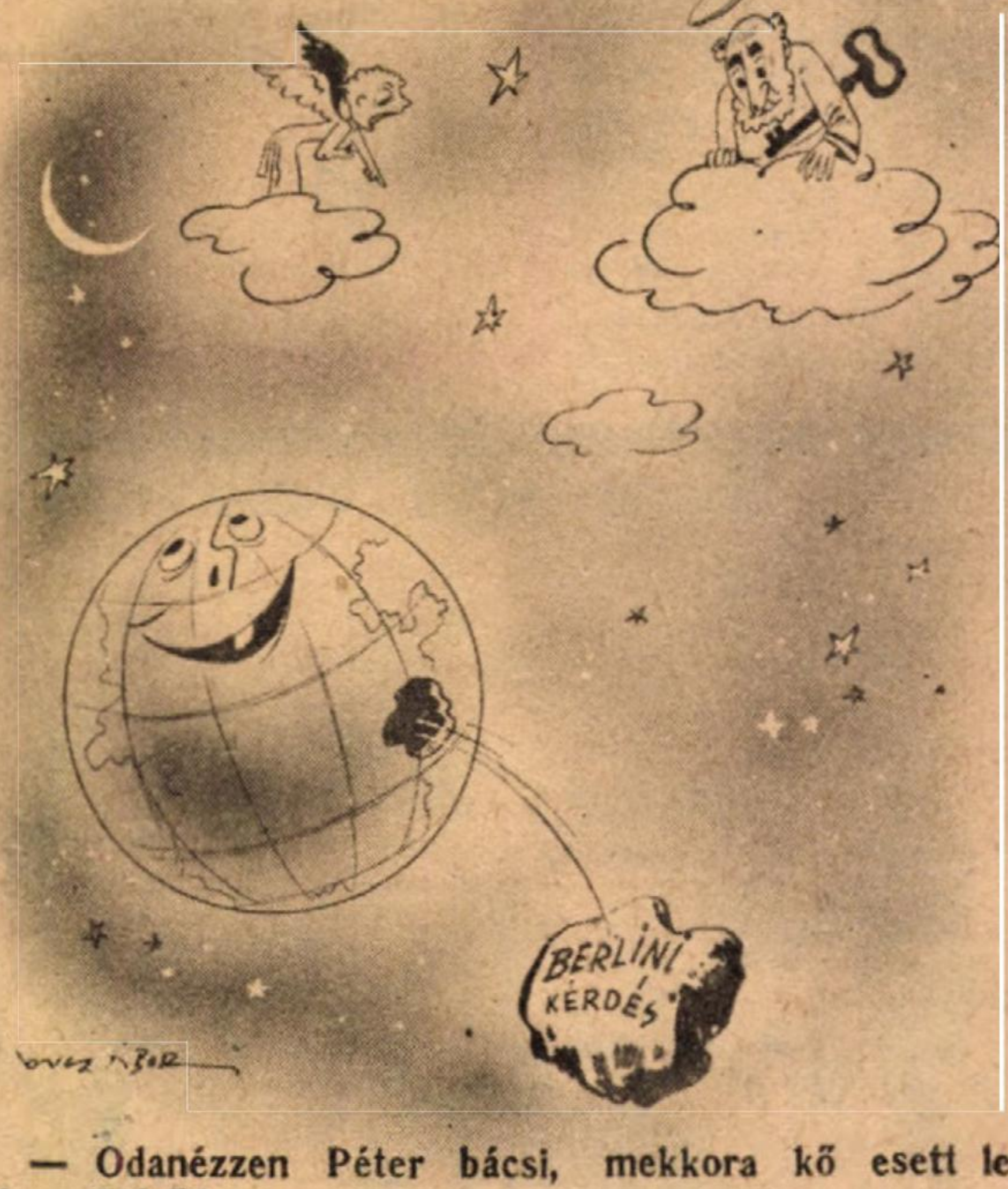

— Odanézzen Péter bácsi, mekkora kő esett le a világ szívéről!

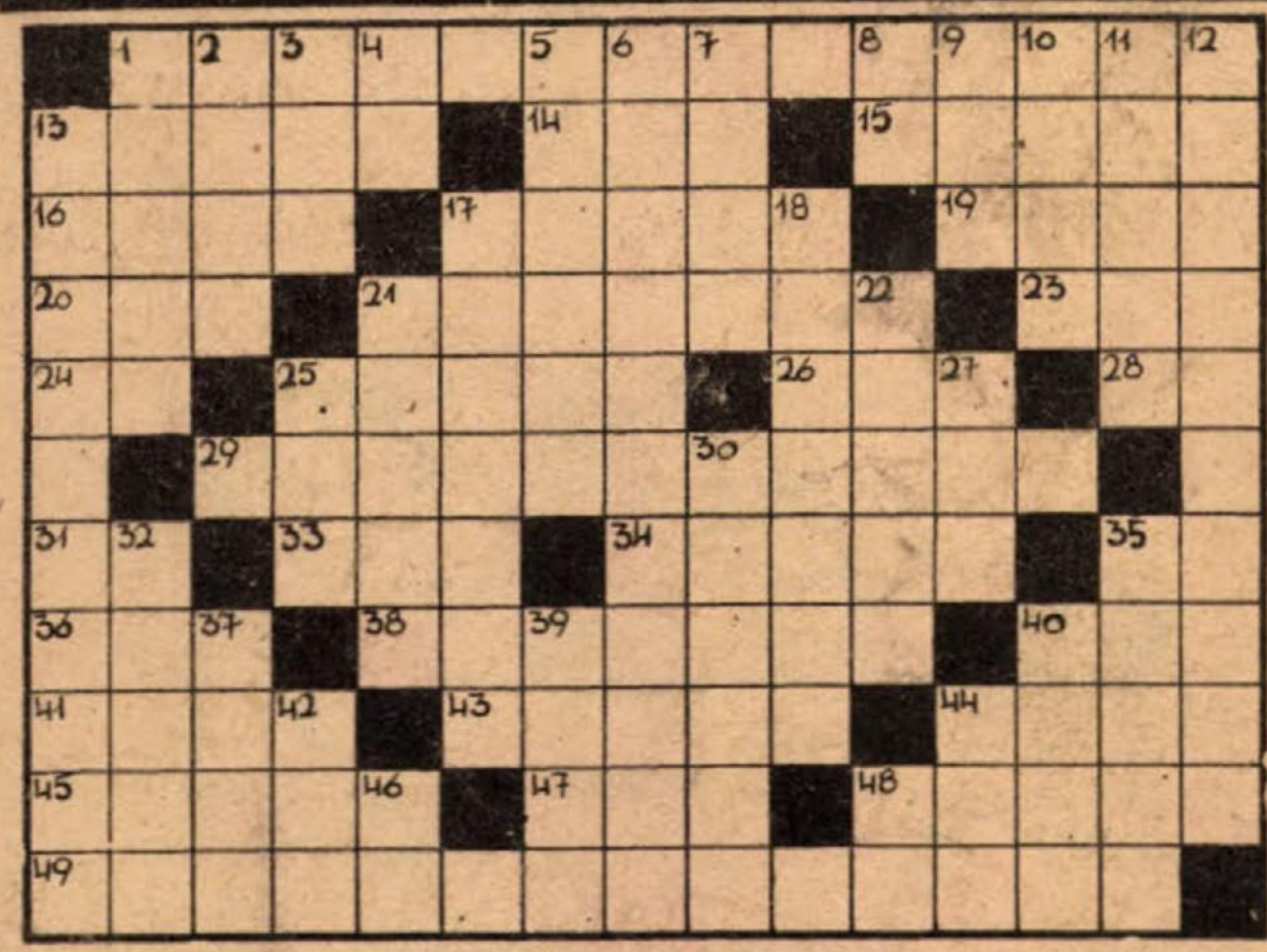

VIZSZINTES:

1. Aktuális igazság.
13. A vadászat istennője.
14. YIR.
15. Szvatopluk neve a magyar krónikákban.
16. A keresztfelirat.
17. Szemügyre veszem.
19. Melegített szeszesital.
20. Latin ellentétes kötőszó.
21. Betegek, gyengélkedők.
23. Maró folyadék.
24. Zár mássalhangzói.
25. Golyós toll márka.
26. Az ujjak száma.
28. Azonban.
29. Nem valami gazdag.
31. Szállítási műszó.
33. Edényborító réteg.
34. Összetipor.
35. Angol elüljáró.
36. Szinpadi rögtönzés, beszúrás.
38. Orosz megszólítás.
40. Földmívelő eszköz.
41. Visszahagy (!)
43. Madárbörtön
44. Termelési ág.
45. Indokinai királyság.
47. Folyóirat, ujság.
48. Különböző élettani funkciók betöltésére szolgáló szövet a testben.
49. Ez a harag, mint mondják.

FÜGGŐLEGES:

1. Egyik, valaki, németül.
2. A Rhône mellékfolyója és francia departement.
3. Vissza: foghús.
4. Csap közepe.
5. Igencsak ritkán.
6. Nem tud dönteni.
7. Megindul, kezdődik.
8. Annyi mint, röv.
9. Lovak főeledele.
10. Szerelemisten.
11. ... van szó, téged emlegetünk.
12. A béke és jólét útja.
13. Magyar filmvígjáték.
17. Süttetem a hasaimat.
18. Milyen házat emel?
21. Tréfát, vidámságot.
22. Fölöttébb kellemetlen.
25. Gázlómadár.
27. Kettőzött kettősbetű.
30. Nemes ló (ék.-felesleg.)
32. Gályarabság, id. szóval.
35. Szándékozó.
37. Német háziszárnyas.
39. Ilosvai Selymes Péter leggyakoribb rímje.
40. Szerelmesen vágyakozik.
42. Testrész.
44. A Tisza mellékvize.
46. Mozi páratlan betűi.
48. Azonos betűk.

A multheti rejtvényünk megfejtése:

AZTCSAKEGYNŐTUD
SORO Z R KISUJJ
FAKUL ATA SZI A
AR Z ALÉLT I E
CNE ÚFA ARA AL
HOGYMIREKÉPESEG
KŐ MÓC IFI TPY
F L KOTTA A HN
MÉTER NEŐ ÉNTEŐ
ERÖSIT T URIEL
EJMIAKŐTYUKANYÓ

Ludas Matyi sakkozik

14. feladvány.

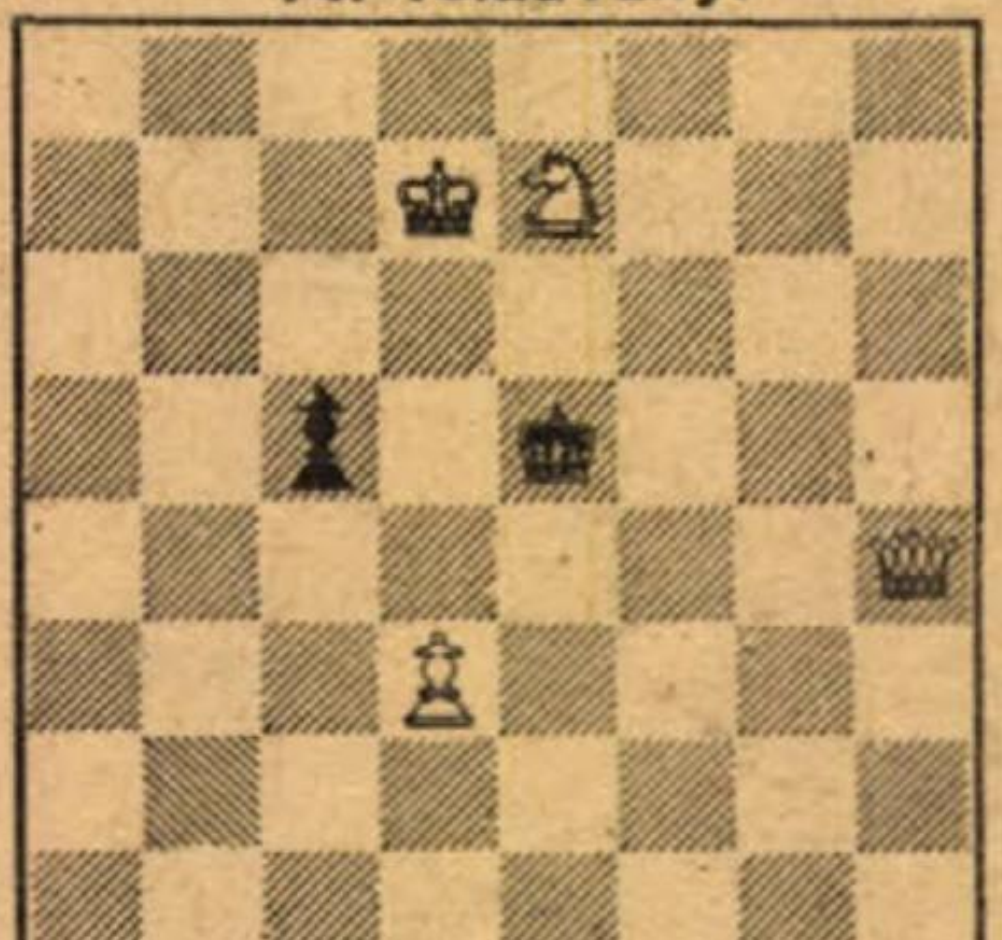

Matt 2 lépésben.

(2 pont)

3. végállás.

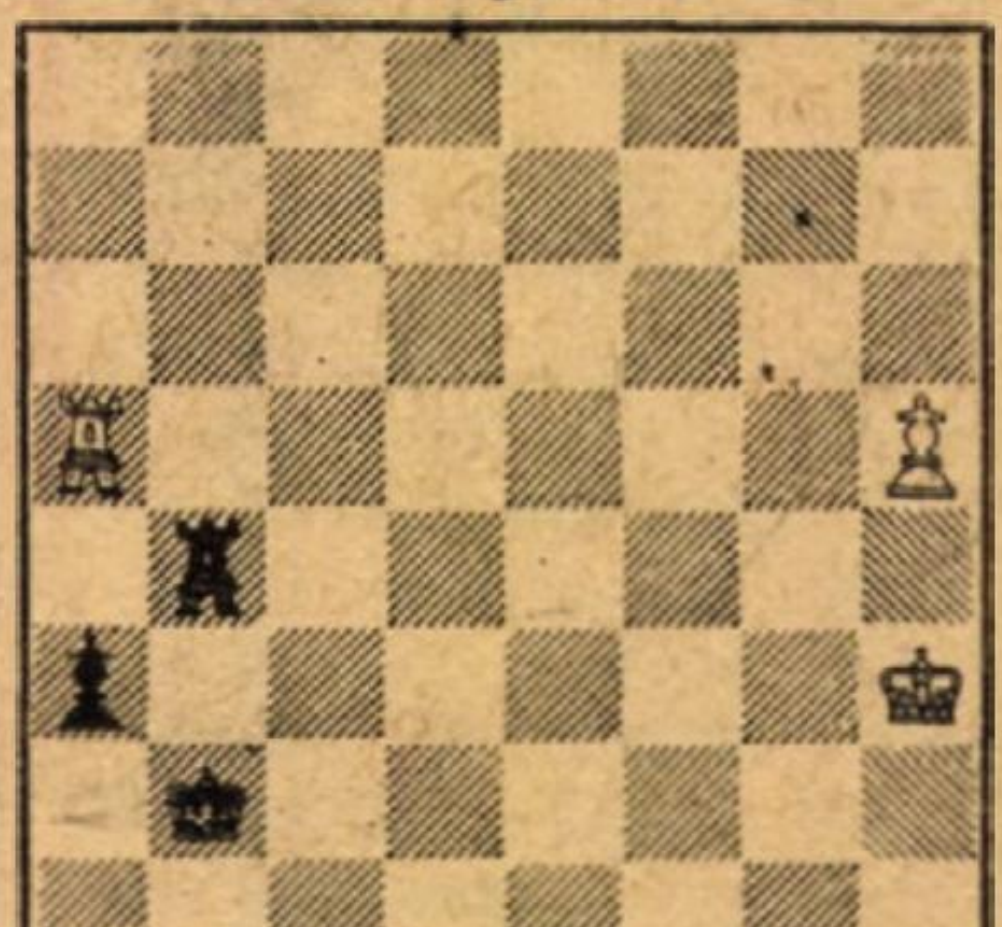

Egy 1925-ben váltott versenyjátszmában a világos bábok vezetője a fenti állásban úgy vélte, hogy az ő h-gyalogját a sötét bástya feltartóztatja, míg ellenfele gyalogja a bástyába kerül és ezért a játszmát feladta. Mutassuk ki, hogy helytelenül cselekedett. Világos lépésen a fenti állást döntetlenre mentheti. A helyes megfejtésért 2 pont jár.

12. feladványunk megfejtése:

1. Fd2, Ba3. 2. Fc1, Ba2. 3. FxB satöbbi. A könyvjutalmak nyertesei: Jakobovits István, Bpest, Erzsébet-körút 15. — Bánki Sándor, Bpest, III., Föld-utca 42/c. — Éry Pál, Bp., VIII., Orczy-út 42.

Egy rejtély magyarázata

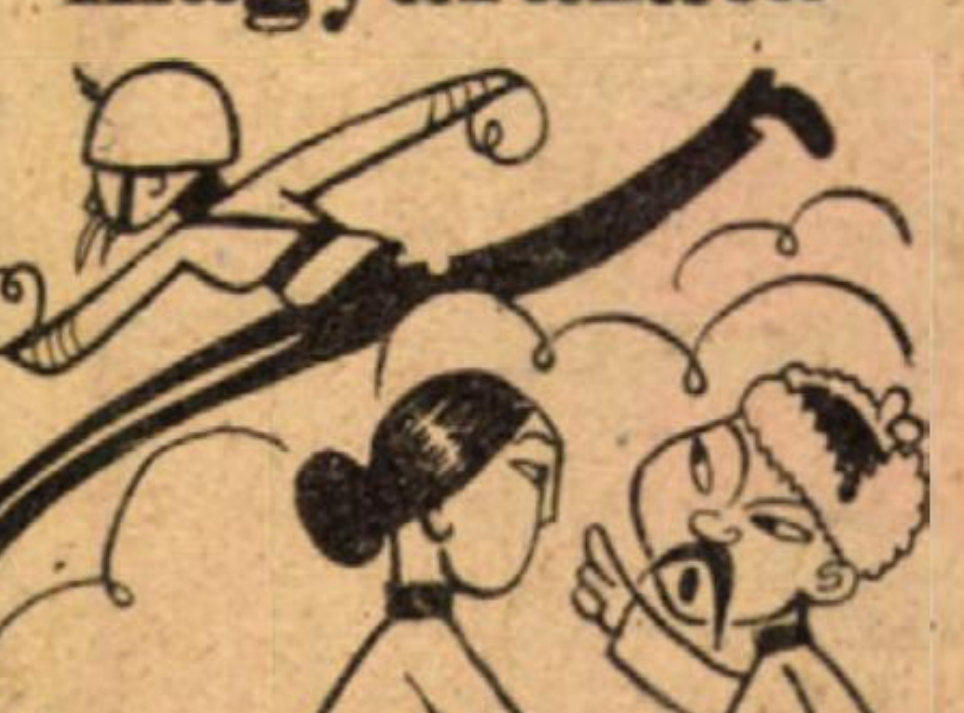

— Felkérték Csangkájseket, hogy vegye át újra a Kuomintang vezetését.

— Vajjon miért?

— Biztosan azért, mert gyorsabban tud szaladni, mint az utódja.

Itt az új néprúzs

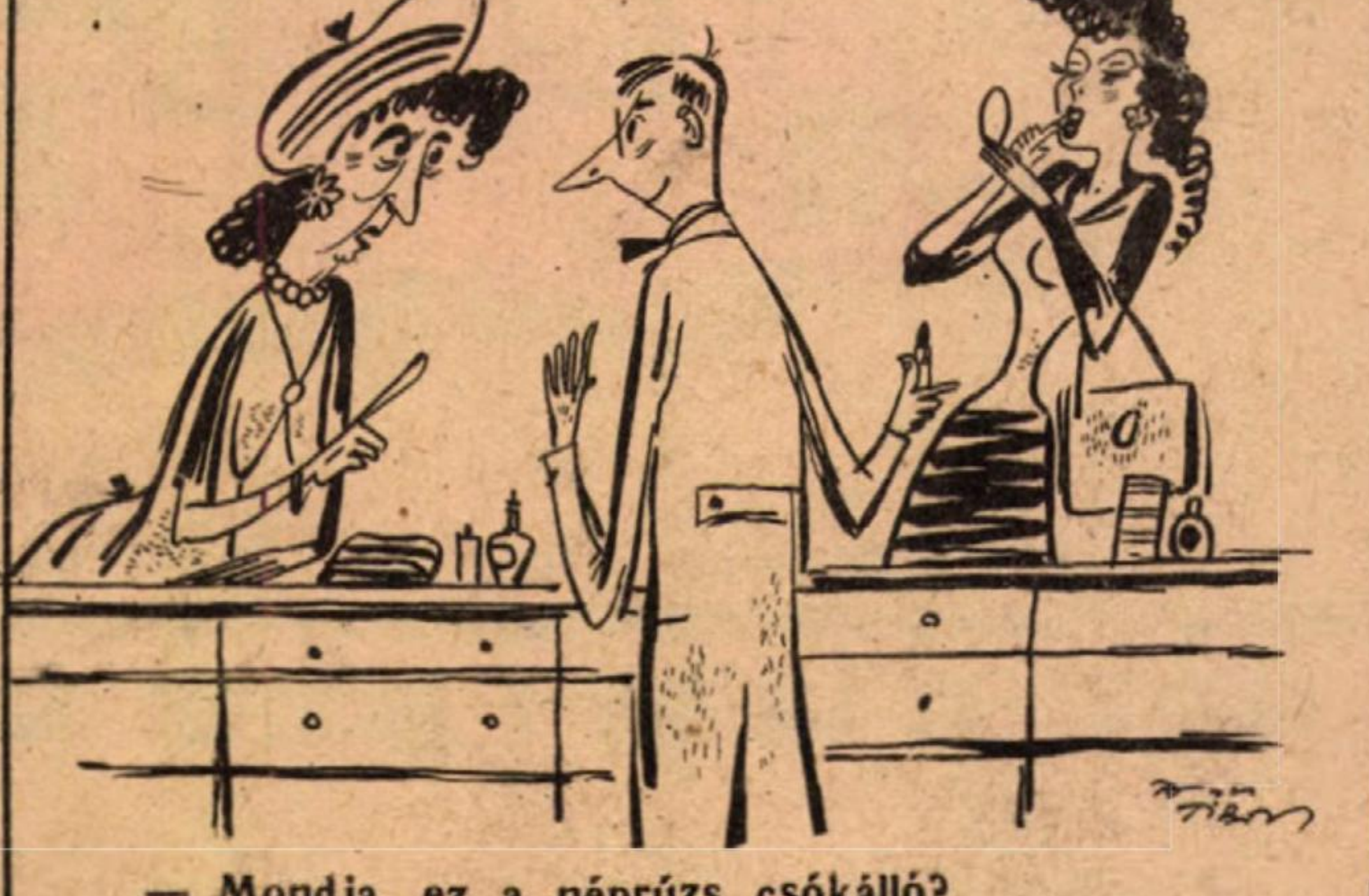

— Mondja, ez a néprúzs csókálló?

— Önnek garancialevelet is adunk, asszonyom!

Gyászinduló

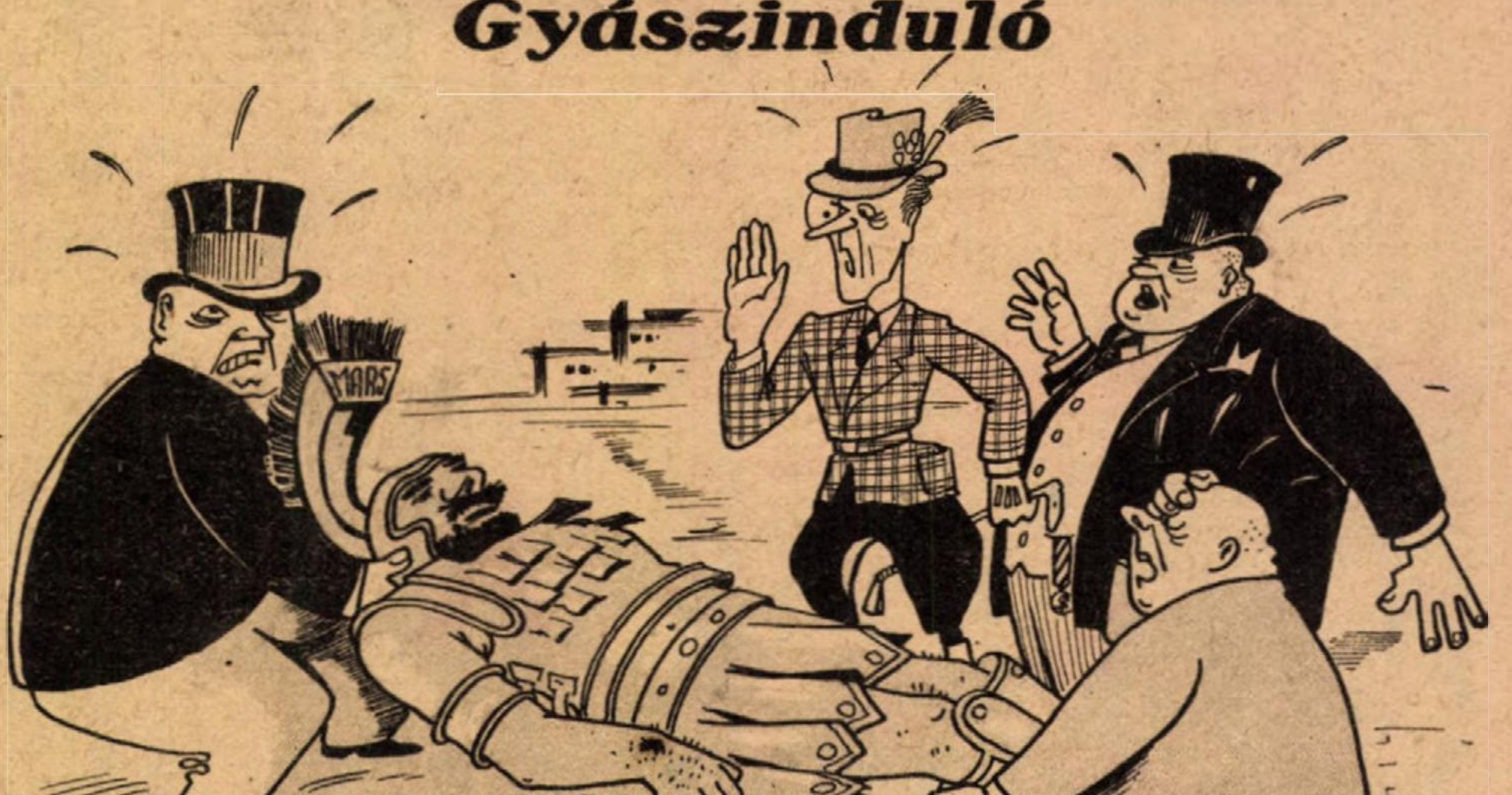

Hadianyaggyáros: Jaj, a gyáram!!!

Imperialista nagytőkés: Jaj, a gyarmatom!!!

Reakciós: Jaj, a pozicióm!!!

Tőkés: Jaj, a profitom!!!

GÁDOR BÉLA:

Sagmeister és a rántott csirke

Olvasom a Világosságban, hogy Sagmeister osztrák közélelmezési miniszter perbe fogott egy munkást, aki nyilvános gyűlésen azzal vádolta a minisztert, hogy állandóan sonkát és kolbászt eszik, sőt egy gyári látogatása alkalmával 16 rántott csirkét rendelt magának és kíséretének. Az izgalmakban bővelkedő tárgyalásról alább közöljük helyszíni tudósításunkat:

Sagmeister: Tiltakozom az aljas rágalom ellen. Először is egész Bécsben nincs 16 csirke, másodsorban nem rántott csirkét ettünk, hanem töltöttet.

Bíró (nyel): Az is jó, ha jó ropogósra van sütve. Szaft volt alatta?

Sagmeister: Egész kevés.

Egy úr a hallgatóságból: De hiszen akkor nem lehet tunkolni!

Bíró: Kérem a hallgatóságot, hogy tartózkodjék a csámcsogástól, különben kiüríttetem a termet.

Egy úr: Akkor sem ér semmit az egész, ha nem lehet tunkolni.

Bíró (Sagmeisterhez): Most egy fontos kérdést, miniszter úr. Garnirung volt?

Sagmeister: Egy kis krumpli.

I. tanú: Kis krumpli? Róseibni volt, csak úgy csepegett a zsírtól!

Bíró: Rendreutasítom tanú urat. Ha már róseibni, akkor csurogjon. Más nem volt mellé?

Sagmeister (lesüti a szemét): Saláta.

I. tanú: Ecettel és olajjal. És porcukorral meghintve! (Moraj a hallgatóságban.)

Sagmeister: Egyébként én csak egy kis tölteléket ettem, meg a zuzáját.

I. tanú: És a felsőcombját, meg a püspökfalatot.

Sagmeister: Hazudik! A püspökfalatot nem is szeretem, mert szaga van.

Egy úr: Szaga van? De háknis!

Bíró: És mi volt azokkal a kolbászokkal és sonkákkal, miniszter úr?

Sagmeister: Aljas rágalom! Én mindennap pótkávét ebédelek.

Bíró: Az egyik tanú, Müler altiszt azt állítja, hogy önnek tegnap ebéd után, amikor bement a hivatalába, paprikás szaft volt a bajuszán.

Sagmeister: Az még a mult hétről volt.

Bíró: Müller tanú még azt is állítja, hogy ön, miniszter úr, gyakran piszkálja a fogát.

Sagmeister: Mert a pótkávéból mindig belemegy a cikória.

I. tanú: Cikória? Akkora darab húsokat köp ki, hogy elég lenne a bíró úr egész családjának ebédre!

Védő: A róseibni ügyét, azt hiszem, bizonyítottnak vehetjük, ellenben indítványozom a felsőcomb és püspökfalat ügyében egy hatósági Feinschmecker kiküldését.

Ügyész: Ellenzem a védő úr indítványát. Kérem a tekintetes bíróságot, hogy a bizonyítás kiegészítéseképen rendelje el néhány ropogósra sült püspökfalat előállítását.

Egy úr: Jó sok szafttal, hogy lehessen tunkolni!

Lapzártakor a csámcsogás még tart.

Riport az éhező Bécsből

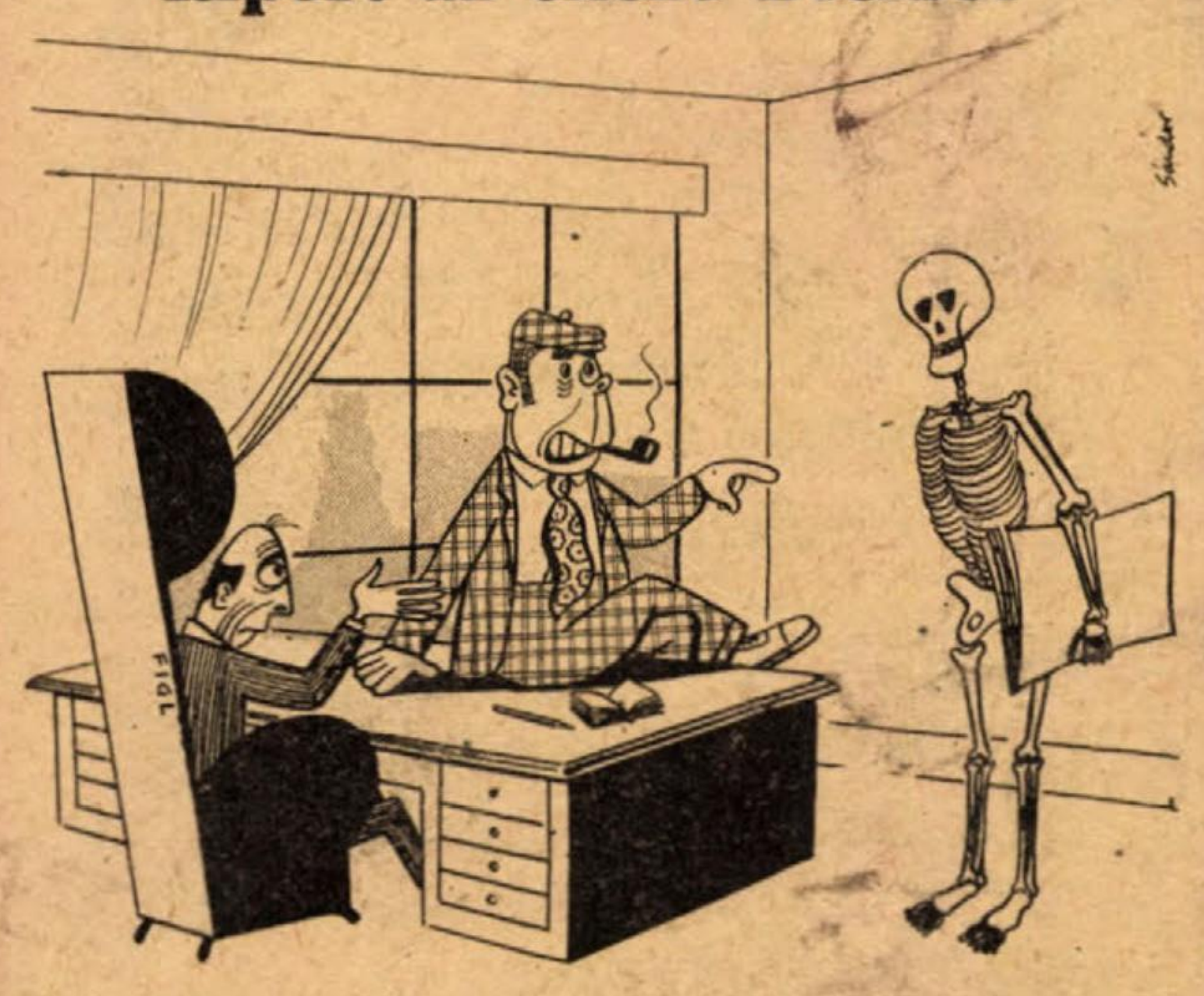

— Mit jelentsen ez, kancellár ur? Ön anatómiával is fogalkozik?

— Dehogy! Ez a titkárom...

Ilyen férjről álmodnak a lányok

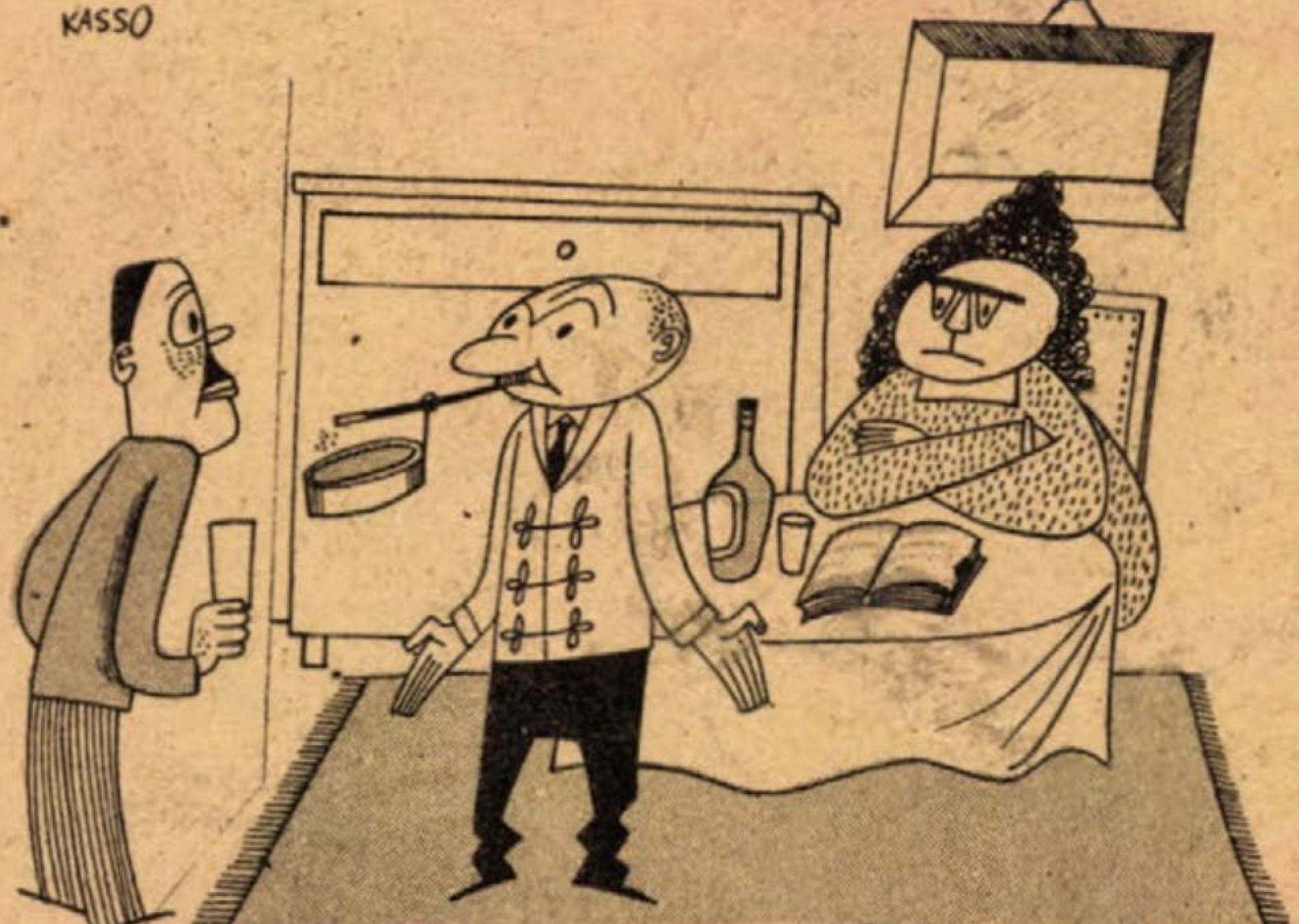

— Kénytelen vagyok így járni a lakásban, nehogy lehamuzzam az új szőnyeget...

Rakodósztrájk az antwerpeni kikötőben

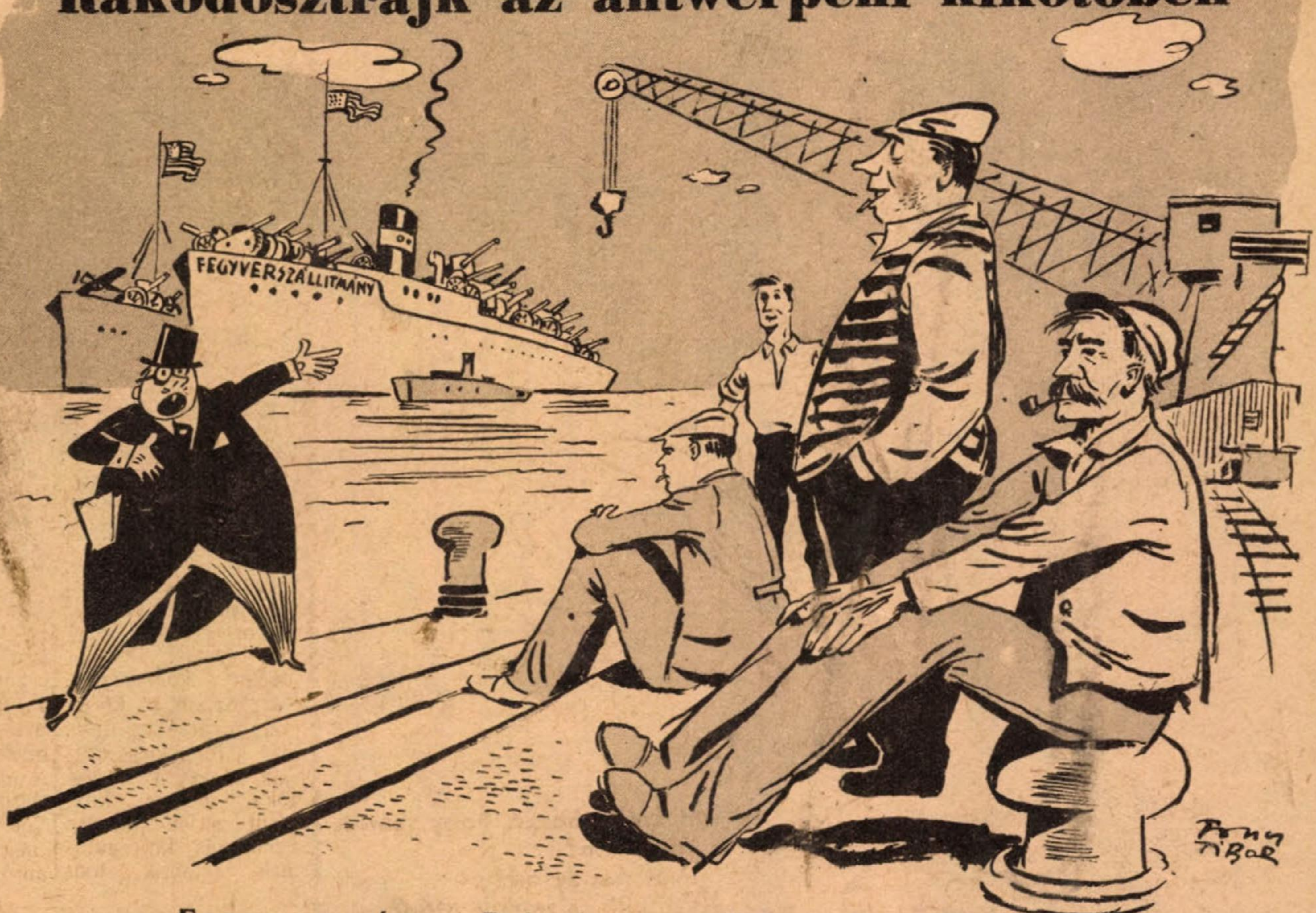

Fegyvergyáros: Emberek, a sztrájkkal maguk ellen dolgoznak!
Rakodók: Ellenkezőleg, akkor dolgoznánk magunk ellen, ha dolgoznánk,

A Ku-Kux-Klan hazájában

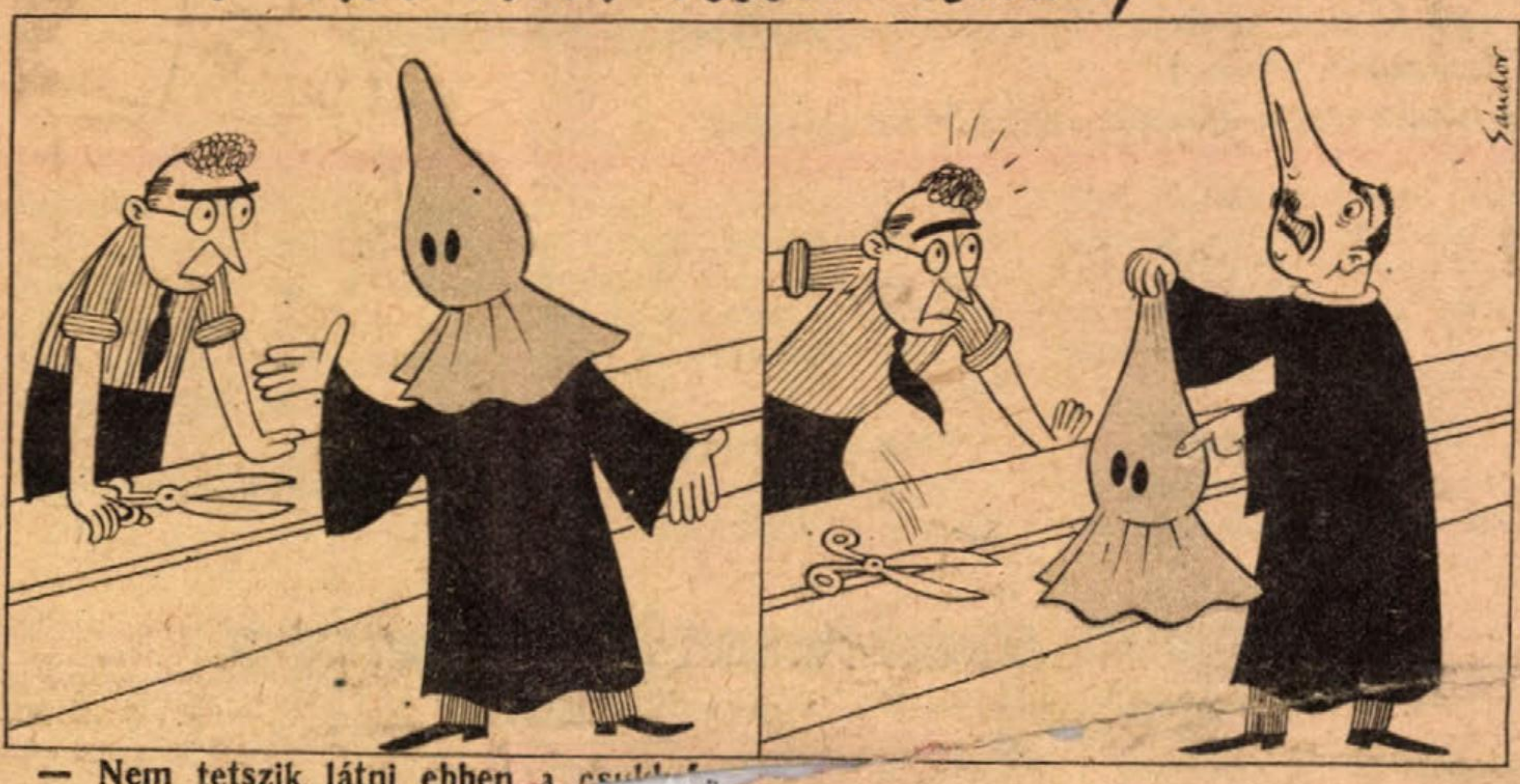

— Nem tetszik látni ebben a csuklyában? Dehiszen van rajta szemkivágás.

— Persze, hogy van, de rossz helyen...

Stimmel

Kacsirek rettenetesen berúgva jön haza éspedig jóval előbb, mint felesége várta. Így történt azután, hogy őnagysága „vendége" nem bírván már menekülni, félénken lapul meg az ágyban a fal mellett.

Kacsirek lefekszik, a sötétben nem vesz észre semmit. Pár perc mulva azonban valami eszébe jut, meggyujtja a villanyt és megdöbbenten kiált fel:

— Rózsi, te megcsalsz engem. Hat láb van az ágyban.

— De fiam, csak nem gondolsz rólam ilyet? — mondja a felesége szelíden.

Kacsirek kiugrik az ágyból és megszámolja a lábakat.

— Igazad van, csak négy láb van. Bocsáss meg.

Ezzel lefekszik és nyugodtan elalszik.

Ludas Matyi azt üzeni

Cs. István, Satu Mare. Sakkfejtési versenyünkön külföldiek is résztvehetnek. A kívánt könyvek tekintetében forduljon a Népszava könyvkiadóhoz, Bp., Erzsébet-krt. 17. Üdvözletét köszönettel viszonozzuk.

Makra István, Arad. Nem tudunk arról, hogy az 1948-as olimpiászról magyar nyelven megjelent-e könyv, s így azt meg sem küldhetjük. Szeretettel köszöntjük.

S. Gábor, Miskolc, Bajcsy-Zsilinszky-utca. Beküldött írása sajnos még nem megfelelő a számunkra.

Budapest, K. Hidegkut. Az előbbi üzenet önnek is szól.

Cs. Ferenc, Zagyvaróna. Hát bizony ezeknél jobbakat szeretnénk kapni öntől.

T. József, Mizserfa. Verse egészen ügyes, de mi csak vidám verseket közlünk.

S. Ferenc, Budai Brigád. Igaza van, de ez a kis feledékenység nem tekinthető lényegesnek.

Gy. János, Kiskundorozsma. Versét nemes szándék diktálta, de mégsem jó. Szeretettel üdvözöljük.

Komáromi asszony. Egy oldalnál hosszabb írást ne tessék küldeni. Egyébként egy lap sem azt nézi, hogy híres író küldte-e a cikket, hanem azt, hogy milyen az.

B. József, Eger, Széchenyi-utca. Ezek nem tetszenek nekünk. Ha kéziratait eddig a Hüvelyk Matyinak küldte, nem szabad csodálkoznia, hogy nem kaptuk meg.

H. László, Somogyi Imre kollégium. Népdal-átköltései egészen ügyesek, de ma már nem aktuálisak.

G. János, Székelyhid. Verse szép, de nem közölhető.

Sz. Béla és Sz. Gábor. Köszönjük a küldött rajzötletet, de effélét már sokszor csináltunk.

K. Gy., Angyalföld. Részletes bírálatát lapunkról érdeklődéssel olvastuk. Szívesen vesszük, ha kéziratot küld, de az lehetőleg ne paródia legyen. A jó rajzötletnek is örülünk. Szívélyesen üdvözöljük.

A 7 legintelligensebb vicce

— Stanley, a szélhámoskirály azt mondta, hogy emlékiratainak megjelenése után az angol kormány fele le fog mondani.

— Miért? A másik fele nem olyan szégyenlős?

A Természettudományi Társulat küzd a babonák ellen

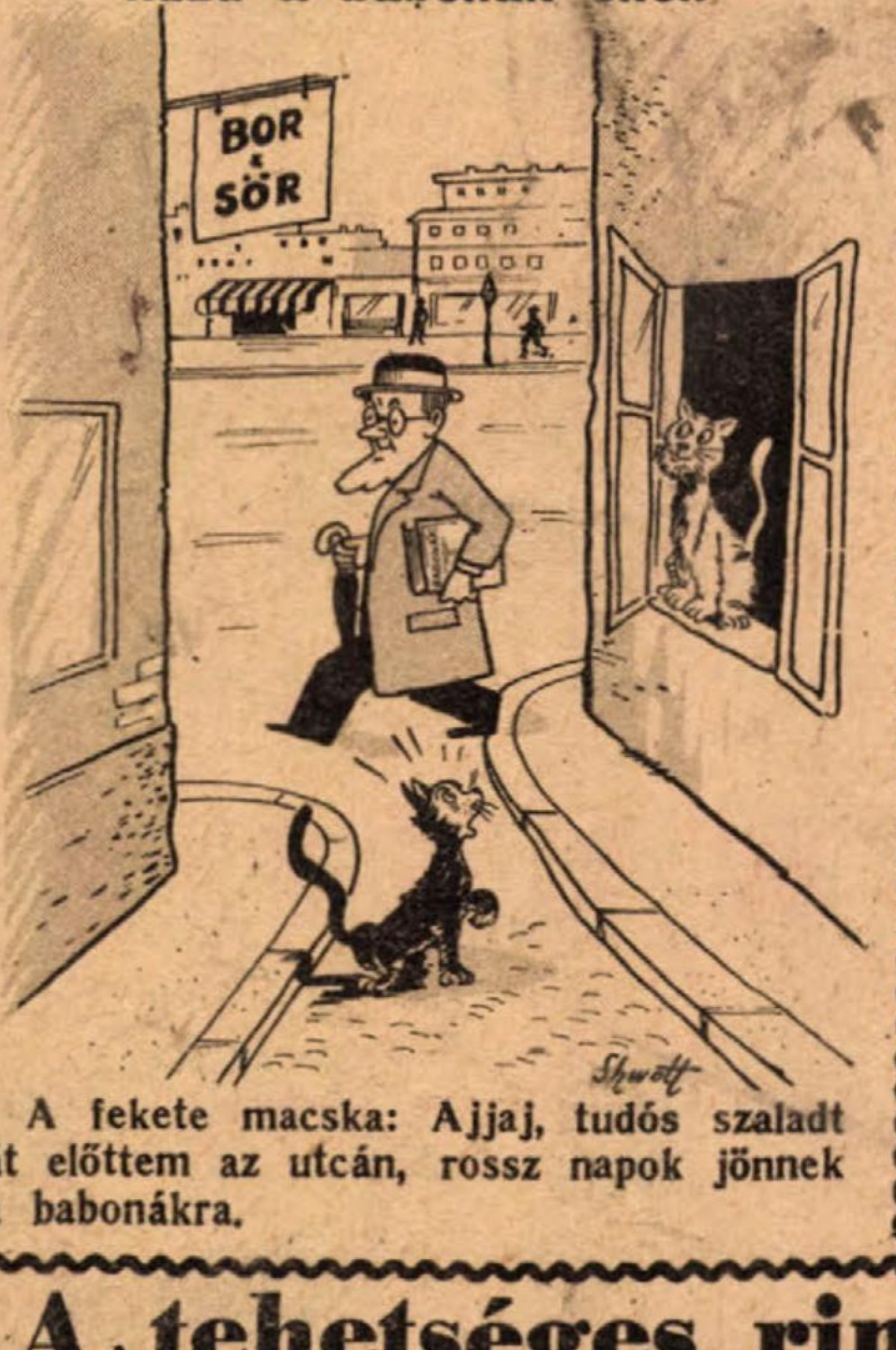

A fekete macska: Ajjaj, tudós szaladt át előttem az utcán, rossz napok jönnek a babonákra.

Kerékpárláz Budapesten

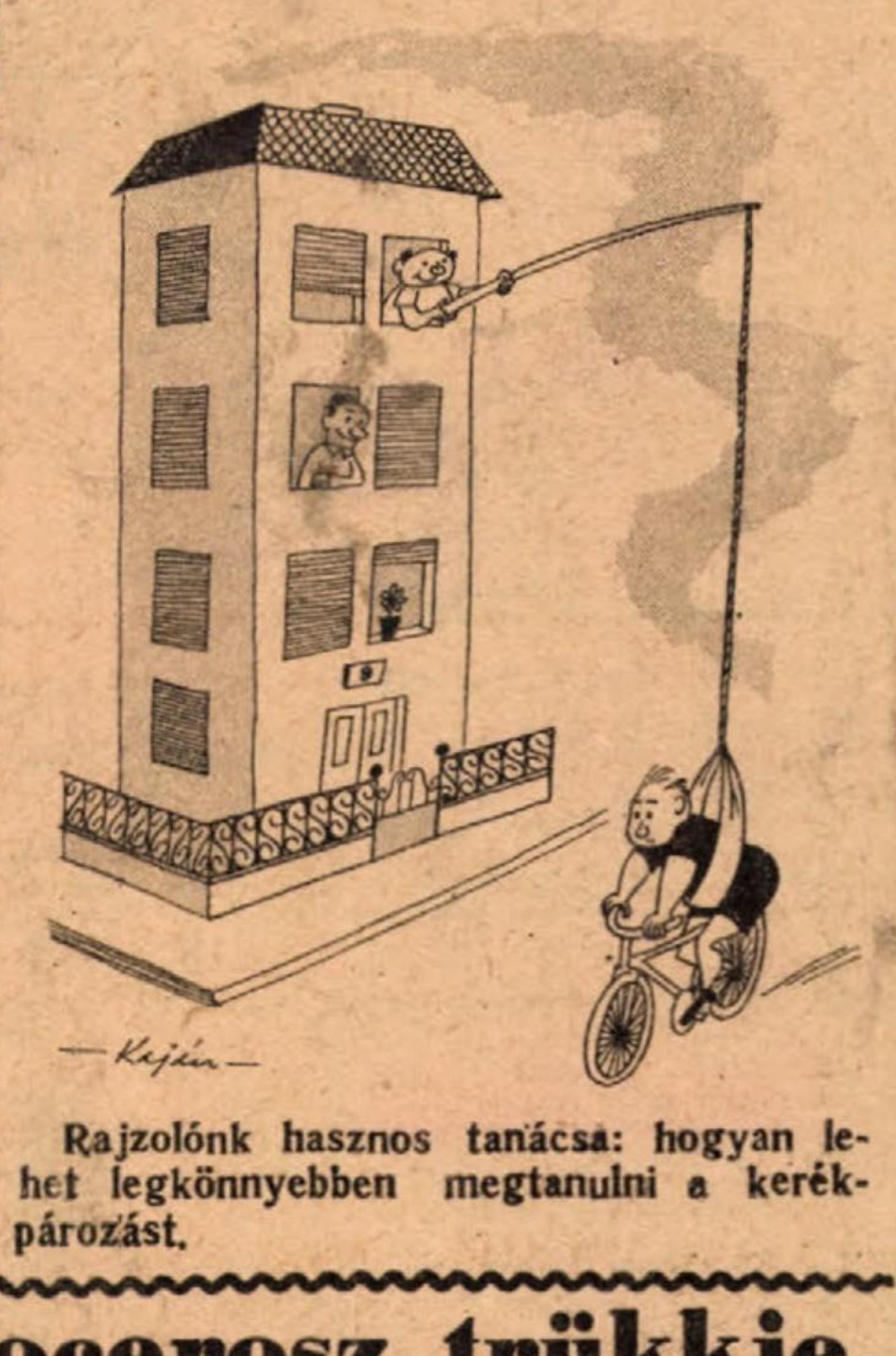

Rajzolónk hasznos tanácsa: hogyan lehet legkönnyebben megtanulni a kerékpározást.

A tehetséges rinocerosz trükkje

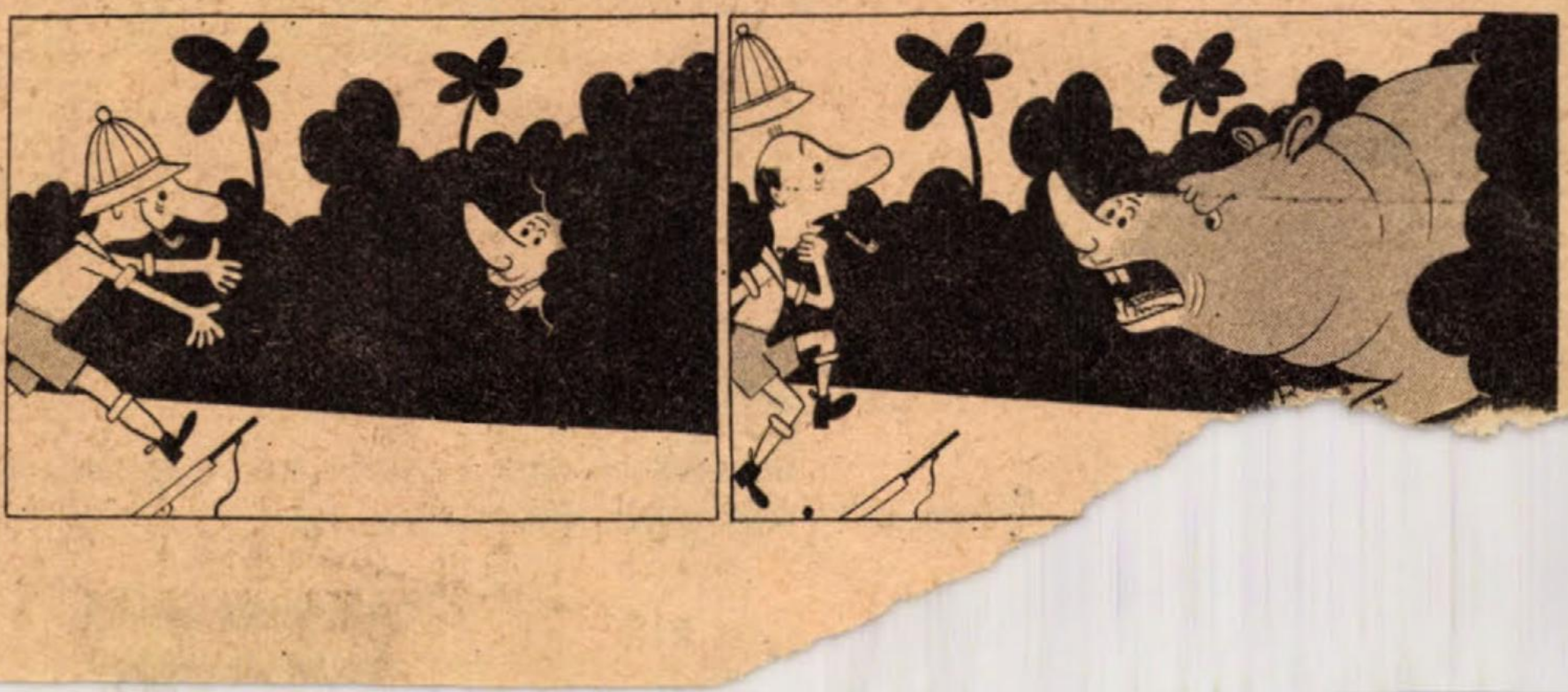

Valahol Bizóniában

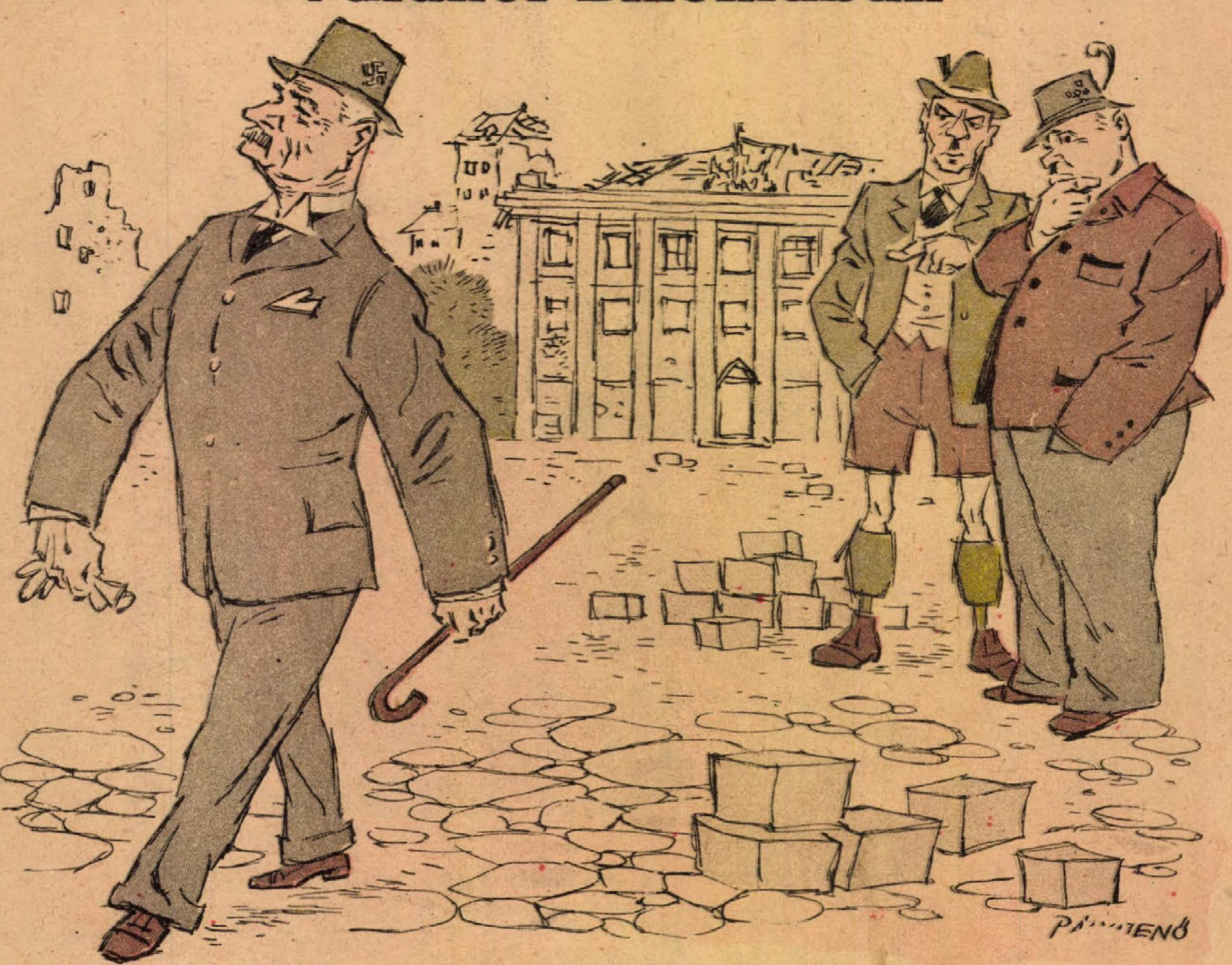

— Látod, ez egy kitünő ember! Ez csak harmadsorban demokrata!
— Hogyhogy harmadsorban?
— Ugy, hogy elsősorban német, másodsorban náci...

Heti sporthiradó

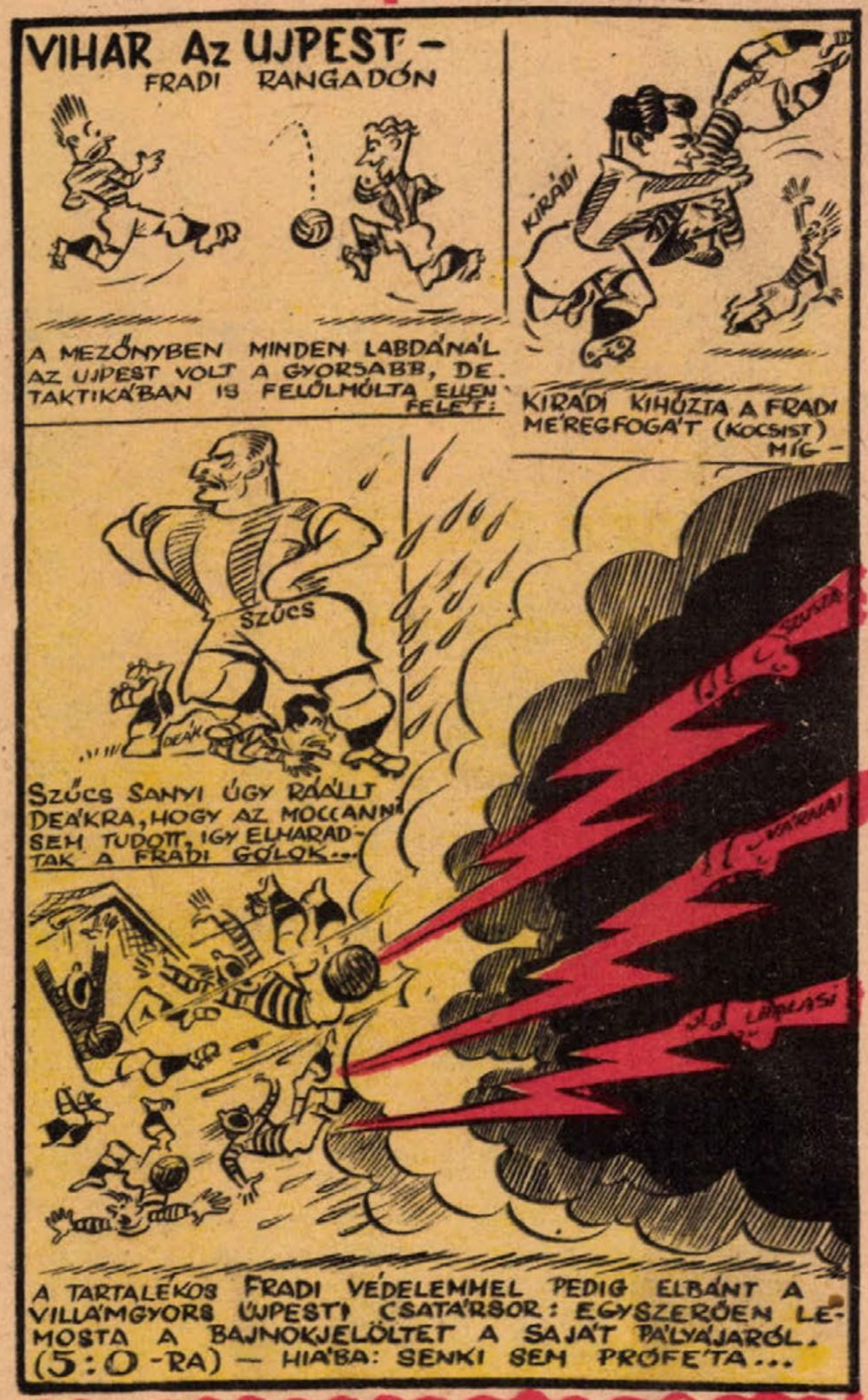
VIHAR AZ UJPEST– FRADI RANGADÓN
A MEZŐNYBEN MINDEN LABDÁNÁL AZ UJPEST VOLT A GYORSABB, DE TAKTIKÁBAN IS FELÜLMÚLTA ELLENFELÉT:
KIRÁDI
KIRÁDI KIHÚZTA A FRADI MÉREGFOGÁT (KOCSIST) MÍG –
SZŰCS
DEÁK
SZŰCS SANYI ÚGY RÁÁLLT DEÁKRA, HOGY AZ MOCCANNI SEM TUDOTT, IGY ELMARADTAK A FRADI GÓLOK...
A TARTALÉKOS FRADI VÉDELEMMEL PEDIG ELBÁNT A VILLÁMGYORS ÚJPESTI CSATÁRSOR: EGYSZERŰEN LEMOSTA A BAJNOKJELÖLTET A SAJÁT PÁLYÁJÁRÓL. (5:0-RA) — HIÁBA: SENKI SEM PRÓFÉTA...

Jön a háztartási ezermester — *és mi jön még?*

Miként a Világosság megírta, jön a háztartási ezermester, mely dagaszt, paszíroz, gyalul, kolbászt tölt, süteményt készít és mosogat.

A háztartási ezermester iránti óriási érdeklődésen felbuzdulva, rövidesen a következő újabb ezermesterek kerülnek forgalomba:

Irodalmi ezermester.

Kisebb és nagyobb kivitelben. A kisebbméretű egyfelvonásos, a nagyobb méretű háromfelvonásos színdarabot ír, zenét szerez hozzá, átírja, majd újra átírja, előadja és levágja. Csak megnézni nem tudja.

Olvasó-ezermester.

Ez minden emberi segítség nélkül kiválasztja, megveszi és kifizeti a könyvet, hazaviszi, felvágja és éppenúgy nem olvassa el, mint az igazi olvasó.

Sláger-ezermester.

Ebbe beledobjuk a következő tíz szót: Harang, galamb, téged, engem, szív, ajak, Anikó, bumsztata, tiéd, enyém, mire tíz évig gyártja a slágereket, amelyek semmiben sem különböznek az eddigi slágerektől és egymástól.

Villamos-ezermester.

Felszáll a villamosra, letapossa az utasok tyúkszemét, veszekszik a kalauzzal, nem vált jegyet, menetközben leugrik a villamosról egy robogó autó alá és már hathavi részletre is kapható.

Fogyasztó ezermester.

Csirke-, marha- és sertéshúst eszik, különböző tortákat, főtt tésztákat, mártásokat és főzelékeket. Megissza a barna és világos sört, a bort szódával vagy tisztán, Harmóniát és Tulipánt szív és elegánsan öltözködik.

Külön előnye nagy olcsósága.

Rossz szellemek alkonya

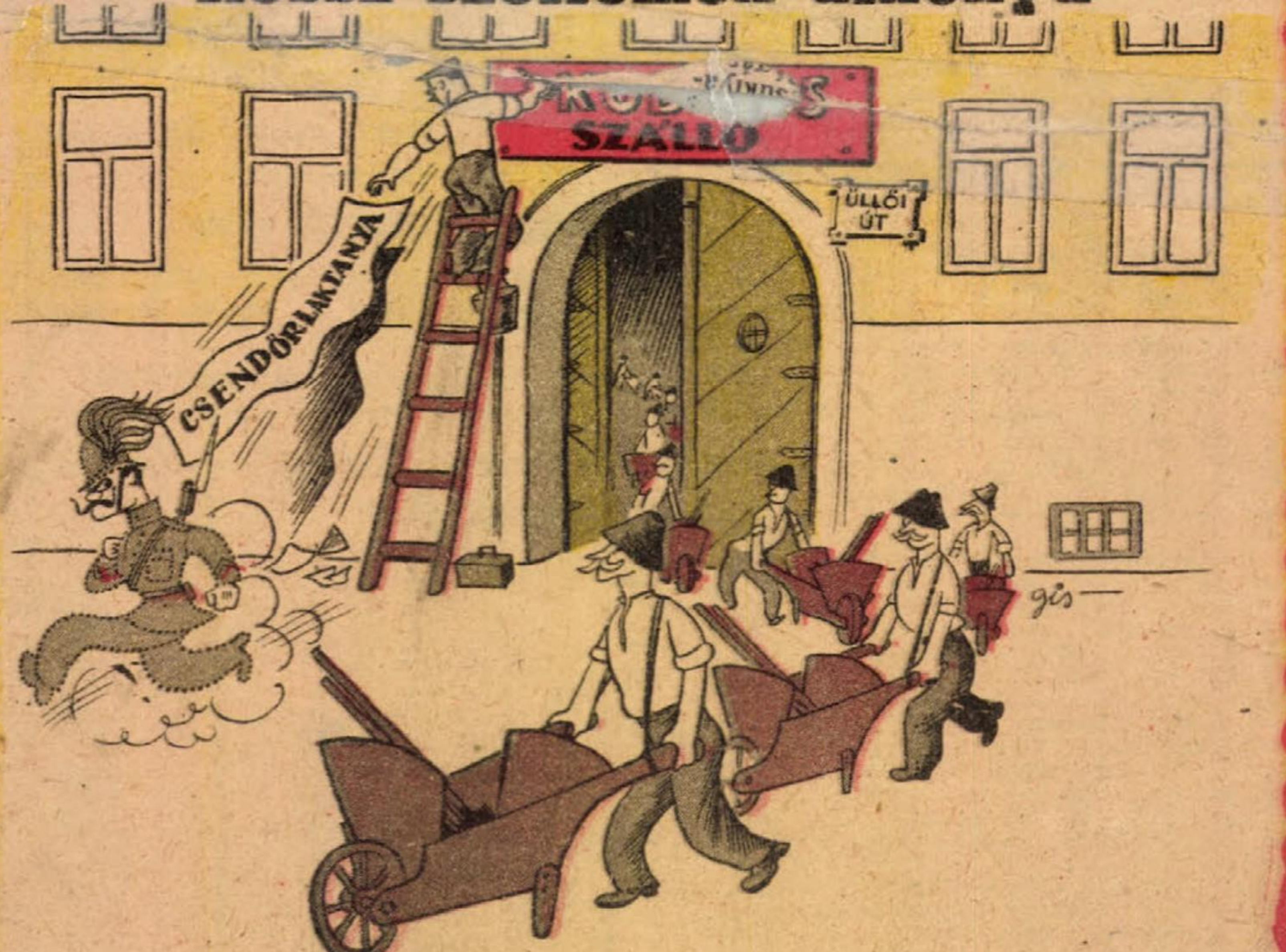
SZÁLLÓ
ÜLLŐI ÚT
CSENDŐRLAKTANYA
gis

Kakastollas: Nem birom ezt nézni, még az a szerencse, hogy nem létezem...

KELLETT EZ NEKI ?

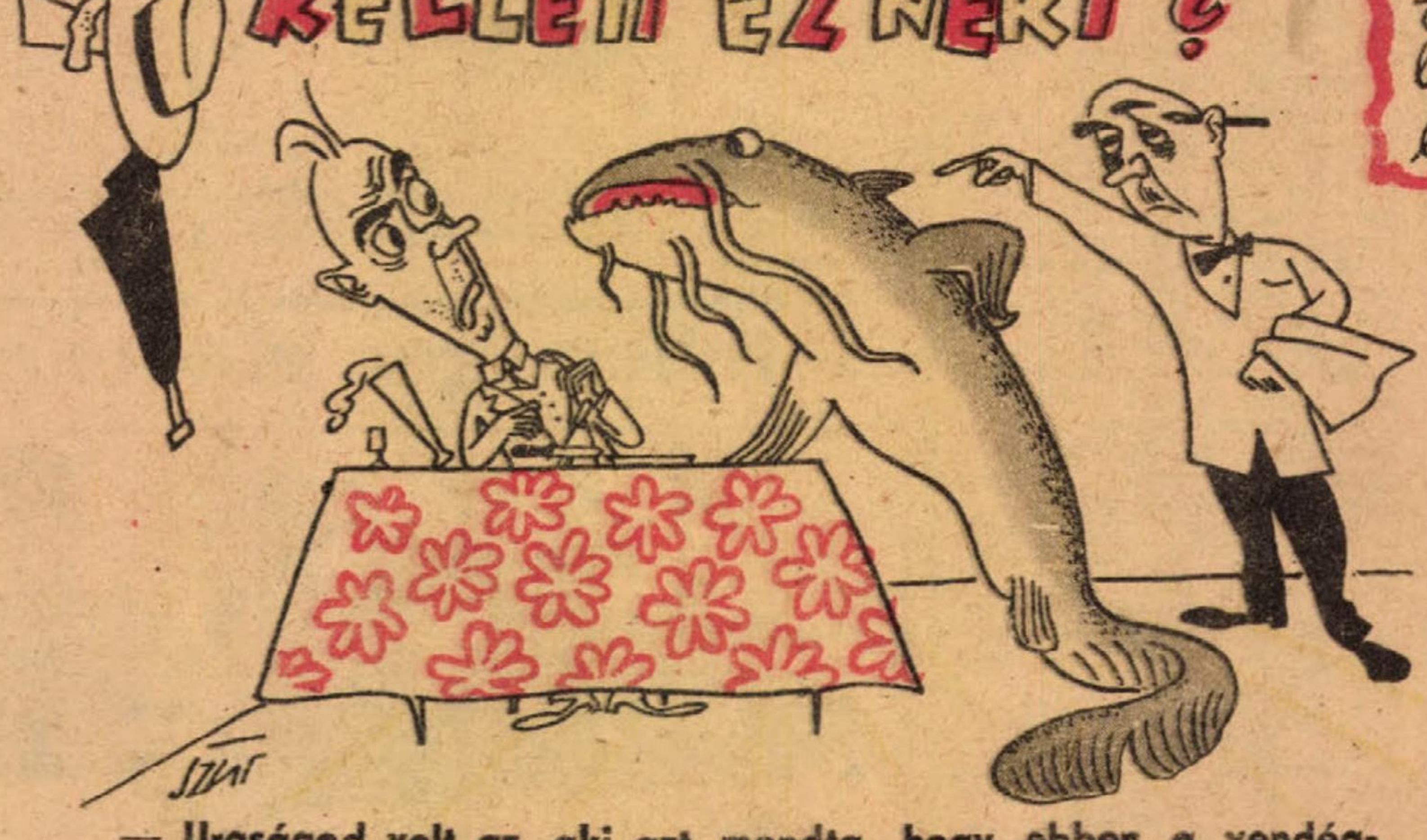

— Uraságod volt az, aki azt mondta, hogy ebben a vendéglőben a halétel nem élő halból van?!

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi
Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.
Nyomatott
A budapesti
Szikra-nyomda NV.
offset-körforgógépein.
V., Honvéd-u. 10.

Hangtalan Heti Híradó

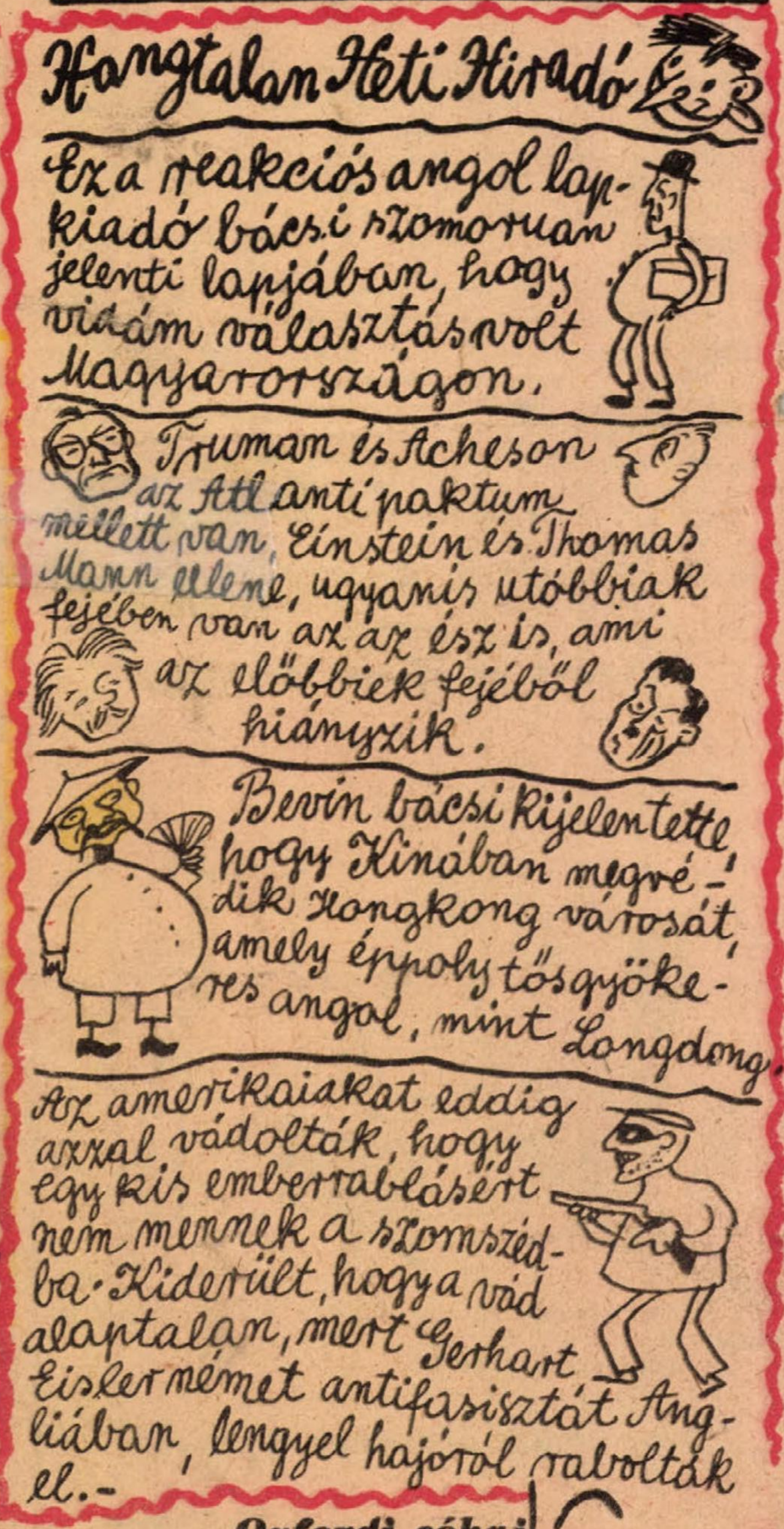

Ez a reakciós angol lapkiadó bácsi szomoruan jelenti lapjában, hogy vidám választás volt Magyarországon.

Truman és Acheson az Atlanti paktum mellett van, Einstein és Thomas Mann ellene, ugyanis utóbbiak fejében van az az ész is, ami az előbbiek fejéből hiányzik.

Bevin bácsi Kijelentette, hogy Kinában megvédik Hongkong városát, amely éppoly tősgyökeres angol, mint Longdong.

Az amerikaiakat eddig azzal vádolták, hogy egy kis emberrablásért nem mennek a szomszédba. Kiderült, hogy a vád alaptalan, mert Gerhart Eisler német antifasisztát Angliában, lengyel hajóról rabolták el.-

Oxfordi sóhaj

Attlee brit miniszterelnök
Oxfordot meglátogatta,
Nem volt ez a látogatás
Életének legszebb napja.

Autójának gumijából
A levegőt kiengedték
S szép puhakalapja mellé
Ezt az üzenetet tették:

«SEMMI SZÜKSÉGÜNK MAGÁRA!»
S mikor indult hosszú orral,
Szennyesvizet öntöttek rá,
Nem sokat, csak egy lavórral.

Szomorúan indult haza,
Ajakára nem jött ének,
S rezignáltan sóhajtott fel.
Hát még ha nem szeretnének!...